

கல்கி

KALKI 4-3-79 75 நாள்





இப்போது ரூ. 365

அதிகம் செலுத்தினால் போதும்,
அமெரிக்கா செய்வதற்கான
எங்கும் உய்வாசப்பயண டிக்டெட்.
அளிக்கும் வாஸ்போ மிக அதிகம்!
போதும்போது அல்லது வரும்போது
ஒரிடத்தில் இறங்குவாம்!

இதோ, இந்திர வேகம் போன்ற
உய்வாச புரிகன் ஐந்து!

எது வேண்டும் உங்களுக்கு?

வண்டி, டிரைவ், ஜெனீவா, ரோம்,
அல்லது டிரைவ்.பஸ்ட். அதோடு,
நியூயார்க்கிலிருந்து வட அமெரிக்க
நகரங்களுக்கும் கனடாவிற்கும் வசதி
பாட இலாபங்களையும் வழங்குகிறோம்.

ஆயின், கனியூட்டிலும் எல்லா விவரங்க
போய் கேட்டறிவு; முதலில் எங்கள்
அலுவலகம் அல்லது உங்கள் பயண
அலுவலகம் சென்று பாருங்கள்.

ஏர்-இந்தியா

சுபமான பயணம்...

சுபமான செய்தி

**அமெரிக்கா செல்லும் வழியில்
ஐரோப்பாவில் இறங்குவீர்.**



இவ்வாண்டு ரயில்வே பட்டெண்டுகள் ரயில்வே அம்சங்களை விபரிக்கும்படி ஒரு சிலர் கோரியும் கேட்டபோது அவர்கள் அளித்த பதில்:

1. மொத்த காய்கறி விவாபாசி திரு எம். எம். ஜெயராஜ் தாயுடு:

"சர்க்குரானைக் கொண்டு வருவதற்கான கட்டணத்தை தந்து சதவிகிதம் உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள். துவக்கம், டெக்ஸி போன்ற இடங்களிலிருந்து உருளைக் கிழங்கும், சேன் சமையதில் தாக்குவிலிருந்து தக்காளியும், மெதுவும் பல காய்கறிகள் ஆத்திராவிலிருந்தும், வருகின்றன. இதனால் காய்கறிகளில் விலை நிச்சயம் உயர வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு ஸ்தாந்ருக்கணக்கான சில்லறை விவாபாசிகள் தினமும் கொத்தவாக் காயடி போய்க் காய்கறி வாங்கி வந்து பல இடங்களில் விவாபாசம் செய்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் யின்சார ரயிலில் பிரயாணம் செய்வார்கள். யின்சார ரயில் மாநாத்திர சேன் டிசுக்கெட் கட்டணம் இரு மடங்காக உயர்த்தப் பட இருப்பதாக இந்த எவியவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

ரயில்வே பட்டெண்டுகள்

2. குருப்பத்தலி. திருமதி வய்யர்:

"ஒன்று வயதுக்கு மேலான குழந்தைகளுக்கு ரயிலில் டிசுக்கெட் வாங்க வேண்டும் என்பதை தந்து வயதுக்கு மேல் உள்ள குழந்தைகளுக்கு வாங்கிவை போதும் என்று மாற்றுகின்றனர் தமது ரயில்வே அமைச்சர். சர்வதேசக் குழந்தைகள் ஆண்டிங் இனதவிட தவிர்த்து பரிசைக் குழந்தைகளுக்கு அளிக்க முடியாது.

3. திரு. கோத்தரராஜன், 'பாண்டிங்' எம்பெலி ஊழியர்:

"சர்க்குரானுக்குக் கட்டண உயர்வாக் எங்காவ் பொருள்களில் விலைகளும் ஏதப் போகின்றன. ஏற்பெவிய்கள்.

"தம் தாட்டிக் அரக மக்களுக்கு அளிக்கும் சலுகைகளில் மிகவும் அதிகமானது யின்சார ரயில் மாநாத்திர சேன் பால் ஒன்றுதான்" என்று தாம் அடிக்கடி தம்பர்செலிடம் சொல் வதுண்டு. தாம் சொல்லி வந்தது மத்திய ரயில்வே அமைச்சர்களிடம் விழுந்து விட்டிருக் குமோ என்னமோ! இதுவரை கொடுத்த வந்த எர்சன் டிசுக்கெட் சலுகை அளித்ததால் என்னதும் திருவென்று கட்டணத்தை இரு மடங்காக்கிவிட்டது அது எப்படி சமாளிப்பது?

பேட்டி: தக்கா.

புகைப்படம்: மன்சன் லுர்த்தி.

எவ்யர் கோத்தரராஜன் ஜெயராஜ்



இத்தரப்பிரதேசத்தில் திருவாதல் குத்தப் பட்டதைப்படுத்து ஆர். எஸ். எஸ். மறுபடி பத்திரிகைகளில் அதிகமாக இடம் பெற ஆரம்பித்துள்ளது.

டாக்டர் சேன் பவிராம் தோட்டகோர் அவர்களாகத் தோட்கல்பட்டு, திரு எம். எஸ். கோக்லாங்கர் (குருதி) அவர்களு திறமையான தலைமையில் மிகக் கடுமையான லுப்பது ஆண்டுக்காக் எந்தித்து, தற்போது திரு பாலா லார்தெம் தேவரல் தலைமையில் இவ்விவக்கம் தடை போட்டுவருகின்றது.

மக்களில் ஒரு பகுதியினடையே இவ்விவக் கத்தைப் பற்றிப் பவலித் ஏற்பெவக்கள் பரவி இருக்கின்றன. செங்கல்ப் பிராத்திய அது வக்கக் காரியத்தரி திரு கருமாரிடம் விளக்கக் காக் கேட்டபோது அவர் அளித்த பதில்கள்: தாயக்கள்: ஆர். எஸ். எஸ். ஒரு 'Para-Military' இயக்கம் என்று ஒரு கருத்து மக்களினடையபரவியிருக்கிறதே. அங்காது இருக்குமானும் அது தேச தனதுக்கு எதி ரீகட்பாஸ்பித தயிர தன்மைமையப் பவக் லாத. இதற்கு என்ன விளக்கம் கொடுக் கிறீர்கள்?

கருமார்: ஆர். எஸ். எஸ்.வை ஒரு 'Para-Military' இயக்கம் என்று வருணித் தாக் லாரணர் இயக்கமும் அம்மாதிரி வானதுதாக். ஆர். எஸ். எஸ்.வின் கொள் ளைகளில் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு இத்தியப் பிரதனதும் மன ஒரக்கத்தொடு கிட்ட உதறியும் அயலிவமாவிறது. அதற் காக தாக்கக் காரியமும் மாநிலமும் செ உடற்பயிற்சிகள்க் செய்கிறோம். தாங்கள் செய்கும் பயிற்சிகள்க் வாகும் கட்டத்துக்கு உட்பட்டவைமே! எங்களைப் போய் Para-Military இயக்கம் என்று கருதுவது மிகவும் வேடிக்கையானது!

தாயக்கள்: மதக் கார்பாண இயக்கம் Communal Movement என்று குத்தம் கட்ட டப் படுகிறதே!

1. ஆர். எஸ். எஸ். இன்குப் படை அளவியுறியு.
2. கோக்லாங்கர், கோக் மவிராம் தோட்டகோர்.



கருமார்: நம் நாட்டின்
துணை தொகையில்
என்பது சதவீதம்
நிதித்துகள். மக்
களின் அடிப்படை
நெறிகளை உயர்த்தித்
தேரே மனப்பான்
மைவையுள்ளவர்களுமே
இம் என்விற நோக்கில்
செயல்படும் போது
இம் மாநிலியாள்
பெரும்பான்மை எழு
தாயத்தின் பழக்க
வழக்கங்களின் அடிப்
படையில் செயல்பட
வேண்டியிருக்கிறது.
இதனால் மதம் மதங்
களை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்பது மிகு
மத்தனமான வாதம். தேரே மனப்
பான்மைகொண்ட எவரானாலும் இதில்
சேர்ந்து மக்களுக்குத் தொண்டு
புரியலாம். ஆர். எஸ். என். நிதித்துக்
களைத் தவிர பிற மதத்தவரும் இருக்கின்
றனர்.



3. பஞ்சாபியே
தேவயம்.

நாயகன்: திருமதி இத்திரா காந்தி ஆர்.
எஸ். எஸ்.ஸுக்குக் கருமையான எதிர்ப்பு
தெரிவிப்பதன் காரணம் என்ன?

கருமார்: அரசியல் காரணங்கள்தான்! குறிப்
பாக இரண்டைக் கூறலாம். துணைக்கம்
பலம் காப்பதே எதிர்க்கட்சியாக கார்பிர
ஸுக்கு இருந்தது. எங்களை துணைக்கத்
தொடு சேர்த்தே திருமதி இத்திரா காந்தி
பார்ப்பதாய்தான் கருமையான எதிர்ப்பைக்
காட்டுகிறார். அத்தொடு அரசாங்கத்தைச்
சரியான முறையில் நட்புக் கேட்கக் கூடிய
கட்டுக் கொப்பான எழுத இயக்கம் எங்
களைத் தவிர வேறு நம் நாட்டில் இல்லை.
மக்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும்,
கண்டனங்களையும் Effective ஆன
முறையில் அரசாங்கத்திடம் தெரிவிக்கி
னோம் என்ற பவம்தான் எங்களிடம்
அவருக்குள்ள எதிர்ப்புக்கு இன்னொரு
காரணம். நெருக்கடிக் காலத்தின் போது,
துணையகத்துக்கு ஆபத்து வந்தபோது
எழுதாயத்துக்குத் தீமையான பாதிப்பு
ஏற்படும் என்பதால் சர்வாங்காரத்தை
எதிர்த்து நாங்கள் செயல்பட்டு அவரது

3. இலங்கியில் ஆர். எஸ். எஸ். வெள்ளத்தால்
பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவு. உடை
வழங்கும்.

4. உத்த நாணம் வெளியும் வரம் வேகத்தை
நவீனம் ஆனது பள்ளவிலிருந்து.

ஆட்சி கவிழ எங்களால் இயன்ற அளவு
பணியாற்றியது இதற்குச் சரியான உதா
ரணம்!

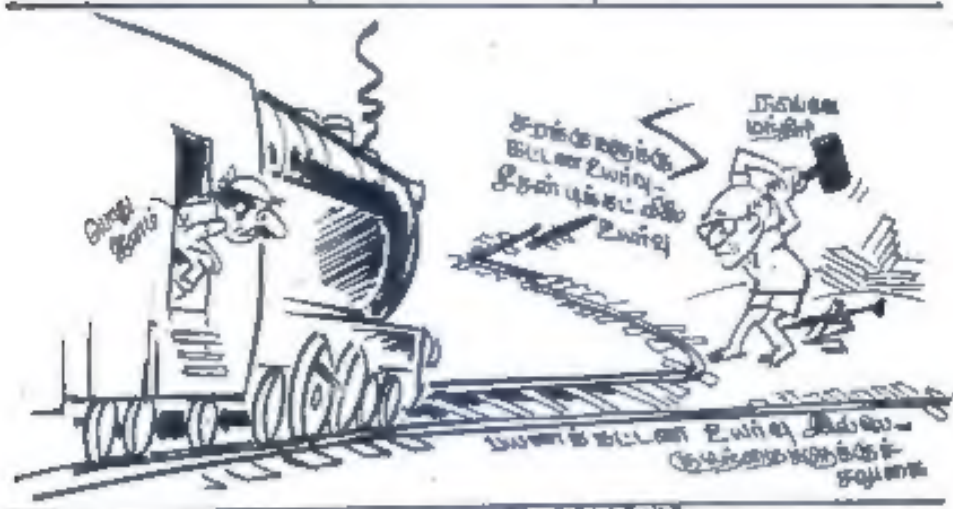
நாயகன்: தற்போது துணை அரசுக்கும்
உங்கன் இயக்கத்துக்கும் எழுமமான உறவு
நிலை உள்ளதா?

கருமார்: ஆர். எஸ். எஸ். துணையின்
இளைஞர் அணியாக மாநிலம் வேண்டும்
என்று எவ்வளவோ முயற்சிகள் நடத்தின.
மறுத்து விட்டோம். அரசியல் கலப்பற்ற
ஒரு சமூக இயக்கம் இது! பதவியோ, லிபம்
பரமோ எங்களுக்குத் தேவையில்லை. ஆத்ம
பூர்வமான தேசப் டனிதான் எங்களுக்குக்
முக்க!

நாயகன்: உத்தரப் பிரதேசத்தில் பொது
இடங்களில் உங்களுக்கு நடவடிக்கைகளுக்குத்
தடை விதிக்கப்பட்டு உள்ளதே... அது
எதனால்?

கருமார்: உத்தரப் பிரதேச முதல்வர் ராம்
தேரக் பாதயின் சார்பாளர்களுக்கு
முன்னால் துணைக்கத்தைச் சேர்த்தவர்கள்
மேல் ஒரு கலப்புணர்ச்சி. எங்களை துணைக்
கத்துடன் இணைத்துப் பார்ப்பதாய்தான்
இம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர்.
சமீபத்தில் ரேனாலில் தெலுங்கிசேரையில்
ஒரு பொது இடத்தில் எங்களுக்கு முகாமுக்கு
அனுமதி வழங்கப்பட்டு, கடைநிறுத்தி
நின்று சென்று விட்டனர். ஆனால்
மக்கள், எங்கள் கழிவர்களை தங்களது
விருத்தினராக கலத்துக் கொள்ளத் தாங்க
ளாக முன்வந்தனர். இம்மாதிரி மக்கள்
ஆதரவு இருக்கும் வரை எங்களுக்கு இயக்
கத்தை எந்த அரசியல் கலப்பினாலும்
ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது!

மேலும்: நாயகன்



ராமச்சந்திர சோழன்!



செம்பியன்

முக்குரு காலத் தில் தமிழ் நாட்டை ராமச்சந்திர சோழன் என்று ஒரு ராஜா ஆண்டு வந்தார்... [என்ன, 'உம்' சொல்கக் காளுமோ? 'உம்' கொட்டினால் தானே மேலே கதை சொல்ல ஒடும்? ... மேலே தொடரலா? சரி...]

ராமச்சந்திர சோழ னுடைய ராஜ்யத் திலே சிவராமன், சிவ ராமன் என்று ஓர் அறிஞர் இருந்தார். இந்த அறிஞர் தினம் தினம் மணி மணிவாக ஏதாவது எழுதித் கொண்டே இருப்பார்.

ஒரு நாள் சிவராமன் ராஜ சபைக்குப் போனார். அப்போ

ராமச்சந்திர சோழன் வந்தவோ தீவிரமாக பேசுகிற பக்கனிக் கொண்டிருந்தார்.

"என்ன பகவான யோகன்?" என்று கேட்டார் சிவராமன்.

"75-75" என்று ஒரு புரட்சிகரமான டிட்டம் பத்தி யொசித்திறன்" என்று ராமச்சந்திர சோழன்.

"அப்படியென்ன?"

"எனக்கு எழுபத்தைந்து போட்டுக்கள் விழுந்தாக் எதிரானிக்கு 25 போட்டுக்கள் தான் விழுனும் என்று அர்த்தம்."

"அப்படியா?"

"அதோடு இன்னொரு அர்த்தமும் உண்டு. உழவனுக்கு 75, உரிமையாளனுக்கு 25!"

"உழப்பவனுக்கு 75ஆ அல்லது குத் தனகாரனுக்கா?"

"குத்தனக் காரனுக்குத்தான்!"

"அதாவது உழப்பவானிக்கும் இன்றி, முநல் போட்டவனுக்கும் இன்றி, இடை யில் பசுபெருகைய நிலங்களைக் குத்த னைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு காசி பழம் பன்னாமல் புகைவிட குதப்பிற வனுக்கு 75சதம் எங்கிறாக்க!"

"புகைவிடப் போடுவது தவறு? வெத் திலும், புகைவிடப் பவிர்க்கச் செழித்த வியாபாரம் பெருக வேண்டாமா?"

"பெருக நடக்கட்டும், ஆட்சேபமில் லாகும். இவர்களில் நிலத் தீர்வை நன்னீர் தீர்வை உய்யாம் செலுத்துவது யார்?"

"வழக்கம்போல் நிலச் சொத்தக்காரன் தான். அவனுக்குக் கிடைக்கும் 25ல் கட்டி விட வேண்டியதுதானே."

ராமச்சந்திர சோழன் பக்கனிக் கொண்டிருந்தார். "என்ன பகவான யோகன்?" என்று கேட்டார் சிவராமன்.

"75-75" என்று ஒரு புரட்சிகரமான டிட்டம் பத்தி யொசித்திறன்" என்று ராமச்சந்திர சோழன்.

"அப்படியென்ன?"

"எனக்கு எழுபத்தைந்து போட்டுக்கள் விழுந்தாக் எதிரானிக்கு 25 போட்டுக்கள் தான் விழுனும் என்று அர்த்தம்."

"அப்படியா?"

"அதோடு இன்னொரு அர்த்தமும் உண்டு. உழவனுக்கு 75, உரிமையாளனுக்கு 25!"

"உழப்பவனுக்கு 75ஆ அல்லது குத் தனகாரனுக்கா?"

"குத்தனக் காரனுக்குத்தான்!"

"அதாவது உழப்பவானிக்கும் இன்றி, முநல் போட்டவனுக்கும் இன்றி, இடை யில் பசுபெருகைய நிலங்களைக் குத்த னைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு காசி பழம் பன்னாமல் புகைவிட குதப்பிற வனுக்கு 75சதம் எங்கிறாக்க!"

"புகைவிடப் போடுவது தவறு? வெத் திலும், புகைவிடப் பவிர்க்கச் செழித்த வியாபாரம் பெருக வேண்டாமா?"

"பெருக நடக்கட்டும், ஆட்சேபமில் லாகும். இவர்களில் நிலத் தீர்வை நன்னீர் தீர்வை உய்யாம் செலுத்துவது யார்?"

"வழக்கம்போல் நிலச் சொத்தக்காரன் தான். அவனுக்குக் கிடைக்கும் 25ல் கட்டி விட வேண்டியதுதானே."

20 சதம் கட்டி கிடைக்கிறது. பின்னதற்கு வரியும் கிடையாது. இதில் ஆபத்தும் இல்லை. ஆனால் நாட்டின் உணவு உற்பத்திப் பெருக் கத்துக்கு உதவ திறத்தில் முதுகிடு செப்பிற வனுக்கு என்ன கிடைக்கும்?"

"கட்டி வர-விடும் என்றால் விற்று விட்டுப் போக வேண்டியதுதானே" என்று ராமச் சந்திர சோழன்.

"அப்படி விற்ற முடியும்? வேனி ஆசாமி வந்து விடப் போகலாம், 'குத்தனக் காரன்' கொளியேற்று' ஒப்பாக, அது நடக்காத காரியம். குத்தனக் காரனுக்கே விற்று விட காமென்றால் அவனும் வாய்க்கிக் கொள்ளப் போவதில்லை. ஏனென்றால் ஏற்கெனவே அவன் அனாதத் தன் சொத்த நிலம் போவதே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான், எதற் காகக்கூட கொடுத்து வாய்க்கப் போகிறான்?"

"ரோம்ப நல்லதாய்ப் போயிற்று. நிலத் தின் உடைமையாளர் இவையையாவே அனாதக் கொடுத்துவிட்டுப் போய் விடலாமோ!"

"அதுவும் சாத்தியமில்லை. விற்றது போய் காட்டுவதற்காகவாவது பத்திரம் எழுதி க்ளாம்பு வாகவியாக வேண்டும். ரிஜிஸ்திரார் என்ன சொல்கிறார்? 'இந்த நிலத்தின் மதிப்பு இவ்வளவு; இதற்கு இவ்வளவு ரூபாய்க்கு க்ளாம்புப் பெய்ய வாகவியாக வேண்டும்' எங்கிறார். ஆனால் அந்த தரமுள்ள நிலத்தை உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் அரசு எடுத்துக் கொள்ளும்போது விடும் ஒன்றுக்கும் பாதி யாகக் குறைத்துப் போகிறது."

"அதற்கென்ன செய்வீ?" என்று ராமச் சந்திர சோழன். "அரசு பேரமும் தனியார் பேரமும் ஒன்றுகி விடுமா? அரசு எவ்வளவு நன்மையாக மக்களுக்குச் செய்கிறது! உதா ரணமாகக் கடன் வசூலி ஒத்தி வைக்கவில் லையா?"

"இரண்டு. மூன்று வருஷம் கடன் வசூலி ஒத்திப் போட்டதில், கட்டி, ஒன்றுக்கு மூன் றுக் குட்டியோட்டு விட்டது. கட்டுத்

தொகை மிக்க வலப்பதாக இருக்கிறது. எப்படி விவசாயி நிரப்பித் தரப் போகிறான்? இதிலும் இருட்டை நீதி நிலவுகிறது. தனியார் கடன் வரும் கூடாது. அரசாங்கம், பாங்குகள் கடன்களை வசூலிக்கலாம்!"

"அதற்கு என்ன பண்ணட்டும்? அரசு நடக்க வேண்டாமா? வசூலாய் இருந்தால் தானே அரசும் கூட்டுறவு பாங்குகளும் இயங்க முடியும்?"

"அப்போ கடன் தருகிற தனியாருக்கு மட்டும் செலவுகள் ஒன்றும் நேராதாக்கும்?"

"செலவுகள் இருந்தால் என்ன? நியப் பிரபுக்கள் எப்படியும் மொகித்துக் கொள்வார்கள்."

"நியப் பிரபுக்களா? உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு நியப் பிரபுக்கள் என்று சொல்லும்படி எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்? கணவர் வீட்டுச் செலவு ஒன்றரை ஏக்கரைக்குத்தனைக்கு வீட்டு ஜீவனம் நடத்தும் விதமாக, வாழ்நாள் முழுதும் செலித்த பணத்தைக் கொண்டு பிறகு மண்ணில் தரைக் கொன்று நிலம் இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு இரண்டு ஏக்கர் வரையில் கொண்ட ஒவ்வொரு பெற்ற உத்யோகஸ்தர் இப்படிப் பட்டவர்கள்தாமே இன்று அதிசயம்! இவர்களுள் இன்று குத்தகைத்தாரர்களிடமிருந்து எதையும் சரிவரப் பெற முடியவில்லை. 60 சதம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற சட்டமாவது பெயரளவுக்கு இருக்கிறதே என்று அற்ப நினைவிற் அடைந்துள்ளார்கள். இனி அதையும் இராது!"

"அற்ப விஷயங்களினாலெல்லாம் நிரூபி அடையலாமா? அதனால்தான் அந்த அற்ப நினைவிற் கூட இல்லாமல் செய்து விட்ட போகிறோம்!" என்று ராமச்சந்திர சொழை.

"உறுபத்தியாரும் தெல்லும் தயவ விளக்குப் போகவில்லையே" என்று சிவ

ராமன். "தனியார் விவாபாரத்தில் குறைத்துக் கேட்கிறார்கள். அரசுக் கொள் முதுவோ சரிவிலும், மூன்றே போனால் கடிக்கிறது பின்னே போனால் உறைக்கிறது என்று திய!"

"அதற்கு நான் என்ன பண்ணட்டும்?" என்று ராமச்சந்திர சொழை. "அரசாங்க தானியக் கிடங்குகள் ஏற்கெனவே நிரம்பி வழிந்திருக்கின்றன. ஏற்றுமதி செய்வலாமா, கூகிக் குப்பலில் தானியங்களைத் தரவாமா என்று யோசித்து வருகிறோம். இந்த நிலையில் மேல் மேலும் நெல் பிடித்து எங்கே அடுக்க?"

"எங்கடும் தான்" என்று ஒப்புக் கொள் பார் சிவராமன். "இப்போ சிறு நிலக் கவான் தார்கள் எல்லாம் என்ன கொள்கிறார்கள் தெரியுமா? 'இப்படி புதுப் புதுச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்து எங்களை மறைப்பதைவிட, எங்கள் நிலங்களைப்பெல்லாம் அரசே எடுத்துக் கொள்ளட்டும். அரசே குத்தகை தாரர்க ளைப் போராடிக் கொள்ளட்டும். எங்க ளுக்குத் தரம் தியாமமான ஒரு விதத் துக்குக் கிடைக்கச் செய்தால் போதும்' என்றுகிறார்கள்!"

"நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம், தரம் தியாமமான விதம் என்றீர்களே, அதிதான் சிக்கல். வேண்டுமானால் ஒன்று செய்வோம். நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் போதே, 'தரம் தனதுக்கும்' என்ற தியப்பில் ஒரு சிலிராகும் எழுப்போம். அந்தச் சிலிராகில் நீதி நிலக்கும், வாய்மை வெல்லும், உறுப்பு உயர்வு தரும் என்பது நிச்சயம்! மக்கள் எத் தொகையுமொருக்கள்."

இப்படி மன்னர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே அரண்மனை வாசலில், "ராமச் சந்திர சொழை வாழ்க!" என்ற சொஷங்கள் எழுந்தன. அடியும் மூடியும் மலர் ராஜா உப்பிரைக்குச் சென்று தரிசனம் தந்தார். "மும்மாரி பெய்கிறதா?" என்று விசைலார்.

"தேவரர் கூட்டியில் மும்மாரி என்ன அடிக்கடி புரைய விடுகிறது" என்றனர் மக்கள். மறுபடியும் வாழ்க் கொஷங்கள் எழுந்தன.

சொஷம் எழுப்பியவர்களில் சிறு நிலக் கவான் தாரர்களும் பவர் இருக்கக் கண்டு விவத் தார் சிவராமன். "மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து நிலங்களும் வாழ்த்துதிர்களே, எதற்கு?" என்று கேட்டார்.

"அதுதான்? 'தரம் தனதுக்கும்' என்ற தியப்பில் சிலிராக எடுக்கப் போகிறாராமே புரட்சித் தியவர், ராமச்சந்திர சொழை அதற் ளாகத்தான்!"

"அப்போ உங்களுடைய கொள்கைகள்?"

"அவை திறந்வேறும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு என்னதாக்குமே இருத்ததில்லை. 'எங்கள் தியபெருத்து ஒழி! எங்கள் திய விதி ஒழி!' என்று மனக்குள்ளே கொஷம் போடுவோம். வெளிப்படையாக, 'ராமச் சந்திர சொழை வாழ்க' என்று முழக்கு யோம்" என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

இதைக் கேட்டு, சிவராமன் - மூர்க்கை அடைந்து விழவில்லை. ஏனென்றால் அவர் தினம் தினம் முனி மனியாக எழுதும் அதிசய! அவருக்குப் புரியாததா?

நினைவு: நாட்டியத்தில் இருக்கக் நாட்டியகத்து கூட இருக்கா என்ன...! நினைவிலி: ஓ! உச்சி வேலைகள் மயங்கி ரோட்டில் காலைக் கொழியில் என் நடந்து பாருக்க... க்கை குக்கை அது வருக!

உ. ராஜாஜி.



கல்கி

ஏப்ரல் 1²

கோடைச்சீர்ப்பிதழ்

- முழுநீள நாவல்
- புதுத்தொடர்கதை
- அதிக பக்கங்கள்
- உண்ணாசப் பயணப் பரிசுத்தீட்டம்

ஏப்ரல் 15²

குழந்தைகள் சீர்ப்பிதழ்

மே 13²

பாஷன் சீர்ப்பிதழ்

ஜூன் 17²

தமிழக முன்னேற்ற சீர்ப்பிதழ்

ஜூலை 15²

உணவுப்பிரியர்கள் சீர்ப்பிதழ்

ஆகஸ்ட் 5²

ஆண்டு மலர்

அதிக பக்கங்கள்
முழுநீள நாவல்
புதுத்தொடர்கதை

7. 'அக்கரைக்குப் போகக் கூடாதாமே!'

அக்கரையில் வெள்ளையம்மாளின் வீடு மற்ற பெரும்பாலான வீடுகளைப் போல் ஒன்று வேறந்த குடிசையாக இல்லை. இதுபோன்ற வீடுகளை அவர்கள் 'கயறு ஐடு' என்றழைத்தார்கள். குடிசை வீடுகளை விடவும் அது கொஞ்சம் பெரிதாக இருந்தது. கரையின் மீது நாட்டு ஒடுகள் வேயப் பட்டிருந்தன. மரத்தில் ஏதும் வண்ணம் பூசாமல் ஒற்றைக் கதவுகள் ஓர் அறைகூட இருந்தது அந்த வீட்டில்.

"எங்க ஐட்டுக்காரு உன் ஐடு இது... இன்னு இன்னு தெரிச்சிக்கிறது இந்த ஐட்டை... உன்னிரோ... ஒரு நாளுகூட நங்காமப் பூட்டாரு... பூட்டாருன்னு இன்னு நினைச்சிக்கிறே... கண்ணுமே பார்த்தாம எப்பிடி கண்ணு நம்பறது இப்பேலிருந்து சிங்கப் பூக்குச் சரக்கு ஏதில்கிறது போனா... நோனி வருது, போனவரு வருவே, கேட்டா எங்கத்த தெரியாது உனக்குத் தெரியாதும் குணம்... சிங்கப்பூரில் எவனோ சிங்கக்காரி போட சேத்துக்கிறது ஓட்டாருன்னு வந்து கதை சொல்லுது கண்ணு..." என்று



அவள் புருஷனின் நினைவில் என்னக் கவங்க மோவாயில் கையுள்றி அதைச் சன்னாதுக்கு அப்பால் தவிக்கும் வெள்ளியில் பிசுவென்று மின்னுவின்ற எட்டிப் பார்த்தாள்.

வெள்ளையம்மாள் சொல்லுவதைக் கேட்கும் போது சிங்காரத்துக்குத் தன் தமக்கை பொன்னம்மாளின் நினைவு வந்தது. அவன் நிலையையும் இப்படித்தானே?... அந்த அந்த நாளின் முகம் மட்டும் லேசாக நினைவில் தெரிகிறது. மற்ற விஷயங்கள் இரவில் விட்டுப் பிள்கட்டில் கூடுகிற பெண்கள் மகா சபையில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக - அவர்கள் பேசும்போது கிடைத்த தகவல்கள் மூலம் அறிந்த கதைதான்.

பொன்னம்மாள் சில சமயங்களில் வேறு பாருமில்லாதபோது சிங்காரத்தைத் தனியே அழைத்துக் கொண்டு போய் முதல் மகா புகத்தில்த் தன் புருஷன் என்னைக்குப் போன கதையையும், அவர் வருவார் என்று அவனுக்கு உறுதியாக இருக்கிற தம்பிக்கையையும் இந்தக் குழந்தையோடு பகிர்ந்து கொள்வாள். அத்தான் வரும்போது உனக்கு என்னென்ன வாங்கி வருவார் தெரியுமா?... என்று தனது சுற்றினோரையெல்லாம் குழைத்துத் திரட்டிய கணவுச் சித்திரங்களை வர்ணித்துத் தன்னை மறந்து குதூகலிப்பாள்...

அத்தப் பொன்னம்மாளை செம்படவச்சி, வேடம் தரித்துக் கொண்டு அக்கரை பாஷையில் பேசிக் கொண்டிருப்பதுபோல், இவளது

புருஷனையும் தன் நினைவில் தெரிகிற மார்க் தாண்டல் பிள்ளையையும் வேஷம் மாற்றிக் சுப்பன் செய்தான் சிங்காரம்... அதைத் தொட்டித்து, அந்தச் செம்படவ அத்தானின் தாயாக, ரொம்பத்தான் பாப்பாரச் சேவ் கொழிக்கிற ஓணையாரம்மாளை நினைத்துப் பார்க்க அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது...

தான் துயரமான தன் கதையை இவளிடம் சொல்லிக் கண் கலங்கிக் கொண்டிருக்க, அதைக் கேட்டுச் சிரிக்கிற இந்தக் குழந்தையைப் பார்த்துத் தனது அசட்டுத் தனத்தைத் தொற்று கொண்ட வெள்ளையம்மாள்... "என்னமோ பழங்கதை... தன்னு... எங்காக் கதையையும் சமுத்திரமாதா பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்..."

"சமுத்திர மாதா..." என்று ஒருமுறை தன்னுள்ளே சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்ட

**பாட்டிமார்களும்
பேத்திமார்களும்**
விஜயகாந்தன்

டான் சிங்காரம். அவன் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லும்போது கன்னத்தில் அடித்துக் கொண்டு சாமி கும்பிட்டான்...

"அங்கே போலாமா, வரிவா? வாவா..." என்று சன்னல் வழியே தெரியும் சமுத்திரத்தைக் காட்டி வெள்ளையம்மாளின் முத்தானையைப் பிடித்திருந்தான்...

"ஐயெயோ! இந்த வெள்ளியைவா?... மன்னா எப்பிடி இருக்கும் தெரியுமா... வறுத்துக் கொட்டின மாநிலி... வேளும் கண்ணு... உனுக்குத் தாக்காது..." என்று அவளது பாதுகாளை வருடி அதன் மென்மையை ரசித்தான் வெள்ளையம்மாள்.

"முடியாது... எங்காம் எனக்குத் தாங்கும்... வா..." என்று அவளை அவன் இருந்த போது மெய்யாகவே அவளாய் அவன் இழப்புகுச் சாயாமல் சமாளிக்க முடியவில்லை.

"ஐயெயோ..." என்று அவன் கத்துவது, ஒரு ராகம் போல் அவன் அதை இழுத்துக் கிழிச்சிட உச்சரிப்பதெல்லாம் அவனுக்கு ரமமாக இருந்தன.

அவளை அங்கக் கலங்க அவன் இருந்துக் கொண்டு அத்தக் 'கயறு வீட்டின்' புறக் கடைவழியே வெளியப்பட்டபோது -

வெள்ளையம்மாளின் மகள் ரஞ்சிதம் வெள்ளிப்போல் பளபளக்கும் ஆய்ந்த மீன்கள் நிறைந்த எட்டியுடன் ஒரு தென்னக்கிறிது

மறைவினிருந்து வெளிப்பட்டு எதிரே வந்தான்...

"சூக்யபிபா... பாரேன் இத்தப் புன்னை... காடி சமுத்திரம் பாக்கப் போவாம்போ இழுக்கிறதே! தோ, தா வந்து... நேன்... நீ கொழும்பு காக்கி னை..." என்று கூலிக் கொல்லி விட்டு, சிவகாரத்தின் கூட நடத்தான் வெள்ளையம்மாள்:

"நீயோ! கைபெ எடு புன்னை... சேனை அடித்து..." என்று செவ்வமாக அவன் கையை உதறித் கொண்டு, அவன் எதிரே நின்று அவன் சேனையை உதறி உதறிப் பின்னர் கொணர் உடுத்தித் கொஞ்சுகாதே! கை கொட்டாமல் பார்த்தான் சிவகாரம்...

"உங்களைப் பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போகச் சொன்னா, அங்கேயிருந்து அப்பாப் பெரிய மதியேயே ஏறி... தோணி ஏறி... அக் கரைக்கு வந்து... இப்ப சமுத்திரம் பாத்து உடைக்கு என்னு அலறுமீ..." என்று அவன் கண்ணத்தை நிமிர்ந்து... அவன் கிரகண விருத்த மீன் கணிக் கொணர் விவத... அதுவும் அலறுக்கு ரகமாவிருத்தது.

வெள்ளையம்மாள் பழமுறுத்தியது போல் அந்த மணல் பரப்பு ஒன்றும் பார்க்காமல் போய் தடுக்கவிட்டா. கைமாகக் கட்டிவிட்டு அப்போதுதான் எழுந்து வந்த அரசவாநிற வகுடி வகுடி வீசிக் கொண்டிருந்தது... கைரையோடு தென்னகரக்கக் உக்காசு மாய்த் தலைவனாத்து அகாத்து இவர்களை நடத்த பாவதாயில் நிழலிக் கவித்தது...

சிவகாரம் நடத்தது மணல் வெளியில் காட் பரப்பி, இடுப்பில் கையுள்நீக் கொண்டு கூடிக் கண்ணுக்கெட்டியவரை பார்த்தான்...

வாய் துளைத்துத் தொடு வானத்தையும் கட்டு குளிப் பார்த்தான்....

"சமுத்திர மாதா" என்று வெள்ளையம்மாள் அலறுவது காணிக் வந்த சொல்லுவது போல் மட்டி குறுகுத்தது.

கடலின் அலைகள் குதிப்பதற்கு இன்னபாடு அவன் கையால் நின்று சத்தோலுத்துடன் துள்ளி ஆடி விழுந்து புரண்டு... அலைகளில் தலைத்து ஒரு பெரிய அலை வந்து காணப் புறட்டத் "தொப்"பென்று விழுந்ததைப் பார்த்துக் கைகொட்டிக் கிரித்தான் வெள்ளையம்மாள். கைதிறைய அரசவாநிற வாரிக் கையால் தலைமாயல் சேனை முழங்காதுக்கு மேல் வரித்து கொண்டு நிதிரும் அலந்து காக்கைக் குறி பார்த்து விடுதல்... அவன் பலத்து திரும்பி ஒடியதால் அரசவாநிற அலந்து பிடுங்குத்திற் அப்பிக் கொண்டதைப் பார்த்து அவன் கைகொட்டிக் கிரித்த போது, அவன் எதிர்பாராத தோற்றத்தில் பின்னால் வந்த ஓர் அலை அவனை இடித்துத் தன்னியது... மறுபடியும் தன் பங்குக்குக் கைகொட்டி அவனைப் பரிசாகம் செத்தான் வெள்ளையம்மாள்...

இடுப்பில் மீன் குழம்பு கொடுத்த மணல் பரப்பிவது. ரகுமிதம் அதுதான் கண்ணல் வழி வாகத் துரத்தில் கடலுறிக் நின்றுக்கும்தான் தாயின் குறகுப் புறத்தையும், கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பார்த்து கிரித இடத்தில் குதித்து குதித்து எம்புவதால் அடிக்கடி தெரியும் துருக்குகின் தலைமையும் பார்த்தான்.



“யம்மோம்... கொண்பு காக்கிட்டேன்... சொறு துண்டை கா... யம்மோம்...” என்று வாயறுகி, காத்தை மறைப்பதற்காக ஓர சீராகக் கூட மறித்து தன்மாதக் குரலெடுத்துக் கூறியவர் ரஞ்சிதம்.

செவ்வாரத்தில் செல்பொரு, கடன் அளிக்கும் இடைவிடையே திரைக்கமாயப் பெரு மூக்க விட்டுக் கொள்ளுகிற கடனின் மெனக்கைத் தின் தடுமே “ஓம்...” என்று அம் மானை ரஞ்சிதம் கூறி அழைக்கிற குரலாக் கேட்டுக் கவரக்கு ஓடி வந்தான் சிவசாரம்...

“வாரோடிய... வாரோடிய...” என்று பதி ழுக்குத் திருப்பக் குரல் கொடுத்தான் செவ்வீர வம்மோம்...

கவரக்கு வந்த செவ்வாரத்தின் கரத்தனைவத் தன் குத்தானவாக துண்டி விட்டான். தன்மையத் துண்டி அவன் குத்தை அழுத்தத் துடைத்துக் கைகளில் ரத்திக் கொண்டு பளி ரென்று அவன் செல்பதைப் பார்த்து அவன் எவ்வதில் குத்தவிட்டான் செவ்வீரகி.

“யம்மோம்...” என்று ரஞ்சிதம் இப் பொது விட்டுக்கு செவ்வீர வந்து ஒரு தென்ன மரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு வட்டிப் பார்த்துக் கூறியான்.

“ஓம்... ஓம்... நாயிப்பாவு... உனக்குப் பன்னிக்கடம் மறுபடியும் தோணி ரஜிப் போவது... சொன்னியே பாதிப்பாடுகிட்ட... சொன்ன படி நடத்துக செவ்வீரமா?... ஓம்... ஓம்... பாதிக்கி வரலாம்... நெதம் வரலாம்... கடன் எவரே பூடுது... உனக்கு அழகா அழகா செவ்வீரவம்... சொழிசு எவ்வாம் ரஞ்சிதம் செவ்வீரக்கா... நாம் வாக்வித்

திரைக் கா, கண்ண... இத்தச் சொழிசு விடப் பொறுக்கி இப்ப ஆடியமா?” என்று மனதிக் மண்டிக் விட்டிற சிவசாரம் அவ் பதங்கலிக் வித்தப் பொறுக்கிக் கொண் டிருந்த செவ்வாரத்தை அழைத்துக் கொண்டு போனான் செவ்வீரவம்மோம்.

செவ்வாரத்துக்கு அவன் சொழிசு மீளும் ஊட்டினான்... அவனிடம் ஒரு கவனம் வாக்விக் கொண்டு ரஞ்சிதம் ஒரு புட்டும் கூடை நிறைவக் கொண்டு வந்து வசித்த பன் விதமான செவ்வீரவம்... சொழிசு, ரவணன் குழிகள் எவ்வாவற்றையும் ஏதோ ஒரு வகையின் அருகி ஒரு பெரிய மீன வகைத்திருந்தான் சிவசாரம்...

அவன் பார்த்த விட்டு ரஞ்சிதம் குதித் தான். “இதை இப்படியே — நீ தான்கி வர வகைக்குப் செவ்வீரப்பன்” என்று குதிக்கத்துடன் வித்திட்ட குரலிக் கூறி ழுன் ரஞ்சிதம்...

அவன் எதையும் காதிற் வாக்விக் கொண் ணாமக் அந்த மீன் கோலத்தில் அமைத்த செவ்வீரவிக் செப்பம் செவ்வ மார்த்தி மார்த்திப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

மறுதான் ரஞ்சிதம் அந்தக் செவ்வீரவ் சித்திரத்தைக் கவிக்ரமக் வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்...

“அக்கரைக்குப் போகக் கூடாதாமே... செவ்வீரப் பெரிள புத்தி சொல்வ வத் துட்டா... அன்னுத்தை வேற விவாரம் பன்னு...” என்று மறுதான் அந்தேரம் செவ்வாரம் மனம் கொடுத்திக் கொண்டிருத் தான்...

(தொடரும்)

முன்புர்த்தகனும் வாக்விப்பழகம்



தமிழ் நாட்டில் விவரம் வாக்விப்பழகம் இன்னும் மோகம் வாக்விப் பொருத்தமான அழைத் திருக்க. எவ்வ? பூவன் பழம்: பூவன் எவ்வன் சிறுவன். திருமாவின் தாவித் தாணவிக்வித்து சித்திரவிக். அழிப்பன் வகித்துக் கொண்டு, மன்கலிக் குழிசு கொணாதுவிக் மோகிக் உட்குக்குப் பழ க்கித் வாக்வி பன்னுதான் இத்திலும் பூவன் பழம் என்று மோம்.

கொத்தன் பழம்: இத்த வகை மோம் குருத்தன் பழம். வக்தன் தெவ்விக் உட்கு திருமாவிக் குருத்திக் வக்தன் மோம். திருமாவிக் திறவன் வக்தரி மகாவதிக் உட்குதாதுப்பழம். அவ்கித்து திறத்தித் திருமாவிக் இத் உட்கு வக்தன் வக்தன் குருத்தன் பழம் எவ்வமோம் செவ்வீர.

மோம் பழம்: செவ்வீரவ் குழிசுதான் மோம் வக்தன்மோம் செவ்வீரவ் உக்தாது. உக்தி வக்தன் சிறம். இப்பழகம் வக்தன் திறம். அழிக்குக் தெவ்விக் அக்தாது திறவிக் அழிக்கும் குணம் உக்தாவிக் மோம். அவ்வன் குணம் மோக்த தெவ்வீர இப்பழம் அழிக்கும்.

தெவ்வீரவ் பழம்: தவறு செவ்வீரவ் இத்திரவ் என்று தன்மீடம் குதித்து மோக்தா வக்த இத்திரவ் வக்தா வக்த தக்திவக்தா ஒரு வக்தா உக்தி. அக்தா இப்பழம் தெவ்வீரவ் வக்தன் வக்தன் மோம் செவ்வீரவ். இத் வக்தன் திறமிக் மோக்த தக்திவக்தா செவ்வீரவ் குணம் உக்தாது. இத்திரவ் வக்தாதுதானே!

—புரானச் சொத்பொழிசிக் தீப மக்தவிக் செவ்வீரவ் தீபி பாவதாரி உதிவது. மோக்த: “செவ்வீரவ் தீபி...”

ஆந்திர மாநிலத்தின் துரித மாறுதல்!

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இயற்கை அளவற்ற வளத்தைக் கொண்டு செழிப்புடன் துலங்குகிறது. தேசத்தின் இதய பீடமாகவும், தொழிலக நவீன வாய்ப்புக்கள் மிகுந்துள்ளதாகவுமுள்ள ஆந்திரப் பிரதேசம் இத்தியாவின் மூலை முடுக்குகளிலுமுள்ள நவீன தொழில் அதிபர்களைக் கவர்ந்திழுக்கிறது.

கிட்டத்தட்ட 260 தடுத்தா, பீகும்மாண்ட்மான தொழிலகங்களில் 476 கோடி ரூபாய்களுக்கு மேல் முதலீடு செய்யப்பட்டு, மாநிலத்தின் தொழில் வளத்தைத் துரிதப்படுத்தியுள்ளது.

காக்கிஸூடாவில் நிறுவப்பட்டுள்ள 232 கோடி ரூபாய் உரத் தொழிற்சாலைக்கு 1978 ஜூலை 7-ம் தேதி பாரத டிராப்டிரபதி அஸ்திவாசகம் நாட்டியுள்ளார். 1981ம் ஆண்டில் இதன் உற்பத்தி தொடங்கவிருக்கிறது 4.95 லட்சம் டன்கள் பூரியா தயாராகி, வருடம் 110 கோடி ரூபாய் மதிப்பீடு கிடைக்கவிருக்கிறது.

பணம், உணவு

தமிழில் ஒப்பொருளுக்குத் தம் இன்றியமையாத, தம் வாழ்க்கையின் ஆதார கருவிகளாக விளங்குகிறது. - இரு பொருள்கள் பணமும் உணவும். நேஷனல் பூக் டிரஸ்ட் இவை தொடர்பான கணவயான இரு நூல்களை அண்மையில் வெளியிட்டுள்ளது :

தானியங்கள் (ஆய்வித்திலிருந்து தமிழில் -- ஏ. முன்தை) இந்திய நாணயத்தில் கணவயான வரலாற்றை, வெவ்வேறு அரசர்களின் விதவிதமான காலகளை, விவரிக்கிறது -- ஏராளமான புனைப்படங்களுடன் (பக். 383, ரூ. 20)

உய்கள் உணவும் நீங்களும் (ஆய்வித்திலிருந்து தமிழில் தம்பி சீனிவாசன்) குழந்தை, பெரியவர், கர்ப்பினி இளம் தாய் ஆகிய பல்வேறு காராருக்கேற்ற சத்தான உணவு வகைகளையும், பயன் தரும் உணவும் பழக்கங்களையும் விரிவாகக் கூறுகிறது. எல்லா விடுகளிலும் இருக்க வேண்டிய நூல். (பக். 158, ரூ. 8-75)

புதிய பிரதேசங்கள்

புதிய பிரதேசங்களுக்குச் செல்வ வேண்டும், அங்குதில் புதுமணை வுகர வேண்டும், என்பதும் மனிதனின் ஓர் அடிப்படைத் தாகம். நீங்கள் விட்டிருந்தவாறு இத்தகைததை நீர்த்துக் கொள்ளும்படியான புத்த கங்களை நேஷனல் பூக் டிரஸ்ட் வெளியிட்டுக்கிறது. இவ்வகையில் திகோமார் திவ்யன் (பக். 304; ரூ. 7), மலேசியா (பக் 188; ரூ. 13-75) ஆகியவை அண்மை வெளியீடுகள். இப்பிரதேசங்களைப் பல புனைப்படங்களுடன் அறிமுகப் படுத்தும் தகவல் களஞ்சியங்கள்.

சாதனைகள்

சாதனைகள் புரிந்துள்ள மேதைகள், மொழிகளின் வாழ்க்கை விவரங்கள் பால் ஓர் ஆர்வமும் மனிதருக்கு இயல்பு. புதி அரவிந்தர், ஜே. கி. போஸ், பாரதியார், பதகண்டி, கபீர், போக்தா பவ சிறந்த இந்தியர்களின் சரிதனை மலையும் பதிப்புக்களான நாய்கள் வெளி யிட்டுள்ளோம்.

எங்கள் விரிவான புத்தகப் பட்டியலுக்கு எழுதுங்கள்.

நேஷனல் பூக் டிரஸ்ட், இந்தியா, ஏ-5, கிரீன் பார்க், புது டில்லி, 110016 அல்லது பாசி நிலையம், 59, பிராட்வே, சென்னை 600001 ஆகிய இடங்களிலும் எல்லா பிரபல புத்தகக் கடைகளிலும் எமது தூல்கள் கிடைக்கும். ரூ. 10க்கு மேற் பட்ட ஆர்டர்களை டில்லி விலாசத்திலிருந்து தபால் செல வின்றிப் பெறலாம்.



நீங்காத செவ்வமெலாம்
நிறைத்துவைக்கும் ஸ்ரீதேவி
மாங்காட்டுக் காமாட்சி
மணதுவைத்தாள் அம்மாளை
மாங்காட்டுக் காமாட்சி
மணதுவைத்த காரணத்தால்
ஆங்காரமின்றி அமைதி கொண்டேன் அம்மாளை!

பூவோடு குங்குமமும்
பொகுத்திவைக்கும் காமாட்சி
காவலிலே வந்தெனக்குக்
கைகொடுத்தாள் அம்மாளை
காவலிலே வந்தெனக்குக்
கைகொடுத்த காரணத்தால்
கொவிலிலே கொடிமுறை கும்பிட்டேன் அம்மாளை!

செய்குழைப் பனியாயில்
நித்திக்கும் தேன்சிறி
தங்கமுகப் பொன்னருவி
தழுவிநின்றாள் அம்மாளை
தங்கமுகப் பொன்னருவி
தழுவிநின்ற காரணத்தால்
பங்கமிலாக் குழந்தையைப்போல் பரவுகிறேன் அம்மாளை

கொடியுலவும் சித்திரிடையில்
கொவலிமும் அருள்காட்டி
படியளந்தே மைந்தனெனைப்
பாடவைத்தாள் அம்மாளை
படியளந்தே மைந்தனெனைப்
பாடவைத்த காரணத்தால்
அடிஅடியாய் அவன்பெயரை அளந்துவைத்தேன் அம்மாளை!

காடுகொண்ட காமாட்சி
கனிவுடனே எண்க்காக்க
விடுகொண்டாள், மைந்தனுக்கு
வெற்றித்தந்தாள் அம்மாளை
விடுகொண்டு மைந்தனுக்கு
வெற்றித்தந்த காரணத்தால்
ஒடுகொண்டு நான்வளை ஏற்றுகிறேன் அம்மாளை!

இப்பிறப்புக் குள்ளே
இருப்பதெலாம் துன்பமென
அப்பிறப்பைக் கேட்டேன்
அடிமைஇவன் அம்மாளை
அப்பிறப்பைக் கேட்ட
அடிமைஇவன் கண்ணெதிரே
மும்பிறப்பைச் சொல்லி முருக்கிவிட்டாள் அம்மாளை!

எப்பிறவி ஆனாலும்
எங்கெங்கு வாழத்தாலும்
கொப்புடைய செனியானைக்
கும்பிடுவேன் அம்மாளை
கொப்புடைய செனியானைக்
கும்பிடுமோர் காவல்வரை
இப்பிறவி அன்றி இனிப்பிறவேன் அம்மாளை!

'மாங்காட்டு ஸ்ரீ காமாட்சி மகிமை' எனப் பற்றி ஒரு நூல் 2 ரூபாய் விலையில் வெளிவந்திருக்கிறது. 11 க்குப் பரவலாகும் இந்த நூல் வெளியீட்டாளர் அ. குமாரசாமி, 54, (19) ஸ்ட்ரீட், சென்னை-17.

இந்த நூலைப் படித்ததில் அனாதை தேவியின் அன்பைத் தான் நான் உணர்வது உண்மை.

சிக்கன் 65



ஜே.வீ.நாதன்

குறுக்கே பல்பமாகக் கட்டிக் கொண்
டான்.

“என் பேர் ரங்காச்சாரி ஸார்...”

“ம்... மிஸ்டர் ரங்காச்சாரி! இந்த ஊரில்
நல்ல வீடா வாடகைக்குத் தேடிவாங்கணும்...”

“அந்தக் கலியாண உங்களுக்கு வேண்டாம்
ஸார்! உங்களுக்கு எத்தனை ரூபாயில் எத்தனை
அறைகள் இருந்தால் பரவாயில்லைன்னு
சொன்னேன்...”

“மிஸ்டர் ரங்காச்சாரி, அநெல்லை
நிதானமாய்ப் பேசிக்கணாம். முதல்வே நாள்
டிபன் சாப்பிடணும். பசி உலர் போகுது.
இப்பேக பிழல் யாருமில்லையா?”

“நீங்க மேலே குறாக்கும் போகக் ஸார்.
ஒரு நிமிஷத்துல வந்துடறேன்...”

பரவாய்பாக்கத் திரும்பி வரவும் பக்கம்
பாய்ந்தான் ரங்காச்சாரி.

தெருக்கோடி மக்களை பெஞ்சில் அமர்த்து
குடாக அரசியலை அங்கிக் கொண்டிருந்தான்.
பிழல் ராமாவதாரம். பக்கத்தில் சென்று
இரண்டு மூன்று முறை சத்தம் போட்டு
அழைத்தபிறகுதான் அவன் ரங்காச்சாரி
மடக்க வலித்து எழுந்து வந்தான்.

“ராமாவதாரம்! நம்ம டைகருக்குப்
படுகாய் போட்ட புது ஹெட்லிளார்க்
மதுரையிலிருந்து வந்துட்டாரவ்யா. நம்ம
ஆபீஸ் மாடியில்தான் தங்கலார். டிபன்
வேணும்ஸார்... உங்களைத் தேடிண்டு வந்
தேன். போய் ஆரம்பவண்டல வாய்விட்டு வந்
துடுவோம்...” - ரங்காச்சாரி ரூபாயை எடுத்து
நீட்டினான்.

விசியக் ஒரு குட்டிசைட்டன் விடுவி
டென்ற ஓர் ஆசாமி அதுவகத்திலுன்
துழைவதைப் பார்த்ததும் ரங்காச்சாரிக்குக்
கோபமான கோபம் வந்தது.

“யார் இந்தக் காட்டான்?”

துக்கிவாரிப் போட்டது ரங்காச்சாரிக்கு.
திறந்து விடத் துடிச்சு “எதுவே” துழைந்
ததுபோல் துழைந்ததும் இக்லாமல் என்
னையே யாரென்று கேட்க இந்த ஆளுக்கு
எத்தனை துணிச்சல்?

“நான் யாருங்கிறது இருக்கட்டும்...
முதலில் நீங்க யாரனு சொல்லுங்கோ! இன்
னில்கு ரூபாய்திறக் கொலை, ஆபீஸ் விஷ-
என்ன காரியம்மூலம் ஓர்க்கிங் டெஸ்ட்
வந்தாத்தான் ஆகும். தெரிவறதா?”

“இந்த ஆபீசுக்குப் புதுசா வந்திருக்கிற
தெலிவிளார்க் நாந்தாம்பா... - வந்தவர்
‘வெடிருண்டு’ வீசினார்.

ஒருகணம் திக்கு முக்காடிப் போன ரங்காச்
சாரி நாலைய் கட்டித் தொண்டு கையை
உதறினான். பதறினான். “வெலி ஸாரி ஸார்!...
என்னை மன்னிக்கணும்... தெரியாம...”

“பரவாயில்லை... பரவாயில்லை...” -

அவர் அங்கிருந்த நாந்தகாலியின் தாடும
அமர்த்து கொண்டார்.

ரங்காச்சாரி உடம்பைப் பணிவாக
வளைத்துக் கொண்டான். எவ்வளவு மாஸ்புக்குக்

ரங்காச்சாரி மீண்டும் அழுவதைத் தடுத்த வரும்போது மனம் பூகியாது இருந்தது. விடுவாரை 'டீர்ஸ் பழட்டி'யில் தங்கி அம்மறக்குப் போட்டிருந்ததற்காக ரொம்ப சத்தியாசம் பட்டார். "இந்தச் சத்திர்ப்பத்தை நங்குலம் பங்கப்படுத்திச் சொண்டு புது நெடை விளார்க்கிடம் நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டும். எங்கையு சேவகாலுறும் அவரைப் பிர்தி செய்து நங்குலவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பழைய நெடைவிளார்க்க எவத்திய பட்ட துபரேகலாம் போதும். அந்த அக்கவுண்டண்ட் ரத்தினசாமி என்னை ஆட்டம் போட்டான்... பாவி! அவனைப் பற்றி முக்கப்படியே இந்த நெடைவிளார்க்கிடம் சொல்லி வைத்துவிட வேண்டும்..."

புது நெடைவிளார்க்க கப்பராமன் அழுவதை மாடியவையில் 'தந்தித்' படித்துக் கொண்டு இருந்தார்.

"புதுக்கு நம்ம பிழை அனுப்பியிருக்கேன் லார். அது திரிசுத்தியை வந்துடுவான்..." என்று பணிவாகச் சொன்னார்.

"வரட்டும், வரட்டும். உட்காருங்க மிஸ்டர் லார். நான் இந்த ஊருக்குப் புதிதே. இங்கே நம் ஆயினர் எப்படிப்பட்டவர், மற்ற கட்டாசிப் எங்காம் எப்படித்து சொக்துக்கினோ - முக்கப்படித் தெரிஞ்சுக்கிட்டு அவங்களைப் பழகத்து நலி பார்த்து..."

ரங்காச்சாரிக்கு முகம் மகர்த்தது. "அடடா! இப்படி ஒரு சத்திர்ப்பத்துக்குத்தானே வந்திருந்தோம்..." என்று மனசுக்குள் பூரித்துப் போனார். ரொம்பவும் விண்விவராகப் போவதுபோல் முத்ததை வைத்துக் கொண்டு சொன்னார்:

"லார்! நீங்க வந்ததும் வராததுமா சொக்திரிசுன்னு தப்பா நெடைவிளார்க்கிட்ட பட்டா. நம்ம பழைய நெடைவிளார்க்கெண்டு வைத்தும் வராமக் கேட்டு வாக்கிச் சம்பாதிச்சார் லார். வ. உ. சி. தலையே வாக்கைக்குக் குடிபோன விட்டெயில் விட்டெயில் வாக்கிட்டாரா பார்த்துக் கொக்கினோ!"

"எங்க இட?" நெடைவிளார்க்க விடங்கப்பக் காண்பித்தார்.

"என் லார்! மனுஷுலர் பணம் பணம்னு அவிவார். இங்கே நம்ம ஆயினர் அக்கவுண்டண்ட் ரத்தினசாமின்னு ஒரு ஆள். அவன் நான் லார்! பழைய நெடைவிளார்க்குக்கு உங்கை. இவர் பேரைச் சொக்கி ஒக்கெண்டு பழை பிண்டி அப்பறவாக்கும் அவன் வஞ்சம் வாக்குலார் லார். ரெண்டு பேரும் பெரிசெண்டெஞ் பிச்செக்குவாங்க. நம்ம ஆயினர் வெகுத்ததெவ்வாய் பாக்னு திசெக்கிற அப்பாவி லார்... நீட்டின இடத்திக்கு வைப்பெடுத்து போடுவார்..."

"அடேயே... நீங்க சொக்ததைப் பார்த்த நான் அக்கவுண்டண்ட் ரொம்ப மோசமான ஆள் போகிறுக்கே..."

ரங்காச்சாரி தனக்கே சபாஷ் போட்டுக் கொண்டான்.

புது நெடைவிளார்க்க தன் பேக்கைக் கேட்பதிலிருந்து தான் வதிர்பாரிக்கும் பணம் இருக்கும் என்று சத்திமையத் தொன்றிற்று ரங்காச்சாரிக்கு.

லாசலின் திறமாவது.

"தும்பிட்டுறம் லார்!... நான்தானுங்க ராமாவதாரம். இந்த ஆயினர் லாசலின் பிழை..." என்று சொக்கிப்படியே வகெவைத்து புலம் போட்டவர்களைப் பணிவாக மோசலில் வைத்தான் ராமாவதாரம். ஆயினர்களைக் கட்டியிருந்த பாரிசைத் தலையே ரங்காச்சாரிவிடம் நீட்டினார்.

எட்டு இட்புவிசையும், நெய் சயாவையும், பூசி மசகாவையும் கயிசெயும் பண்கை "சும்...சும்..." என்று ஓர் ஏப்பம் விட்டார் கப்பராமன்.

ரங்காச்சாரி பிழைவிடம் காப்பி லாக்கி வருமாறு லாசலு காட்டினார்.

"காப்பியா, உலா லார்!" என்று சினம் சில பிழைவிடம் "கப்பிதான். இரு. புதுக்கு நம்ம காப்பிக்கும் பணம் எடுத்துத் தரிசென். கப்படியே ரெண்டு சிகரெட்டும் நீப்பெட்டியும் வாக்கிட்டு வந்து..." என்று சொல்லியபடி எழுந்தார் கப்பராமன்.

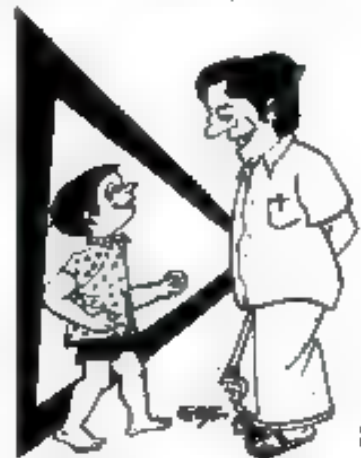
ரங்காச்சாரி துடித்து விட்டான். "நங்குருக்கு லார் திபாவம். நீங்க லாசல தரிசு தாகது... அதுதான் வந்து மோத மோதக்க வந்திருக்கேன். தானே எவ்வாறுக்கும் பணம் கொடுத்துதான்... இந்தா ராமாவதாரம்! தி லார்திரே அக்கப்பல் போட்டிக் கைடயிள் என் பேரைச் சொக்கிச் சிகரெட் ஒரு பாக்ஷெட்டாவே வாக்கிண்டு வந்து... காப்பியும் தங்குப் போட்டு வாக்கிண்டு லா, என்ன?..."

"சரி லார்!"

"எங்காம் உங்க டீட்டா... எவக்கு இதைகாம் பிடிக்காது மிஸ்டர் ரங்காச்சாரி. இருந்தாலும் நீங்க இத்தனை அன்பா சொக்தறும் தட்ட முடியலே..."

"என் லார், பெரிய டீட்டி மனுஷா சொட அப்பதான் லார் முக்கியம்..." ரங்காச்சாரி திரும்பி ஆயினர் போட்ட வத்தை எடுத்துப் பங்கமாக நீட்டினார். "மோத மோத்கென் பெரியலாங்கிப் பாரிக்க தரிசெ வெறும் கைபோடு பாரிக்கப் பட்டா தப்பா. இது எக்டெட் சிங்க அன் பணிப்பு..."

லாசலின் வந்து வக கொடுப்பது ஒரு வைத்துத் தெரிவது, எவ்வாய் வது.
பெரிசென்: வகவென்!
கப்பராமன்: இங்கே, குத்து பிச்செ.
லாசலின்: வெ. சதாவென்.





கல்கி

1970 மார்ச் 4

சனவதி 30

விலை: 37 இதழ்: 31



தமிழ்த்திரு நாளிதழாகப் பெற்ற - எங்கள் தாயகத்து குழந்தை பாண்டி - பாண்டிவர்.

"என்னது?..."-பிரித்துப் பார்த்த நெட்டி விளார்க், "அடேடே, ஆப்பிளா எனக்கு இது பிடிக்கும்னு உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும் மிஸ்டர் சாரி... ரொம்பத் தாங்கும்..." என்றார்.

நறுக்கென்று ஓர் ஆப்பிளைப் பதன ளால் எடுத்துக் கவனக்கத் தொடங்கினார் எப்பிராமன்.

சற்றுமூன் அவர் எப்பிட்ட ஆபை தொண்டைவாய் தாண்டி உணவுக்குழியில் இறங்கி விடுக்கக் கூட முடியாத நேரத்தில் பகலுரை மாநிரி ஆப்பிளையும் எடுத்து விழுங்குகிறாரே - என்று ரங்காச்சாரி மிஸ்ட்டுடன் அவரைப் பார்த்து நின்றான்.

திடீரென, மறுதான்-

புது நெட்டிவிளார்க் அன்று பணியில் சேர்ந்தார். ஆயில் கறுத்துப்பாக இயங்கிவது, புதியவரை ஆழம் பாரித்தெவரை அந்தச் சறுகலுப்பு இருக்கும்.

இடைவேளைக்குச் சற்றுமூன் ரங்காச்சாரி நெட்டிவிளார்க் அறைக்குச் சென்றான்.

"வாங்க மிஸ்டர் சாரி, உங்களைத்தான் இப்ப நிரிச்சேன், நீங்களை வந்துடங்க, இங்களுக்குக் கோழி சிவாணி எப்பிட்டு லுமனு ஒரு மாக்கை. இங்கே நல்ல சிரிடெர் ஓட்டம் ஏதாவது இருக்கா?...". என்று விளார்க் நெட்டி விளார்க் கப்பிராமன்.

"நீ... நீ, எனக்குத் தெரியாது... இருந்தாலும் நம்ம பிழைக் கேட்டுச் சொல் நேரம்..." அசை வயிற்றான் ரங்காச்சாரி.

"அடேடே! சிவாணி ஓட்டலுப் பந்தி உங்கிட்டே போய்க் கேட்டுறேன் பாலங்க, சிவாணி முட்டான் தான்!" சிரித்தார் நெட்டி விளார்க்; சாரியும் சேர்த்துப் பேசினார்கள் சிரித்து விட்டு வெளியேறினார்.

ரங்காச்சாரி வெளியே வந்து பிழை ராமா வதாரத்தைக் கூப்பிட்டு ரகசியமாக விடிவத்தைச் சொல்லிப் பத்து ரூபாய் தோட்டை எடுத்து நீட்டினான்.

"பத்து ரூபாய் எந்த முயிக்கு லார்க்? குருமா, வறுமைய், மட்டன் சாங்க் எல்லாம் வாங்கி குத்தான் லார்க் தவறாயிருக்கும். இன்னும் பத்து ரூபா கொடுங்க, அதுக்குள்ள சமா லிக்கப் பாக்கிறேன்..."

அதா தருவதற்குத் தன்னிடமிருந்து கடைசிப் பத்து ரூபாய் தோட்டையும் ராமாவதாரத்திடம் எடுத்துக் கொடுத்தான் ரங்காச்சாரி. மாதத்தின் கொச்சு நாட்டின் ஓட்டுவதற்கு 'பாரிட்மாவது இனி உடன் வாங்கினால்தான் முடியும்.

பிற்பகல் அறுவயசும் தொடங்கிச் சந்தைக் கெய்ளாம் ஒரு சிணைப் பந்திச் சந்தைக் கேட்ட ரங்காச்சாரி நெட்டிவிளார்க் அறைக்குப் போனபோது, உங்களை அக்கவுண்டன்ட் ரத்தினசாமின் குரல் கேட்டபே, தவங்கி நின்றான்.

"உங்களுக்கு என் சிணை அப்பணியு லார்க்!" - இது அக்கவுண்டன்டின் குரல்.

"அடேடே, நான்" இருக்கே! பாரிக்கர் பெருவா... இது எனக்குப் பிடிக்கும்னு எப்படித் கரெக்டா கண்டுப்பிடிச்சேன், மிஸ்டர் ரத்தினசாமி! ரொம்ப தங்காயிருக்கு, ஆகு, இத்தமாதிரி பிரெவெண்டேஷன் அது இதெல்லாம் எனக்குப் பிடிக்கவே பிடிக்காது, இருந்தாலும் நீங்க அப்போட கொடுக்கறப்ப வேண்டாமனு சொல்றது சரியில்லை... அது சரி! நீங்க பஞ் பிளாட் அப்புவதுக்கு பாரிட் டிவன்சிட்டே பணம் டிமாண்ட் பண்ணுங்க (அமெ)!"

"யார் லார்க் ரெங்கு?..."

"யார் சொன்னால் என்ன? பசுமைய நெட்டி விளார்க்குக்குக் கொடுத்த பர்சண்டேஜை எனக்குக் குதவயப்ப்பாது, தெரினாத்தா!"

"கட்டியே கொடுத்துடறேன் லார்க்...? சரிதானே?..."

"அப்பறம்... இங்கே ரங்காச்சாரிக்கு ஒரு அசை கட்டோர்க் செக்ஷன் இருக்கே, சரியான பொருளம் பிடிச்சு விடுக்கன், அவன் உங்களைப்பந்தி, பாரிட்டி தொடர்பு களைப் பத்தியெல்லாம் சொல்லி வயிறு எரிவான்... இனிமே அவன் தாயெட்டாக்குத் தெரியாம டிராக்கைக்களை வெளியில் வெச்சுக்குங்க, என்னை!"

"ஓ, கே, லார்க்!"

ரங்காச்சாரியின் உடல் வெடவெட வென்று நடுங்கிவது, அறை வானில் இன்னும் காத்து நிற்கப் பிடிக்காமல், தனாத்து தன் இருக்கைக்குத் திரும்பினான், சிணைத் தூக்கி மேசையில் போட்டான். அசை, பொருளம் பிடிச்சு விடுக்கன்... யார் தானா! வயிறு எரிவது ஆசாமி தானா?... அட உடவுனே...

நெட்டி விளார்க்கின் அறைமில் கேட்ட நேர்த்த உணர்பாட்டத் திரும்பத் திரும்ப அவன் காதுகளில் ஒலித்தது, உடல் திரெனெப் பவதரினமாவிரிட்ட ஈ லார்க்சி, பசி மயக்கம், பிரமை - தலைகற்றல்... ஓவற்றினாடே திடென்று கோழி ஒன்று தலைமேல் சிரித்துக் கொண்டு அவன் வயிற்றிலிருந்து குரல் கொடுத்தது.

சுணிகள்

கி.ராஜேந்திரன்

அத்தியாயம் 19

வைத்தியவியல்

துக்கு மாறாமைப்பு வந்தும் அவர் தெய்வா தீவமாகப் பிழைத்து விட்டார். 'முதல் அட்டாக் இஸ்லாமத்தான் வந்திருக்கிறது. இரண்டாவது மூன்றுவது இருபது தாக்கு தங்கள் நேராமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும்' என்பது வைத்தியவியலில் உட்பட அனைத்துக்கும் புரிந்தது. டாக்டரும் தெளிவுபடுத்தி விட்டார். பத்துப் பதின்மூன்று தினங்கள் நாளில் நேராமல் இருந்து விட்டுத் திரும்பிய பிறகு ஒருதான் தனபாக்ஷியம் அவர் அருகே கட்டியில் அமர்ந்து தெற்றியைத் தட்டிக் கொடுத்தபடி கேட்டான்:

"ஏன், உடம்பு இப்ப எப்படி இருக்கு?"

"என் வயதுக்கேற்ற உடம்பா இருக்கு" என்று கூவத்தியவியல் எம். இதுவரை ஸ்ரீபத்தெட்டியேயும் முப்பத்தெட்டு வயதுக்காரன் மாதிரி இருந்தேன். இரண்டு வாரங்களிலே இருபது வயசு கூடின மாதிரி இருக்கு!"

"இப்படி இருக்கும்போது ஆரீ கைக்குப் போகணும்னு துடிக்கிறீர்களே, தியாயமா?"

"பின்னே என்ன பண்ணிறது? திரவாகத்தை யார் வைக்கிறது?"

"ஏன் தெயா இல்லையா? பார்த்துக்கொள்."

"திரவாகம் பண்ண அறியோ ஆற்றலோ தனக்கு இருப்பதாக இன்னும் அவன் திருவிக்கிலே. அதுபலமும் பொதிய அளவு ஏற்பட்டி."

"பொறுப்பைக் கொடுத்தால் தன்னுள் அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம் எல்லாம் வரும். நான் சொல்றதைக் கேளுங்க."

"தீ சொல்றதைக் கேட்பதா? சரிதான். ஸ்ரீபத்திரண்டு வருஷமா அனாதையானே செத்துக்கிட்டிருக்கேன் தான்!"

"கேலி கிடக்கட்டும் எனக்கு ஒரு வரம் கொடுங்க."

"என்ன வரம் பாக்ஷியம்?"

"பூயோரும் பொட்டோரும் உங்க மடியிலே தலை வைக்க நான் வண்டினை மூடணும்"

என்ற பாக்ஷியம் தாலையை எடுத்துக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டான்.

தெயித்து போன வைத்தியவியல்கம் அவன் கரத்தைப் பற்றினார்: "அப்படி ஒரு வரத்தை நான் எப்படித் தர முடியும்? அது என் கவையோ இருக்கு! பகவானைப் பிரார்த்தனை பண்ணு" என்றார்.

"அனாதையான் தினமும் செய்துக்கிட்டிருக்கேனே. ஆறு அத்துடன் உங்க ஒத்து எழும்பும் தெய்வயாச்சே, நீங்க அதிகமாக உடம்பை அலட்டிக் கொள்ளக் கூடாது, ஒவ்வா இருக்கணும்னு டாக்டர் சொல்லி யிருக்கார்."

"விஷயத்தைத் தெளிவாகக் கொங்கேன், பாக்ஷியம். தெய்வானை மாணேஜிங் டைரக்டராக்விட்டனும். நான் விட்டியேயே கொழு இருக்கணும். இதுதானே நீ கேட்டிரு வரம்?"

"ஒருசமயம் நீங்கனே சொல்லலையா, 'எம்பெனியே அவனுதுதானே? அவன்தானே தட்டினனும். அவன் சம்பளத்தை நானும் என் சம்பளத்தை அனுமார எடுத்துக்கொளும்; அட்டவையரா மட்டும் இருந்து ஒதுங்கிக்கொள்' என்றெல்லாம் பேசலியா?"

"கொங்கேன். ஆறு அதன் பிறகு அவன் ஒழிக் கொளும் பொட்டெல்லாம் உன் காதில் விழுந்ததில்லையா? விழுந்ததா இல்லையா?"

அவர் கரத்தைப் பட்டபட்டில் பேசியதில் பயத்து போனால் தனபாக்ஷியம். "கோபப் பாதிரிக்! அதி உணர்ச்சிகளுக்கு நீங்க இடம் தரக் கூடாதுன்னு டாக்டர் சொல்லி யிருக்கார்" என்றார். பிறகு, "வாக்கு வாதம்னு வந்தப்போ அப்பா, மகன் இரண்டு பேர் ஓரணும் உசத்து போச்சு; வார்த்தை என்னும் மாறிப் போச்சு. இந்த மாதிரி நேருமனு தெய்வாவே கொஞ்சமும் எதிர்பார்த்தேனே. நீங்க அவனை முதலாளி மகனுக்குரிய மதிப்புத் தராமல் சாதாரணத் தொழிலாளியை விடக் குறைந்த சம்பளம் கொடுத்து வேலைக்கு வைத்



ததில் அவனுக்கு வசூத்தம். பாதி கோப
மாகவும் பாதி விளைவாட்டாகவும் அன்று
ஒழிக கோஷம் போட்டான். இப்படி விப
ரீதமாக முடியும்னு தெரிஞ்சிருந்தா செவ்விருப்
பானா? அப்படிதான் அவன் ரொம்ப வசூத்தப்
பட்டு எண்ணிடம் எண்ணிர் விட்டு அழு
தான்!"

"நிஜமாகவா, பாக்கியம்,?"

"சத்தியமா!"

"நானும் தப்பி செவ்விருட்டேன், பாக்கியம்.
அவனுக்குத் தர வேண்டிய மதிப்பைத்
தராமல் ரொம்ப நியாய புத்தியோடும்
கண்டிப்புக் கருவாகவும் இருப்பதாக நினைக்க
ரொம்ப மட்டமாக நடத்திட்டேன். அவ
னுக்கு நானே வேண்டலைச் சற்றுத் தத்
திருக்கலாம். அஞ்சுராது விழு போட்டேன்.
கவனப்பட்டா ஒரு சம்பளம் கொடுத்திருக்க
லாம், செவ்வாமல் போனேன். அவன் தங்

கெளரவமே பாழாகிவிட்டதாக நினைக்கி:
டான். அவன் மனசே அதனுல் கோணலாகிப்
போச்சு. ஆனத்தோடு சேர்த்து குட்டுப்
போனான். எங்கோப் போவதே. மட்டில்
தவறாதே திருத்திட்டேன். இனி சத்யா
வசூத்தான் கம்பெனியிலே எல்லாப்
போலுப்பும் சிதறானே!"

"நீங்க கொப்பப்படக் கூடாது; ஆபீ
ஸுக்குப் போகவும் நினைக்கக் கூடாது. அங்கே
ஏதெப்பட்ட பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கும் போது
ஒரே நேரங்கள் டென்ஷனு ஆயிடும்!"

"உன் கோரிக்கையை ஏற்படுத்தி என்க்கு
மதிப்பீடுதான் பாக்கியம். இருபது வருஷமா
தொழில் முன்னேற்றம். சம்பாத்தியம்னு
சொல்வதில்லையே நான் வாழ்க்கையை ரசித்
தேவே மறந்துட்டேன். அதற்கு என்க்கு
தேரமே இல்லாமல் போயிட்டிருது. இப்ப
என்க்கு ஒய்விருக்கும். இனிமே நான் சூரி
போதயத்தின் அழைக்கக் கண்டு ரசிப்பேன்.
மனதில் காரல் எழுப்பும் சந்தேகத்தைக் கேட்
பேன். கம்பன் கவிதைகளை அனுபவிப்பேன்.
சிறந்த ஸ்கிரிப்டுகளைப் பார்த்து மகிழ்வேன்.
நல்ல கச்சேரிகளைச் செவி சூசிரக் கேட்பேன்.
இனிமேல் உன்னுடைய அழைக்கக் கூட நின்று
நிதானமாகப் பார்த்துக்
கவனிக்க. என்க்கு அவ்வாற
யிருக்கும்!"

இப்படிச் கூறிப்படியே
கவத்தியிலிருந்து மீண்டும்
பின் எந்தவதப் பற்றி
சூரி. புனகா கமித



மடைந்திருந்த பாக்ஷியம் எவ்வளவு விருந்தாகக் கொள்ள முடியவில்லை.

"என்ன மீட்டர் வைத்தியசிக்ஷை! லாஸாமா?" என்று டாக்டரின் குரல் கேட்டதும் தான் திடுக்கிட்டுத் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு எழுந்து நின்றுத் தனபாக்ஷியம். டாக்டர், குமரன் உங்களை வந்தபடியே வந்து தந்த உரிமையிலாடு வேட்டார்: "என்ன இன்றொரு ஹனியல் பிளாக் பங்காஷியம் வருகிறேனா?"

"எனக்கு முதல் ஹனியல் இவ்விதமாக டாக்டர்" என்று வைத்தியசிக்ஷை. "எனக்கு கல்பாஷியமா? தான் தான் நேரம் திடுக்கிட்டுக் கொண்டு. அதற்கென்தான் எனக்கு நேரம் இருந்தே இல்லை. சதா உலாழப்பித்தான். தொழிலகத்தின் முகவெற்றம் பத்திய நித்திரைதான்!"

டாக்டர், வைத்தியசிக்ஷைப் பரிசோதித்தபடியே, கொன்றார்: "டோண்ட் ஓர்! வாழ்க்கையை அனுபவிக்க இன்னும் எத்தனையோ காலம் இருக்கு. கொஞ்ச நாளைக்கு ஓய்வு இருக்க. அப்படியும் உத்தியோக வாழ்வோ, உலாஷியம் பொருது போக்கோ, உடற்பயிற்சியோ, உலாஷியம் பழக்கியோ எதிலும் திராண்டம் காட்டுக. அபிதாடு தான் கொடுக்கிற மருத்துவியையும் தவறாமல் சாப்பிட்டு உத்தராக் நூறு கவக இவ்வாறு போனதும் என்கப்பதற்குக் குறைவாகக் காலமாகம். ஓ. மே., தான் வரட்டுமா?"

"இருக்க டாக்டர் ஒரு உப் காப்பி சாப்பிட்டுட்டுப் போகலாம்."

"நீங்கள் காப்பியோ? டிசுக்கஷன் காப்பியோ?"

"வீட்டியேயே கொட்டை பதமா வந்து வைத்திருக்கேன். புதுசா அலக்சா, டிசுக்கஷன் இதற்குக் கொண்டு வரேன்" என்று தனபாக்ஷியம்.

"அப்ப சரி, சாப்பிட வேண்டியதுதான்" என்று உட்கார்ந்துவிட்டார் டாக்டர் குமரன். "எங்கே போனதும் திவாக் காப்பி கொடுத்த டாக்டரின் தாக்கவியை சாக்க அடிக்கெடுக்க!"

"எனக்கும் ஒரு ஓய்வு கபு" என்று வைத்தியசிக்ஷை.

"நேர் நேர்! உங்களைப் பார்த்து வரவங்க ஓய்கொருத்தரோடேயும் சேர்ந்து கம்பெனிக் காகக் காப்பி சாப்பிட்டுக் கிட்டே இருந்தா உடம்பு வளர்த்துக்கொடுந்து?" என்று குமரன்.

"காப்பியைத் தொடரம் இருந்த தாறு கவக வாழ்வை கிட்ட தவக காப்பியோ சாப்பிட்டுக்கிட்டு வளம்பது கவக வாழ்வோ போதுமே டாக்டர்!"

"அது ஆரோக்கியமான உடம்பு உண்டாகக் கூடுக்குப் போகுத்தும், உங்க வேலையே ஏது வந்து."

"என்ன டாக்டர் இது? ஓய்வு கபு து தானே கேட்கிறேன்? பீசிக்! பீசிக்! கம்பாள் டாக்டர்! வே என்!" என்று கெஞ்சுவாசம் பேசினார் வைத்தியசிக்ஷை.

"சரி போனாக் போகிறது. இந்த ஒரு தடவை மட்டும் அங்குக்கும் கொடுக்க" என்று டாக்டர் குமரன்.

"அவர், என்னையே ஒதுக்கி வைக்காதுமே வைக்கிறார், என் கவகக்கும் கவக கம்போ காப்பியையோ அவராக் ஒதுக்கி வைக்க முடியாது!" என்று பெருமையுடன் உதிர்ப்பது உங்களை சென்றும் தனபாக்ஷியம்.

அத்தியாயம் 20

இரண்டு காமிராக்கள், பீசிகாஷன் சித்தம் போகெஷ் விட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான் ஆனந்த்.

போகெஷ் அப்போது விட்டிக் இருந்தார், பத்திரிகை நிபுனர் என்று தமது காகிதத்தினை வந்து அறிவித்ததும், இவ்வளவு கியப்பும் ஆகக் குறைதும்பும் எட்டும் பார்த்து, காகித காலக அமைதியைக் கரையேற்பு அமைத்து வந்து சேர்ந்தார். "என்ன கியயம்? எத்தம் பத்திரிகையைச் சேர்ந்தவர் நீங்கள்?" என்று கேட்டார்.

"நான் பீசிக் காம்கள் கார்! பத்திரிகை கூடுக்கு எழுதுவதும் படம் எடுத்து அனுப்புவதும் எனக்கு ஒரு தராய்" என்றும் ஆனந்த்.

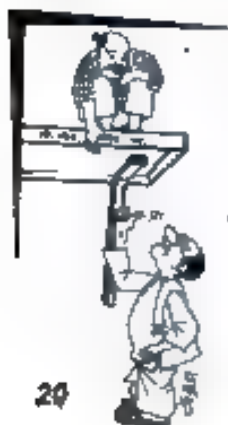
"அப்படியா? இது தராய் என்னுக் தொழில் என்ன?"

"எங்கெல்லா சேர்ந்து வைத்திருக்கிற ஏராளமான செய்ததைக் கரைப்பதுதான்" என்று ஆனந்த்.

போகெஷ் திடுக்கிட்டார். அந்த சித்த தான் ஆனந்த். "என்ன திடுக்கிட்டுப் போயிட்ட கங்க? உங்கமையாகத்தான் கொடுக்கிறேன்" என்று கூறிக் கிரித்தான். "ஐ கம் பீசிரம் எ வெரி கிச் பீசாயிரி. வொனத்த அங்கு சங்கம்னு, வெஸ்கிப் பட்டியுப்பீக்கவே? அறிவே வைக்கிறது பீசிரமாகத்த. அதாவது என் அப்பா. தான் ஒன்றாவது தவிராதது. தாத்தா பெலாதான் எனக்கு. ஆனால் வித்தியாசம் தெரியப் பெலகரக் சருக்கி ஆனந்த்னு வைக்கக்கிட்டேன்." - இவ் வந்து குகப் பெருமையை விளக்கியபடியே கார் சாவிச் சொத்தை அவர் வளவிக் படுகிற மாநிலி சுரத்தியிருந்த பாக்ஷெட்டிக் போட்டுக் கொண்டான் ஆனந்த்.

"வேல், வேல். காதுக்குப் பழக்கப்பட்ட பெலர்க்காகத்தான் இருக்கு" என்று போகெஷ். "இருந்தாலும் நீ சொத்ததைக் கரைக்கிறதே காகியம்னு இருக்கலாமா?"

"என்ன கார்! கோடகவரரான நீங்களே இப்படிச் கேட்டால் திபாயமா? பணத்தைக் கரைப்பது என்பது அங்கவது கவையா என்ன? 'சொத்தி' கரைக்குப் போ'ன்னு அது



குமரன்: என்னவென்...
பாஷ்ஷன் உலா வேலை
ஏன் உலாஷ் திருக்கி...
மற்றுமன்: காலு கங்கிக்
ஏது இவ்வக...!

"வீட்டியேன்."

மற்றொருமர்? ஓர எ லு க் கு அநிலாசர் சொத்து சொந்தப்பட்டால் அது மேலே மேலே வந்திருக்கிறதற்குப் போதுமேபோழிப் தருமயாது. உங்களுக்குத் தெரியாதது இங் கியே! சொத்தை ஒழிக்கக்கூட ரொம்ப சாமித்தியம் வேணும் ஸார்! எங்கே அங் கையே நிறமை போதாது."

யோகேஷ், "ஒரேனா நேரா" வெவ்வு மிர்த்தார். "ரொம்ப வேடிக்கையாப் போனே தம்பி! ஐயோ! தமாஷா பேசிய படியே மேல்மேலும் பணம் பண்ணுவதிலே தான் நீ குதியாக இருப்பதையும் உணர்ந் திட்டே! சரி, நீ வந்த விஷயத்தைச் சொல்வது!"

"நான் என் சொவத்தையும் பற்றிப் பதை எற்றிக் கொள்ள வரவில்லை. என்மையின் உங்களைப் பேட்டி காணவும் வரலை. உங்க மனை உங்க அனுமதிபெற்றுப் பேட்டி காணத் தான் வந்தேன். அவங்க உடம்பல் விடிர ளுங்கே ரொம்ப எடுபாடு உங்கவங்க, இங் கியோ? நான் மேட்டர் கிடைக்கும்னு நோணிக்க. எந்தப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பி னுதும் உடனே பிரகசிப்பாக்கவிற நம்பிக் கையும் இருக்கு."

"அப்படியா? அவசியமே வர சொக்கி நேனே" என்று யோகேஷ், அவருக்கும் பெருமையானே இருத்தது. சற்று நேரத்தில் ரேயினா அங்கே வந்து சேர்ந்தான்.

"சகலாரும்மா" என்று யோகேஷ், "உங்கவந்தான் பேட்டி காண வந்திருக் கிரு" என்று."

"எங்கையா? எங்கே எதற்குப் பேட்டி காண்பது?" என்ற ஆச்சரியத்துடன் கேட் டான் யோகேஷ்.

"அப்பா சொத்து வைத்த சொத்தை எப்படிச் சொல்பது என்று ஆவதற்குத் தெரியவில்லை. உங்கவந்தேட்டால் சொக்கிச் கொடுப்பாய் என்றேன்!" - யோகேஷ் பெரிய துரன்யத்தைச் கூறி விட்டதுபோல் மிர்த்தார்.

ஆனந்த் அவருக்கு ஏமாற்றம் அளித்தது தானும் சொந்து மிர்த்தான். யோகர் சொக் கும். "என் அப்பாயும் தாத்தாயும் சொத்து வைக்க சொத்துக்களை அழித்து ஒழிக்க முடி யலை என்றிருக்காது நான் ஒன்றும் கம்யூ னிஸ்ட்டா மாறியப் போகிறதின்கு ஸார்! தொடர்ந்து முதலாளித்துவத்தின் முன்னேற் றத்துக்களையே பாடுடுவேன்!"

"தம்பி! நீ உணர்ந்து போகிறாயோ, வேடிக்கையாகச் சொல்வாயோ தெரியாது! ஆனந்த் கூறுவதில் ஒரு தத்துவம் இருக்கு!"

"தெரியுமே! நான் போகவது எவ்வாற்றி யையும் ஒரு தத்துவம் இருக்கும். தத்துவம் இவ்வாறு தத்துவத்திதப் பேச்சே தான் பேசு தியேன்!" என்று ஆனந்த்.

"அப்பரிதமான சொவத்தின் உழக்கிற வர்களின் பிங்கனத்தாம் ஒன்று, உங்கத்தை வெறுத்து விடுகின்றாயோகன். அவ்வது சொவத்தின் வெறுத்து கம்யூனிஸ்ட்டு களாயிரக்கன்" என்று யோகேஷ்.

"அமெரிக்காவிலேயே இது ரொம்ப ப ரகதும்."

"அதெல்லாம் சத்த நாயக்க ஸார்! ஒரு ஸார்லி பிபென்லி, சொத்துக் கைதக் கட்டிக்

The following particulars regarding the ownership of 'KALKI' the Tamil weekly newspaper, are published, as called for by Rule 8 of the Registration of Newspapers (Central) Rules 1958.

FORM IV

1. Place of Publication: Madras
2. Periodicity of publication: Weekly
3. Name of Printer: V. Murali
Nationality: Indian
Address: 29/C, Shanmoli Colony
Anna Nagar
Madras-600 040
4. Name of Publisher: V. Vaidyanathan
Nationality: Indian
Address: 25, O'Monte Colony
Madras-600 015
5. Name of Editor: K. Rajendran
Nationality: Indian
Address: 1, Purushothama Mudaliar
Lake Area Road
Nungambakkam
Madras-600 034
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital: Bharathan Publications Private Limited 84/1-C, Race Course Road, Cubody, Madras-600 032
V. Vaidyanathan
Publisher

1-3-1979

காத்தி மூலம் போதும்பும் நல் கைவிலேயே வந்துட்டால் ஆன் அடியோடு மாறிப் போயிரு வான். அப்பரிதம் நிறுவனம் இருக்கும் வரை தொழிலாளர் பக்கம் போகிறவன் தன்விடமே தொழிலகம் ஒப்படைக்கப்பட்ட தும் தனியா மாறிடுவான். ஆனால் நான் அப்படி டுக்குரோங்கே நடிக்கிறவன் இவ்வே. எனக்கு ஆரம்பம், கமயம் முடிவு என்னம் முதலாளித்துவத்தின் முன்னேற்றம்தான்!"

"ஐயோ! ஐயோ! ஆர் வெரி பிபிராங்கு!" என்று யோகேஷ்.

"எனக்கு வேஷம் போடத் தெரியாது ஸார்! என் பிபிரெண்ட் ஒருத்தன் இப்படித் தான் - சத்யாங்கு பேரு... உங்களுக்குக் கூடத் தெரியுக்கும்தான் தீங்கிடுறேன்..."

யோகேஷும் பிங்கியும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

"சத்யாங்கு என்ன?" என்று யோகேஷ், சற்றுக் கடுமை தொனிக்க.

"என்னுடைய பிபிரெண்ட் பிபிரெண்ட் அவன். நான் அவனைக் குறை சொல்வ தாகவோ புறம் சொல்வதாகவோ தீங்கா தீங்க. அவனிடம் சொன்னதையேதான் உங்கனிடமும் சொல்றேன். 'ஸண்ட் சத்யா!'

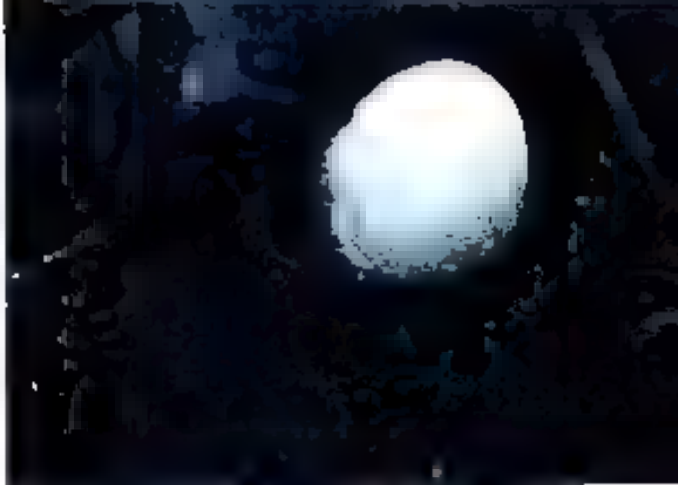
[illegible]

பெரிய அளவுக்கு உயர்ந்த பண்புடையவர்கள்
 மிகவும் கனியாக உதவினார்கள். “கருநா
 தகனம் வரும் பொது சங்காஸனம்” பற்றி
 இன்னும் சில கண்காணம் செய்தார்கள். அவர்
 சொன்னார்: “சங்க பொது பொருள்கள் கொள்
 லீர்த்தும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். காசு கள்
 இன்னும் மகிழ்ச்சி கொண்டு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும்
 சில பண்புகளில் மகிழ்ச்சி கொண்டு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். (தொடரும்)

தோட்டம் ஏராளமாக

இருக்கும்மேலேயாவதில் தண்ணீர் வற்றி அவர்கள் சிரமப்படுவதே இல்லை. தினந்தாள் மழை பெய்து விடுமே! அப்பறம் இவர்கள் ஏன் நீர் பாய்ச்ச வேண்டும்? தினமும் வெயிலும் உண்டு; மழையும் உண்டு. ஆக வருஷம் முழுதும் தாடு பச்சென்று இருக்கிறது.

மேலேயாவதால் பல வேளையில் விழுந்து பார்த்த எங்களதுக் கோளாணம் பார்ப்பது போன்ற



✽ அப்பறம் பழம் ✽

✽ மேலேயே வெண்மை ✽

மனம் கலர்ந்த மேலேயா-4

உணர்வே உண்டானது. சில இடங்களில் கோளாணம் உண்டாயும் சேர்த்திருக்கிறது.

தெரு ஓரங்களில், வீட்டுத் தோட்டங்களில் வரைய மரக்கள்கும்பல் கும்பலாய் வளர்ந்து நிற்கின்றன. பலாமரங்கள், அன்னாசி செடிகள், மாமரங்கள் என்று தோட்டத்துக்குத் தோட்டம் பழ வகைகள். வளரவிட்டுக் கொடுத்தும் வெவ்வே பொருள் வரிசை வரிசையாய் ரம்பர், செம்பனைக் காடுகள்.

தடவிக் முகவியே தெருக்களிலும், தெருக்களினாலிலும் கடாரம் போட்டுப் பழங்களை விற்றும் கடைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

தமக்குப் பழக்கமான பழங்களுடன் மிகுந்தாக, ரம்புதான். போரீயார் பழங்களுக்கும் வித்திட்டுக்கொண்டன.

பழத்துக்கு 'முடி' முடித்த மாநிலி இருப்பதால் முடிப்பழம் - ரம்புதான் - என்று அந்த குப் பெயராம். தோகையை நீக்கிதான் உள்ளை 'விச்சி' பழம் போல் சுவையானதைப்போதி உள்ளது.

போரீயார் பழத்தைப் பற்றி இரண்டு கருத்துக்கள். 'போரீயார் எங்கள் என்னுடைய' - இது ஒரு சொந்தர். 'போரீயாறு! ஐயோ - நீக்காதீர்கள், ஒடுங்கள்' இது மற்ற டென். பார்ப்பதற்குக் குடியும் பறப்பதும் போல இருக்கும். இதனால் எழு அங்கு எட்டு களைகள் தான் இருக்கின்றன. வளரக்கூடாது எனக்கு இந்தப் பழம் இருந்தால் போதும். வேறு உண்டாவே வேண்டாம்.

"போரீயார் பழத்தைக் கண்டு ஏன் வெள் பல்பட வேண்டும்? அதில் அப்படி என்ன இருக்கிறது?" போல் இறங்கின மதுதானே நான் அப்படி காதலர்க் வேட்டேன்.



"எப்பிடுகிறீர்களா, வாங்கிக் கொடுங்கள்?"

"எப்பிட்டுக் காண்பித்தால் என்ன தருகிறீர்கள்?" நான் அவள் விட்டேன்.

"முதலில் எப்பிடுங்கள். பிறகு சொகிடுங்கள்" என்றவர் வெவ்வே போய்ச் சந்தைக் கெக்காடம் திரும்பி வந்தார்.

அதைக்குள் அழைத்ததும் 'குப்'பென்ற நன்றம். கவிவிடுத்த காசுதப் போட்ட கத்தைப் பிளித்தார். உள்ளை போரீயார், பம்பலிமான் பழம் கைகில் இருந்துகொண்டு தன் டாத்தாடம் கைரத் திரிவிது.

"தோட்டத்தில் ஏதாவது சொக்கப் போகிறீர்கள் - ஏ. வி. இருப்பதனால் மற்ற அதை அனுக்குள் இந்த நெடி போய்விட்டப் போகிறது" - குடிமை எச்சரித்தார்.

பழத்தைக் கையாக உடைத்துக் கிளக்க வேலியில் எடுத்தார் அப்புகாதர்.

பகாக்கை மாநிலியே இருந்தாலும், கோழ கொழுப்பும், தாற்றலும் தாங்க முடியாததானே இருந்தது.

ஒரு கணைய எடுத்து என் கையில் தந்து
 "எப்பிடுங்கள்" என்று கூறா.
 சவானே - சவானி! மூக்கைப் பொத்திக்
 கொண்டு கணையக் கடித்தேன். விழுங்குவது
 யிரும்பப் பிரயத்தனமாக இருந்தது. விழுங்க
 வும் முடியாமல், கடிக்கவும் முடியாமல்,
 துப்பவும் முடியாமல் தவிப்பது என்ருல்
 என்ன என்று அப்போது புரிந்து கொண்டேன்.
 ஒரு கணைய எப்படியோ விழுங்கி விட்டு,
 "எப்பிட்டு விட்டேன், எப்பிட்டால் ஏதோ
 தருவதாய் பந்தயம் கட்டினீர்களே!" என்று
 நினைவுபடுத்தினேன்.
 "ஆமாம் கொன்னேன் இங்கியா? சரி
 நான் - நீங்கள் பந்தயத்தில் ஜெயித்து விட்
 டீர்கள். அதற்கு..."

உண்டால் குழந்தைப் பேறு இவ்வாறு
 களுக்குக் குழந்தை பிறக்குமாம், நாம்
 பந்திய உறவு வறுக்குமாம். இன்னும் என்
 சென்னவோ அதன் கையாண் குணக்கனிச்
 சொன்னார்கள். இவை நிஜமோ, பொய்யோ
 எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் நான் எப்பிட்ட
 ஒரு டோரியான் கணியை எனக்கு ஆயுத்குப்
 போதும்!
 அன்குதவ மதிய உணவுக்குக் காசிலிசை
 நாதர் பிராமணன் ஜோண்டிக்குப்
 போனேனும். கடை, தொண்டை, எப்பந்தி
 என்று பெரு அமர்க்களம். கடை ஒன்று
 காத்துக்குடி காலில் இருக்கிறது. இரண்டு
 இன்று தண்ணீர் குடித்தால் 'டம்' மென்று
 குலிவிடுகிறது.



32 நீர் வளம்

நான் ஆவதுடன் காத்திருந்தேன்.
 "இந்த ஒரு டோரியான் பழமும் உங்க
 குக்குத்தான்" என்று கூறிக் கொன்னதும்
 என்னோரும் சிரித்து விட்டார்கள்.
 "உங்கள் பந்தயப் பரிசை நீங்கள் கைத்
 துக்கொள்ளுங்கள். முதலில் இந்தப் பழத்தை
 இங்கிருந்து தூக்கிச் செலுத்துங்கள்" என்று
 நான் கேட்டுக் கொண்டதும் ஆறுகளோடு
 கணியாக அவர்கள் தின்று திரிந்தனர்.
 டோரியான் பழத்தின் விசேஷமே இது
 தானும். முதலில் கப்போடு பிடிக்காதாம்.
 பின்பு பழை, பழை தாது பழங்கள் திங்
 றும் அணவுக்குப் பிடித்து விடுமாம்.
 டோரியான் கிற்றும் கடைகளில் தின்று
 வேடிக்கை பார்த்த போது யஸாய்க்காரர்
 களுக்கு அதனிடம் உன்ன பிரேமை வெளிவா
 னது. இவ்வொரு பழத்தையும் முகரித்து பாரி
 கிறார்கள். ஒரு செவ்வப் பீனின் போல் தென்
 டோடு அணித்துக் கொள்கிறார்கள். இந்தப்
 பழத்தை வாகங்கத் தனித் தேர்ச்சி வேண்டு
 மாம் - கடை கைதவாச்சி கொள்கிறார்கள்.
 டோரியானின் பெருமைகளை ராமாயண
 மால் கொள்ளுகிறார்கள். அமைத்தொடர்ந்த

சிலசங்கர

மே. எல்லிய பல எப்பாட்
 டுக் கடைக்குக்கு நால்கள் எப்
 டெப் போன் போதெல்லாம்
 அங்கு கக்கனே இல்லாமல்
 இருந்தது எனக்கு ரோம்ப
 லிநோதமாகத் தெரிந்தது.
 உணவுப் பதார்த்தங்களைத்
 திவந்து வைத்தும் உடல்,
 கொக்கன் இல்லாதது அதி
 யம்தானோ காரதார இன்
 பெட்டிகள் அடிக்கடி அங்கெல்
 லாம் வந்து வருந்து தெளிந்து.
 உண்காணிய்பார் களாம்,
 தொழுவம் கத்தம் குதையாக
 இருந்ததாயும் அபராதம் ஏ
 மாய் விதித்து விடுவார்களாம்.
 மலேஷியா, கிங்கப்பூர்
 போடிப்பாஸ் அதிகமாகக் கை
 வாங்குகிறார்கள். காப்பி என்றால்
 நெய் கபே தானியம், பரிசு
 பவுடர் தானியம் கைத்து கொடுக்கிறார்கள்.
 'மாட்டுப்பாக' - காப்பி என்றால் கெட்டாய்ச்
 சொல்லும் தான் பிரிட்டிலில் தனியாய்
 அபயிசைத்திருக்கும் பாசில் கைத்து தருகி
 றார்கள். மாட்டுப்பாக எவ்வாக கடைகளி
 றும் கைப்பது இங்கியு குறிப்பிட்ட சில
 இடங்களில் மட்டுமே க்குந்து.
 சர்க்கரைவை அங்கு 'சீனி' என்று சொல்
 லுகிறார்கள். 'சர்க்கரை கம்மியாய்ப் போருங்கள்'
 என்று முதல் சில நாட்கள் நான் சொன்ன
 போது நாட்டுச் சர்க்கரை (வேல்கச் சர்க்
 கரை) சேர்த்துக் கொடுத்து விட்டார்கள்.
 மலேஷியத் தமிழர்கள் தருகில் யனாப்
 மொழி மிதவை கைத்திருக்கிறது.
 காப்பிக்கு கோபி, காசிக்கு கோசி, எக்
 கடைக்கு அல்தூர், காரூக்கு காய், இப்படி
 பல, இரண்டு நாட்களாகிறதன் அவர்களின்
 பேச்சு நமக்குத் தெளிவாகப் புரியா யாரைப்
 பாருங்கள் 'ஆராய்வா...', 'வேண்டாமுனா'
 என்று வார்த்தைகளின் முடியில் 'வா'
 போட்டுப் போகிறார்கள்.
 க்கப்பட்டில் இதயம் பெண்மணிகள்
 பலரும் செவ்வதைப் பார்க்க வேடிக்கையாக
 இருக்கிறது. ஒருக்கணித்து உட்காரக் கூடாது

என்று அரசாங்கம் கண்டிப்பாய் உத்தரவு போட்டிருப்பதாகப் புலகை எட்டுவா பெண்கள் இந்தப் பக்கம் ஒரு காக், அந்தப் பக்கம் ஒரு காக் என்று போட்டுக் கொண்டு புலகையை முழங்காக் வரை வழித்துக் கொள்ள, தலைவர் அணித்திருக்கும் தொல்மெட்டிக் கீழ் ஒதுகைப் பிள்ளை தொக்க 'ஹீ'மென்று சலாசி செய்கிறார்கள்.

மேடையில் என்ற இடத்தில் உள்ள மாசி யம்மா கோவிலுக்குப் போகிறதோம். கோவில் ரொம்ப அழகாக, சுத்தமாகச் சமைக்கல், பீடகான் உடம்புப் பொருத்தப் பட்டு விளங்கிறது. இங்குள்ள அரசு மரத் தில் ஆறுமாத காலத்தில் ஒரு விஜயகா ழகை தோன்றியிருப்பது பரபரப்பாக எங்கும் பேசப்படுகிறது. மரத்தில் உடம்பிக் பீண்டி யார் ழகை, தம்பிக்கை தென்காபுத் தெரி வித்து, அதற்கு வெள்ளியில் விழுதில் பட்டை ளாற்றி இருக்கிறார்கள். அரசுமரத்து விஜ யகரைக் காண வெளியூர்கிலுந்தெக்காய் பத்தி உடம்பு வருகிறது.

ஆயத்தின் குருக்கன் வீட்டைப் பார்க் தேன். கோவிலின் லாம்பெண்ணுடியேயே இருக்கும் இங்குதான் குருக்கன் குடும்பக் குடும்பம் வசிக்கிறார்.

சோபா மெட், ஸ்பாஸ், டி. வி. மெட் போன் என்று கலவிதமான வசதிகளுக்கும் குருக்கன் இருக்கிறார். கம் தாட்டிக் தட்டிக் விளும் பத்துக் காக்கு அக்ஷரமும் குருக்கனின் சிவப்புகள் தெலுங்கு தாண்டவ மாடியாக எங்கும் தளிர்த்த முடியவில்லை.

"வீட்டுச் சாப்பாடு வேணுமானால் அன் ழுடம் என் விட்டில் சாப்பிடலாம். நீங்கள் தள்ளி டோரட்டையில் இருப்பதற்கு வரப் போகக் கூடாட்டம் வேண்டாம். போல்

யண்ணுங்கள். லாரித் தூக் வந்து அழகுத்து. சாப்பாடு போட்டு நீங்கும் கொண்டு விடு விடுங்கள்" என்று அந்தக் குருக்கன் சொன்ன போது அவரின் தகை மனதையும், அந்தக் தூக் அழக்கையைவும் நினைத்து நீங்கள் உத்தோஷப்பட்டேன்.

மகாய் மொழியை சமஸ்கிருத வார்த்தைகள் நிறையச் சைத்திருக்கின்றன. மகாய் தாட்டாய் தங்களை 'பூமி புத்தர்' - மண்ணின் மைத்தர்கள் - என்று அழகுத்துக் கொள் கின்றனர். பூமி புத்தர்களுக்கு அந்நாட்டில் ஏன் சதுக்கைகள்.

மயேஷியாவின் மொத்த ஜனத்தொகை யில் 67 சதவிகிதம் மகாய்க்காரர்களும், 30 சதவிகிதம் ஜோர்களும், 13 சதவிகிதம் இந்தி யர்களும், மற்றவர் ஆசிய ஆங்கிலேயர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

படிக்காமல், தாழ்த்த நிலையில் உள்ள மகாய்க்காரர்களின் தரத்தை உயர்த்த இங் கையை அரசாங்கம் ரொம்பப் பாடுபடு கிறது.

யார் எத்தனைத் தொழில் செய்தாலும் அதில் 3 சதவிகிதமாகத் தகாய்த் தொழிலா ளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண் டும் என்ற சட்டமே இருக்கிறது.

பூமி புத்தர்களுக்கு உதவி செய்ய என் ஒரு தனி வங்கி உட்கட்ட. உட்கட்ட. பூமி புத்தர் ஒருவர் தொழில் ஆரம்பிக்க எண்ணினால், கல்யாண அலங்குக்கு இந்த வங்கி பல வகை உதிரும் உதவுகிறது.

"நாளைவிரித்து உங்களுக்கு வெளியூர்ப் பயணம் தகவுருவதால், இன்னாடுகே பார்க்க வேண்டியவர்களைப் பார்க்கத் திருங்கள். அப்பறம் ஒழியாது" என்று குமணன் சொல்லி யதும், லாரி நீராமணன் தோரட்டில் லாப் பிட்டுவிட்டு தோரக் ஓர் ஆங்கிலப் படத்துக்குப் போனோம்.

பட்கொட்டகையை தம் தாட்டுதலின் அரங்குலனோடு ஒப்பிடும்போது பிரமாதம் என்ச் சொல்ல முடியாது. பரவாலிவை.

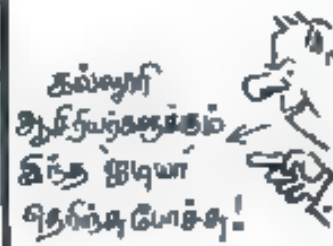
'ஜாஸ்' படம் பார்த்தி ருந்த நாங்கள் அப்போது அங்கு ஓடித் கொண்டிருந்த 'ஜாஸ்-2' காண விடுப்பம் கொண்டு அதற்கே போனோம்.

முதல் படத்தில் விஜய் விஜய், இடிக், கதை அம்மம். போட்டார்களே எண்ணம் ரொம்ப ஜோர். இதில் மதறும் - ஒரு மண்ணும் இல்லை.

மயேஷியா கிங்கப்பூரில் கழித்த ழுன்று காரங்களில் தாங்கள் பார்த்த ஒரே பட மான ஜாஸ்-2. அநிலாதா சண்முக அமைத்து கிட்ட ழும் எனக்கு வருத்தமே!

(தொடரும்)

கிண்டல் கிடா!



கய்லா
ஆதிநயர்க்குக்கும்
கந்த ழுடியா
ஏதற்குபோச்சு!

வினா கானமும் மெல்லிகை கீதமும்

Face
to Face



உறையலிசை பஞ்சு பெறுவேள்!

1. குமாரி காவதி, வினா விதிகள்
2. திரு. ஏ. வி. ரமணன், மெல்லிகை கீதம்

ரமணன்: காவதி...! ரொம்பப் பெரிய மனுஷி ஆயிட்டே போயிருக்கு. இந்த யுக கணனுக்கு உன் வீட்டுக்கு கரவையழைக்கட்டிய...

காவதி: நோ... நோ... டோண்ட் டேக் இட் அநர்வை... அடுத்த வாரம் எனக்குக் கல்யாணம்னு உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கும்னு தெரிக்கிறேன்... வீட்டுமே 'மொகைக்' வேலை நடத்தல்கு இருக்கு... அதனால்தான்...

ரமணன்: ... கம்மா... வினாயாட்டாக் கொங்கென்... மெரேஜுக்கு அப்புறம் வினா வாசிக்கிறதைப் பத்தி என்ன நிப்பம் வெச்சிருக்கே...

காவதி: கச்சேரிக்காக வினா வாசி! நிற மிகு வத்தியை நான் ஓரணவுக்கு 'Fod up' கூட ஆயிட்டேன்... கல்யாணத்துக்கு அப்புறம் து விசு பீ குளி அபெண்ட் மை கான் எரிட்டேன்... கிட்ட மிஸ்டிக் பாடலதை நீங்க எப்படி ரெலிஷ் பண்ணறீங்க...?

ரமணன்: ஒரு கட்டேஜாக்குப் பிறகு உங்களை மாநிரி எனக்கும் 'Fod up' ஆகத்தான் இருக்கு... அது புதுப்புதுப் பாடல்கள் வெளியாகிக் கொண்டே இருக்கறதனாலே இட் நெறங்கல் மீ து கிப்பரெஷ் மை

கெய்க்... காவதிக்கு மிஸ்டிக் கிம்மெ விமீடேஷனல் உண்டு... திரும்பத் திரும்பப் பாடின பாடல்களையே தானே பாடலோ, வாசிக்கலோ முடியும்...

காவதி: ஒரு மித்தறியே கீதாம்... அதுவும் கரிதாடக கச்சேரித்துக்குள்ளு சில சிறப்புடன் உண்டு... ஒரு புதிய வினியாப் பாடலையோ, அல்லது வேறு பாடலையோ இசையமைத்து உங்கள் குழுவிடம் பாட எல்லாவு நேரம் தேவைப்படும்?

ரமணன்: மொத்தமா ஒரு மணி நேரத்திலே அதைப் பாட்டை நாய்கள் பாடிவிட முடியும்... இப்போ கிட்ட மிஸ்டிக் குக்கு மைக் விசைமே அமோகமான வரவேற்பு இருக்கு... குதீப்பா என் கச்சேரிக்கு வகுபவர்களில் இளைஞர்கள் நான் அதிகம்.

காவதி: அம்மாநிரி பார்த்தால் என்னுடைய வினாக்கச்சேரிக்கு வயதானவர்கள் அதிகம் வருகிறார்கள் என்று சொல்வனாம்... பட் யங் பீபிள் ஆகலோ கம்... உங்க கச்சேரிக்கு வயதானவர்கள் வருகிறார்களோ?

ரமணன்: வெயர் தாட்... தாராணபாக வருகிறார்கள். அவர்கள் திருப்திக்காவனே நான் சில பாடல்களைப் பாடுகிறேன்... பிடிக்க, வினா போன்ற சில வார்த்தைகள் 'இன்ஸ்தாக்' ஆகும் சில பாடல்களை எங்கள் மிஸ்டிக் ட்டுப் பாடுவது இல்லை...

காவதி: ஏன் அப்படி...?

ரமணன்: இன்ஸ்தாதிபங்களைச் சிறப்பாக வாசிக்கக் கூடியவர்களில் எல்லாவிடங்களிலும் குறையு. வேறு நல்ல கச்சேரிகள் கிடைத்தால் அவர்கள் திடீரென்று வரா

நாக் தொம்பு 10

மின் மர்மத்
தொடர்
கதை

கிருஷ்ணவேணி

புராதனக் கோயில் சிற்பங்களின் குழைக் கொம்புடைய நரீயின் உருவம் செதுக்கப் பட்டுள்ளதைத் தன் ஆராய்ச்சிக்கு ஆதாரமாக ரமேஷ் விளக்கி இருப்பதை நத்தினி குறிப்பிட்டதும், "நிஜமாகவா? நரீக்குக் கொம்பு குவிப்பதாவது. சித்தை யாக இருக்கிறதே..." என்றார் நாரி.

"இதைவும் விட விஸ்பான விஷயங்கள் இருக்கின்றன நாரி. பாரத மக்களின் நாக ரீகம் உம்போடியா வரை பரவி இருந்தது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன இங் கியா? போரோபுதூர் இப்பாடுகள், இந்திய வம்சாவழி மன்னர்களின் ஆதிக்கம் அதுவரை பரவி இருந்தன என்பதற்குச் சான்றுகளாக உள்ளதல்லவா?"

"ஆமாம்... அதற்கும் ரமேஷின் நரீக் கொம்பு விஷயத்திற்கும்..."

"தொடர்பிருக்கிறது. போரோபுதூரி விருந்து விடைத்த ஒரு நாணயம் - அதிங். கொம்புடைய நரீயின் உருவம் பொறிக்கப் பட்டிருக்கிறது..."

"அங்கே நரீக்கொம்பு நம்பிக்கை உறுதிப் படுகிறது அப்படித்தானே?"

"உறுதிப் படுத்துவதற்காகத்தான்-அதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு உம்போடிய யாவிற்குப்போனார். தாவர்களுக்கும் இதற்கும் தொடர்பு உண்டு என்பது தெரியவே அங் காமில் யாரும் நாகர்களையும் அவர்களின் அழிந்த பட்ட பண்டைய நாகர்களையும் பற்றி அறிந்து வருவதற்காகவே அவரும் போனார். நரீக்கொம்பு இலக்கின அவர் உயிரையே குடித்துவிட்டது..." நத்தினியின் தொண்டை அடைத்துக் கொண்டது - காதலனின் அவசமுடிகள் நினைவிலும்.

"ரமேஷின் ஆராய்ச்சியே அவனது மறை விற்குக் காரணமாகி இருக்கலாம் என்று

கருதுகிறாயா நத்தினி?" என்று கேட்டாள் நாரி.

"கொம்புள்ள நரி பொறிக்கப்பட்ட நாண யத்துக்கு விஸ்பயூட்டும் வகையில் அபூர்வ மான சத்திகள் உண்டென்றும்; நாணயம் பொன்றிருந்தாலும் உண்மையில் அது மக்கள் புழக்கத்துக்குப் பயன்படும் சாதாரண நாணய மில்லை என்றும் மத்திரத் தன்மைபு மரிய சத்திலும் கொண்டதொரு வத்திரம் என்றும் ஒரு எட்டுணையிலு குறிப்பிட்டிருந்தார்."

"இத்தனை விஷயங்களைக் குறிப்பிடுகிறேயே, என் கவனத்துக்கு வரவே இல்லையே இதென் னாம்."

"உங்கன் கவனத்துக்கு இதெல்லாம் எப்படி வரும். உவகின் எந்த ஸூரியாவது நவீன பாணியில் ஏதாவது ஒரு கட்டிடம் கட்டி இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத் தால் அதைப் பற்றித் தகுந்த தகுந்த தகவல் சேகரிப்பீர்கள். அவரவர்களுக்கு எதில் ஈடுபாடு இருக்கிறது அவர்கள் கவனம் போகும். அசட்டு எழுத்தாளராக நீங்கள்? புதுக் குறிக் கும் ஆர்க்கிடைக் ஆயிரே!"

"குத்தல் போதும். மத்திரத் தன்மைபுள்ள அந்த வத்திரத்துக்கும் இவன் மறைவுக்கும் எப்படி முடி போடப் போகிறது? நீயும் ஒரு எழுத்தாளியாயிடுவோ!"

"நம்பிக்கை இல்லாத நீங்கள் இதில் ஆர் வங்காட்டுவாயோனே?"

"ஆர்வங்காட்டுவதிலிருந்தே அதில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட ஆரம்பித்திருக்கிறதென்று தெரியவில்லையா?"

"கொம்புடைய நரீயின் உருவமும் அதைச் சுற்றி ஏதோ மர்மமான முறையில் எப்போத பாணையில் சில கோடுகளும் எழுத்துக்களு மிருந்ததாம் அந்த வத்திரத்திலும்?"

"ரமேஷ் விவரித்துள்ள அந்த வத்திரத்தை நீ பார்த்திருக்கிறாயா?"

"நானு... அதை யாருமே பார்த்ததில்லை. ஏன் ரமேஷ் உட்ப் பார்த்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மத்திரத் தன்மை கொண்ட அந்த வத்திரம் ஒன்பது முன்றுதானும். அதன் ஆதாரமான அசைவத் தன்மைகளையப்பற்றி அனுபவித்தவர் போல எழுதி இருந்தார் ரமேஷ். தன் அனுபவங்களைத்தான் அப்படி அவர் எழுதினாராம். அதால் அந்த அபூர்வப் பொருள் அவரிடமே இருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்குவதான இருந்தது அவர் எழுத்தின் வேகம்."

"வத்திரம் என்று குறிப்பிடும் அது எப்படி இருக்கும் என்று நீ விளக்கியேய். ஒரு கிண்டலு சிலிய பொருளாகத்தானிருக்க வேண்டும். இல்லையா?" என்று கேட்டாள் நாரி. "ஏதோ ஒரு சிறிய வினைமதிப்பற்ற பொருளை அந் தாலும் அவன் சித்தப்பாலும் தேடி அணிக் கிறார்களே என்ற நினைவு சித்தையில் மிதத்தது.



புட்டோவிற்குத் தந்தது தானாம் தர பரிசும் தான் வரிச் செலவு அதிகரித்த முடிவு அந்நரீகி தாக் உடிவது.

புட்டோவின் வகையில் நமது வரதக்கின் எழுத் துரைக்க எந்தென நடிக்கக் கற்றுக்கொண்டார் என்பதே ஒரு கிண்டல். சிலகால 36 இளமைய வர்களை மத்திரை பேசிக்கொடுத்தார். - உமர்

"கொஞ்சேரேப் போச்சிவெய நீங்கள் அந்த நகரகொம்புக்குச் சின்னஞ்சிறிய பொருள் என்று ஓர் உருவம் தந்து விட்டார்கள். ரமேஷ் அது விஷயமாக ஆராய்ச்சி செய் திருக்கும்போது அவர் எழுத்து எப்படி இருத் திருக்கும்?" என்றால் ஹரிதய ஒரு சிறு சாம்புப் பார்வையைக் கொண்டு, "சின்னஞ் சிறிய பொருள் என்று உத்தேசமாக - தற் கெவனாக உதவிக்கொண்டிருக்கிறது..." என்று இருத்தான் தந்தி. "பிறகு 'உங்களுக்கு இருப்பதில் ஏதோ தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்'" என்றான்.

"உங்களைப்போன்ற தெரிந்து கொண்டதைத் தவிர அந்தமாத் வேறு எதுவும் தெரியாது..." "அது போகட்டும், ரமேஷ் மகிழ்ச்சி என்று உறவு கொள்கிக் கொண்டு உங்க ளோடு ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன் அவன் எப்படி இருக்கிறான்?"

"தந்தி... நீ மனத்துக்கு எதையென வைத்துக் கொண்டு போகிறாய். ரமேஷ் உங்களை அவன் விஷயத்தில் அக்கறை காட்டுகிறேன் தவிர நீ நினைப்பது போல்தான். இப்படியெல்லாம் பேசுவதாவிர்த்தான் நான் நினைப்பேன்!"

"புனித... அங்கு... என் மனிதர்கள் என்று சொல்கிக் கொள்ள என் கருவியை இப்போது ஹரி. உறுதியும் மனதில் விடுகிறேன் தங்கிக் கொண்டு உத்தமமான எதிர்பார்த்ததைக் கண்டுகொண்டிருக்கிறேன் ரமேஷ் மனமாத். அது கண்டுகொண்ட போகட்டும். இப்போது உங்கள் தடையையும் இப்போதுமே என் அச்சமே..."

"இந்த அட்டைத் தனத்தையெல்லாம் நான் உங்களை எதிர்பார்த்தேன் இப்போது தந்தி!" என்று பரிசீலனை அவன் கைகளை வலியுறுத்தி மறுபடியும் அழித்துக் கொண்டு ஹரி. "துணிச்சல் மிக்கதோர் தயவு ஹரி மனமாத், தன்னைப்போன்ற உருவமாக உங்களைத் தெரிவித்து கொண்டிருக்கிறேன் நான், ரமேஷ் மனதில் நான் பாரும் எதிர்பார்த்ததை ஒன்று. அதற்கு இப்படி

இருந்து போகட்டும்மா? அவன் ஆராய்ச்சியும் எழுத்தியை அவன் மனத்திற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம் என்று நீ எந்தென்கிறாய்?"

"அப்படிச் சந்தேகிக்கலாம். ஆனால் ரமேஷ் ஒரு ரகசியத்தைத் தவிர விழுந்து இருந்தான் என்பதை நம்ப முடியலாம்..."

ஹரி மனத்திற்குக் கொள்கிக் கொண்டு. "அதை நானும் நம்பலாம் தந்தி. ஆனால் நீ இப்போது உதவியைத் தரக்கொண்டிருக்கிறாய். அதிலே அவன் மனத்திற்குக் காரணமாக இருக்கலாமென்று ஒரு தெரிந்திடுகிறேன்."

தந்தி நினைப்பதைத் தவிர எழுத்தான். "ரமேஷ் சிபித்திக் கண்டுகொண்டிருக்கிறான் - அதாவது பரிசீலனைப்போகும் மாதிரி... அவன் தனக்காகப் பத்திரமாகக் காப்பாற்றியது உதவி எதையாவது?" என்று கேட்டான் ஹரி - நான் கேட்பதற்கு அந்நிகழ்வித்ததையும் கொடுக்காத மாதிரி.

தந்தி ஒருநிமிஷம் அவன் உணர்ச்சியைப் பார்த்தான். பிறகு "அனுப்புகிறேன்... ஆனால் அது ரொம்பப் பரிசுவது..." என்றான்.

"என்ன... என்ன பொருள் அது?" என்று குரலும் தன் குரலின் பரபரப்பைக் காட்டுகின்ற முடியலாம் ஹரிக்கு.

"ஹரி... இப்போது உத்தமமான தகவல்களைக் கொடுத்தும் என்னைத் தொடர்பும் இடையாது. அது என் சொந்த விஷயம்."

"அவன் அனுப்பிய பொருள் என்ன கொள்கிறேன்..." பிடிதாதுவிருந்தது அவன் குரலில்.

"ஒரு கைப் நெகல்... என் நிரூபணப் பரிசாக முன்னதாகவே எங்களுக்கு அந்த அனுப்பி புன்னதாகவும் நிரூபித் உத்தமம் என்னை மனப்பதாகவும் எழுதி இருந்தான்."

ஹரி எட்டென்று அவன் கைகளைப் பத்திரம். அந்தப் பிடியின் இறுக்கம் அவன் உணர்ச்சியைப் பற்றிக்கொண்ட காட்டியது.

"அது எப்போது... எங்கிருந்து அனுப்பப் பட்டது?" (தொடரும்)



608101

Retd. L. J. C. Officer, 84, North Street
KEELAYUR.
Tamil Nadu, S.A.



26. 'கம்பி தரீர்'

ஓ... ரங்கராபி...
 திப்புசுல்தானின் சொந்தப்
 பட்ட மலம், ஒரு பித்தலின் கீழ்த்த
 பட்ட புலகையில் போனப் போதாகக் கூலி
 அரத்தில் கொள்கிறது...
 அவளது பூவான சிரிப்பு; பூத்துக் குதும்பும்
 வெள்ளையம்; பூரிக்கும் கண்கள்; பூத்துக்கொள்ள
 மலம்...
 ஆ! இவன் திப்புலின் ஆட்சியைப் பூவாக
 சொந்தமாகக், அந்த வானுயரக் சொந்த
 கத்திலிருந்து வழி தப்பி வந்து விட்டான்
 தாயே என்று எண்ணி, இறுமாத்து, ஏழாற்ற
 நாட்டின் தாய் எத்தனை, எத்தனை...
 அந்தத் துள்ளத் தென்பாத பின் கிழியக்
 கண்ட கண்கள்தவயற்ற மாய் மாயாக...
 ஓ... கலிவெய் இரண்டு பம்புகள்
 தாய் வயர்த்தன என்ற அழகுவிட்டுக் கூறல்

தாரும் அவன்,
 ரங்கராபியின் இரு கர்ப
 பெரிய குழம்பியை கிழிகள்...
 மறக்க முடியவில்லை,
 கருதக் கவிதைக்கு ஒடி வந்த உயிரோ
 கியம்!
 கனாவு அழுதிடு...
 எனது காதல் வானின் சொந்தக் தேறு...
 நெயர்த தெனிகவு...
 எனக்குமேற ஆண்டவன் அனுப்பி
 வைத்த பூங்காற்ற...
 அத்தந்த 'மொழிபெயர்' மதிரை! எத்தனை
 புது!
 எனது இதய அரங்கம் பொன் மயிலாய்,
 புது மயிலாய், தோளையற்ற பெண் மயிலாய்
 ஆடுகிறது...
 ரங்கராபி...



மனை எவ்வளவு... நேரம்
நேரம் செலவாகி வருகிறதோ...
புரட்டாவிடுவதற்கு...
கணவன் எப்போது தான் போக
செய்தானாம் 'நான் நம்ம'னு மனை
வருகிற. எத்தனைபேர் அந்த தம்பி
வசிக்கக்கூடியவர் மனங்கொண்டார்?
"பிடிவென்."

உள்ளது ஆட்டம் எங்கே?
ஒளி எங்கே?
உணர்வுகள் எங்கே?
அதோ! மனசு! மனசு! சிறகுகளில் கண்ண
வண்ண மெகங்கள் வருவதையும் போவதையும்
பிடிக்கின்றன...

ஓ... மேகங்களே!
ரங்கதாபி எங்கிருக்கிறது?
உங்களுக்கு தெரிந்தால் தூது சென்று
என்று மனத்த நினைவு - கண்ணிக் கவி
தையை அவளுக்கு அறிவித்துப் படித்துச்
சொல்லுங்கள்...

அவளது பூ மனசின் தனித்த பித்த,
புதைகுழியில் இறங்குகிற தாட்கள் எண்ணிக்
கொண்டிருக்கிறதன்...

என்று கவித்த கோந்தனைச் சாறு பிழிந்து
அவளது மயர்ச் கவிதைகள் மரணத்தின்
தெய்வகையில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறதன்...

ஓ... ரங்கதாபி நீ எங்கிருக்கிறாய்?
நிப்புகைதாளில் இந்தப் பெயரிடத்
தீனி, காக்கமலரின் ஒவ்வொரு நினைவிலும்
எதிரொலிக்கிறது...

ஒவ்வொரு தாளும் நிப்புகைதாள். தனித்த
கண்களும், வறண்ட தாவுமாம் இருந்த தீனி
களோடு வழுத்தினால் பெரிய கந்தாளு பெயம்
பக்குவமில்லா. உண்ணாவில் ரங்கதாபி
இருக்கும் இடம் அவளுக்கும் தெரியாது.
தெரிந்தாலும் சொல்லப் போவதில்லை,
ஆளுதல் தெரியாது. இந்தப் பிரேமாத்ருமை
யின் கொடிய நினைவே பெரிய கந்தாளு
பெயம் பக்குவமில்லாதானே லுக்காரணம்?
அவள் தரபம் போடவில்லையென்றால் கதைதர்
அளிக்க உடனடியாக இந்த அவரை லுடி
கெடுக்கக் காரணமே இவ்வாறு!

அருமை மகனது வீர வான் எதிர்பார்த்து
இந்தத் தோத்துச் சந்திரமே காதலக்
கொண்டிருக்கிறபோது, இப்படி ஒரு ரங்க
தாபியின் குறக்கிடு, அவர் மட்டுமேய்த்
அனைவரேயும் விரும்பாது போகவே, இந்த
லுக்கமான் லுடியுக்கு வர நேர்ந்தது.

பத்திராடு படுகெழுது: அதோடு இது
ஒன்று எவ்விதத்தால் வரிக் குறக்கிடப் போகி
ருக்கள்? அவனை ஆட்சியின் பொக்கிஷமாகத்

திறந்து போகிறவன் எவ்வித கார்ப்பான ரகசி
யல் பறவப் போய்த்தானே இந்தக் கடின
மான லுடிவு அரும்பலாயிற்று!

அவந்தான் அப்படி...

பசுவராஜ் என்ன பாவம் செய்தான்?
அவனது தட்பால் பல அதிகாரிகளின் குகை
நிலை மிழ்பட இருந்தது. ஆனபடியால்
அதிகாரிகள் அவனை விரும்பவில்லை. தீர்த்துக்
கட்ட முடியு செய்தனர், இன்னும் ஒன்று
சேர்த்துப் பேரவாகத்திற்குக் கூடுதலாகக்
கிடைத்து விட்டே, கதைத் தாது ராஜ
தந்திரப் பிரயோகத்தைப் பயன்படுத்தி
விட்டார். இதன் எதிரொலி எண்ணவியுக்
கும் என்று வாரும் எதிர்பார்த்தாகவிட்டா
ளும். கதைத் எதிர்பார்த்தார். இவ்விடையென்
ருக் அவர்களை கதைத் தகரின் சிறை கைப்
பாடுகோர் கருவியுடைய பண்ணியேயே
புதைத்து இருக்கலாமோ!

மீளநினைவு ஒருவாறு மறைப்படுத்திக்
கொண்டு லுடிவிற்குள் நிப்புகைதாள். லுடிய
வின்னியே!

அந்த காக்கமலரின் வெறிக்க வெறிக்கப்
பார்க்கிறது. அப்போதைய நிலையில் ஆட்சிப்
பொறுப்பு கணமாகவும், கணமாகவும்,
அழுத்தமாகவும் அவளது பிடரியில் வந்து
குத்திக்கொண்டிருக்கும், தானே அது பிடரியைச்
சீக்கி அமுது பாப்பதற்குப் பதியாகச் சிறைத்து
விடக்கூடாதே என்பதில் யிஷும் கண்ணமாக
இருந்தான்: இருக்கச் செய்து ரங்கதாபி,
பசுவராஜ் மகனது!

நேரமாய் விட்டதை நினைத்துப் பார்க்
கிறது. ஆ! ஸ்ரீரங்கப் பட்டினத்து
ஆளுநர் கையத் லுக்கதையை வரச்
சொல்லிவிட்டு, மறந்தே போகவே!
காதல் கைப்பட்ட எவ்வுக்கும் கண்ண
மறநி இவ்விடப் போதுமே!

நேரே நேரான உடத்தை தாடி
கைரத்தால் நிப்புகைதாள்.

அம்மாயும், கைவத் குக
மதையும் ஏதோ மேல்வ
லுதலை யிஷும் ரகசியமாக
அப்போடு பேசிக் கொண்டிருப்ப
பாதக் கண்ணிக்கிறது. அவ
ளது சேவி மடக்கன் தங்குக்
வித்திக் கர் தீட்டிக் கண்ணிக்
கின்றன. பசுவராஜ், ரங்க
தாபி பற்றிய பேசு
க்கன் அடிப்படுகின்ற
வனா என்பதில் அவளது
ஆர்வம் தனிதாகி நித்தி



றது. ஆயினும் அவர்கள் என்ன பேசித்
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவனுல்
புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போகவே,
மனதவிவிருந்து வெளிப்பட்டு வருஷம்
தந்தான். அவனைக் கண்டதும் ஆளுநர்
சுவைத் முகமது எழுந்து நின்று சலாமிட்டார்.
இடக்கவின் புறப்பாகத்தால் 'அமருங்கள்'
என்ற சமிக்ஷையுடன் அருகே வந்து அமர்ந்
தான் திப்புக்கத்தான்.

"திப்பு! நமது பேரதிகாரியை வரச்
சொல்லிவிட்டு இவ்வளவு கால தாமதமாகவா
வர வேண்டும்? நான் இந்தப் பக்கம் வர
தோத்தேனா, அவரது தனிமைக்குப் பேக்கக்
கொடுக்க தோத்தது?" என்றான் பெரிசு கல்
தானுபேகம் பக்ருன்னிஸா.

திப்பு கத்தானின் அறத்துன்பம் அவனது
முகத்தின் பிரதிபலித்தது.

"திப்பு! ஏதேனும் ரகசியமாகப் பேச
அளவுத்திருந்தால், நான் புறப்படுகிறேன்.
இது உனது உரிமை. நான் இருப்பது நரகீசு
மாகாது!" என்று திரம்பவும் ராஜதந்திர
மாகப் பேசி எழுந்து கொண்டான் பெரிசு
கத்தானு பேகம் பக்ருன்னிஸா. அவனது இம்
மா திரிபான் சமீகாரங்கள் ஸ்ரீரங்கப்பட்டி
சுத்திரெயெ பிரசித்தமானவை. அவனது
விரல் அளவில்தான் அன்றைய சூட்சியே
விடிந்து கொண்டிருந்ததைக் குமாரன் திப்பு
கத்தான் அறியாததல்ல. எத்தனை புரட்சி
சுரமான திட்டங்களின் சொல்படுத்தியவை
இந்த மகா கத்தானு பேகம்.

ஆளுநர் மகவத் முகம்மாது
கத்தான் கவனிக்கிறார்.

மகா கத்தானு பேகா
பக்ருன்னிஸாவின் பரிசுத்த
மான சூட்சித்திரமும்
பலித்திரமாவ இக்
காற்றின் அழகம்மா.
இவ்வாறே கரவாடு
நின்று கவனி குமாரன்



மருட்டமணி! இப்போதென்றும் 1^{ம்} பத்தினி வீர
தத்தில் பல பொக்கிஷதாமைச்சங்களைக் கொண்ட
கைதாள் அலி. ஆட்சியின் அதிகாரச்சகை
மனமுலத்து தமது பட்டத்தரசிக்கு வழங்கி
இருப்பாரா?

அவளை எழுத்து கொண்டவர்த
தொடர்ந்து, "நீங்கள் உடல் இருக்கலாம்
அம்மாஜா! நான் என்ன எதிர்ப்பட்டமா
நீட்டப் போகிறேன்? எவ்வாறுவது செட்டிப்
புலகக்கலோ, அகவது மறைத்து வைத்துப்
பழி வாங்கலோ ஆணையிடப் போவதில்
நிலை!"

ஓ... இவள் கைததின் மகன் திப்புசுல
தான்! ஒரு ராஜாக்களின் அகல் வித்து!
பதிலுறவு தாண்டி விட்டானே என்று
மலைத்துப் போனார் சைவத் முகமது!
மகாவல்தாரு போகப் பக்குள்வினாவும்
பொருட்செலிவு நிகரத்த புன்முறுவலுடன்,
"நீ என் மகன்! கைததின் ரத்தம்! உனக்கு
நங்கத்தை தவிர தீமை செய்யத் தெரி
யாது!" என்றான்.

அவனையின் சொடுக்கு...
மெல்லிதாகத் திப்புவின் முதுகில் கசிகிற
விதம்...

"அம்மா! நமது ஆட்சியில் சில சீர்திருத்
தங்களைக் கொண்டுவர ஆணைப்படுகிறேன்.
தனதையார் காலத்தினையே என்று இந்தச்
சீர்திருத்தங்கள் பிரகடனப் படுத்த வேண்
டும் என்பது என் அவர். ஒருகால் தந்தையார்
மறுப்பாரேயானால், அவர் காலத்துக்குப் பிற
காவது இளவ உட்டாயம் பிரகடனப்படுத்தப்
பட வேண்டியவை. எனது இந்தச் சீர்திருத்
தங்கள் மனிதர்களைய அத்தராத்மாவக்குத்
திருத்தி தருவனவாக இருக்க வேண்டும்.
ஆகவேதான் நமது பேரதிகாரியுடன் கைத்தா
வொகிக்க அவரை வரச் செல்கிறேன்!"

தான் இதற்கு அவசியமில்லை என்று கருது
கொண்டு திப்புசுல்தான் என்றும் ஒருகணம்
எண்ணிப் பார்க்கிறான் பெரிய கல்தானுபேகம்
பக்குள்வினா. ஆயினும் அது குறித்துப்
பலத்த விவாதங்களை ஏற்படுத்த விரும்பாது.
"சொல் மகனே! நானும் செவிமடுத்து முடியு
மாறுள் ஆவன் செல்கிறேன்!" என்று கூறு

விதப்பாது வார்த்தைகளில் பக்குவமார்
அரசியல் பொதுமை குடிக்கொண்டிருந்தது.

திப்புசுல்தான் சைவத் முகமதுவை நோக்
கியே விசாரித்தான்: "நான் ஒரு வத்திரப்
புலியைச் செய்யப் போகிறேன்!"

ஒருகணம் தாங்கு கண்களும் விவக்க மலகு
வின்றன. வத்திரப் புலியா?

"வத்திரப்புலி என்னால்? கைமூர் காடுகளில்
நிற்ப்புலிகளுக்குப் பஞ்சம், திப்பு!" என்று
செட்டான் பக்குள்வினா.

"அவை, நாம் நினைக்கும் போதெல்லாம்
பலர் பார்க்கும் பிரமிக்க - பாடம் கற்க
எனது பரம வைகாரக் கர்ணம் பிரெய்த்
வெயிட்ஸ்டப் பிராண்டிக் கொண்டிருக்க
முடியா! அந்தக் காதல் பிரெய்த் என்னை
எப்படியெல்லாம் அங்கத்தில்தான்! அவனைப்
பழி வாங்க இந்தத் திட்டம், அவனைப்
பொலவே ஓர் உருவம் செய்து, அவனைப்
படுக்க வைத்து நான் உருவாக்கும் 3^{ம்} வத்தி
ரப்புலி எனிகொடுக்கிற போதெல்லாம் விசை
மூலம் பிராண்டிக் ரத்தம் பீறிட வேண்டும்.
பிரெய்த் துடிப்பான்! இதைக்கண்டு நுல்லோர்
அத்தியாவும் துடிக்க வேண்டும்!"

"இது முடிவிற காரியத்தானா குமார கல்
தான்! இதனை யார் உருவாக்குவது?"

"நானே கண்டு பிடிக்கப் போகிறேன்.
அதற்கான கண்டுபிடிப்புத் திட்டங்களை
ஆய்ந்து வருகிறேன்!"

"அடுத்த என்ன செய்யப் போகிறும்
மகனே?"

"நமது ராஜ்யத்தில் 3^{ம்} பூரண மது
விவகக் கொண்டு வரப்போகிறேன்!"

"பூரண மதுவிவக்கா?"

"ஆமாம்! மதுவால் மனிதர்கள் தங்கின்
மிக உயர்ந்த படைப்பை மறந்து மதியிலி
கண்டித் திரிகிறார்கள்!"

"எதிர்ப்பு உருவாகும் திப்பு!"

"எதிர்ப்பு வரத்தான் செய்யும்! ஒரு தன்
மையை உத்தேசித்துப் பல தீமைகளை நாம் கமர்த்து
தான் தீரவேண்டும்!"

திப்புசுல்தான் கொண்டு இந்தச் சொத்
தனைக் கெட்டியவாகப் பற்றி மனத்தில் எழுதி
வைத்துக் கொண்டான் பெரிய கல்தானு
பேகம் பக்குள்வினா.

பசவராஜ், ரங்கநாதவி நினைவு வருகிறது...

ஒருகாலத்தில் இந்த வார்த்தைகள் பயன்
படவாமல்லவா?

"என்ன சொன்னால் திப்பு?" ஒரு தன்மையை
உத்தேசித்துப் பல தீமைகளை நாம் கமர்த்து
தான் தீர வேண்டுமா? வருகிற அரசியல்
விருத்தானிகளுக்குப் சில முக்கிய விசைகள்
களுக்கும் மது தெனையப்படுமாறு?"

"பசவரீச கிளர்க் வேங்கு இன்
டர்ஸிவுக்கும் பேரங்குத்தான் ஒரு
வாரியன். ஆகவே அவனிடம் பஸ்தர்பெ
யர் வேண்டிக்க வேட்டான். கைபிசியர்
ஒரு பெரிய செயல்பெய்தது ஒரு
விவகம் எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தது.
"இப்போது இந்தப் பசவரீச குதாரி
நீ என்ன செய்வாய்?" என்று கேட்
ட்டான். வாரியன் அத்திர் பசவரீச
பிரித்துப் பார்க்காமலேயே சொன்
னான். "முதலில் இதன் மேலுள்ள
துகிலைகளை கார்பிவன்." அவனுக்கு
வேண்டியது நடைபெய்தது.

—அவ்வாறு ஏமாந்ததற்கு.



- 1^{ம்} பக்குள்வினா, இரண்டாவது மனைவியானும்
முதல் மனைவி உடல் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது
அவளது உடலாவதற்கு நோய் - உத்தேசிக்கக்
கொண்டது இரண்டாம் மனைவியை மனம் ஒரு
பாட்டு மனத்து கொண்டார் கைததர் அலி, முதல்
மனைவி இறந்த பிறகு பக்குள்வினாவிடம் அவ
ரது மனம் ஒன்றிவது.
- 2^{ம்} இன்னொருமது அந்த வத்திரப்புலி விக்கிவெண்
வன்று ஆய்ந்து பிழுவனத்தில் வைக்கப்பட்டி
ருக்கிறது.
- 3^{ம்} History of Tipu - Hasan



சு. சி. -

44 அனுமதிப் பத்திரமுதைய அனுப் படுத்தப் போகிறேன். இந்த மதுபானக் கடைகள் எவ்வளவு வரலாறுக்குரிய பிரேஞ்சு ராஜ்யத்தின் தாயகம் என்று என்பதற்கு வரலாறு உண்மையாகப் போகிறேன். புத்தகத்துக்கு அவன் எதைக் குச் செய்த உதவிக்கு தான் செலவழிப்போகிறான் என்று. எவ்வளவு உத்தரவுக்கு உட்பட்டவர் என்று மதுவருத்தவரம். தானும் தென்னை என்று தெரிந்தாலொழிய உத்தரவு வழங்க மாட்டேன்.”

ஆளுநர் எவ்வளவு மகிழ்ந்து போனார்! திப்புவிடின் பதிவு ஆட்சியில் இந்தத் தென்னை ஒரு புதிய சாத்திரமுதைய காணப் போகிறது என்று மகிழ்ந்து கொண்டார்! திப்பு கவந்தான். திருமாவிலை ஒரு புரட்சி திறந்தது 57 மக்கள் தலைவர் - மாண்பு நிலை!

“அடுத்தது” அவரே விழைந்து கேட்டார். திப்பு பதில் சொன்னான்: “தமது ஆட்சியின் கீழிருக்கும் இருபத்திநான்கு ஸ்தலங்களும், அவற்றுக்கு இருபத்து நான்கு தாலுகாக்களும் மதக்கோட்பாட்டிக்கு தனிச் சத்திரம் பெறவேண்டும். எவரும் மதப்பூசம் தலை நீட்டக்கூடாது. இந்து முஸ்லிம்கள் வசமுத திறந்திருக்கிற ஒன்றுமட்டும், ஒருவரைப்போலாகச் சேர்த்து நெருக்கம் தருவிக் கொண்டு வாழச் சட்டம் வகுப்போர்! ஆனால், வெவ்வேறு பறவையின் தனது மதத்துக்காக ஆட்சியைப் பிடித்துக் கூறி கொடுப்பதை அறவே கண்டிப்பேன். தண்டிப்பேன்!”

“இவ்வளவுதான் தனாபா?”
“இன்னும் எவ்வளவுதான் இருக்கின்றன. சட்ட விட்டங்களைப் மாதம் போகிறேன். அவ்வாறு இப்போதைக்குக் கூறி நேரத்தைக் கடத்துவாரா? பொதுவாக விவசாயிகள் பற்றியதில் கருங்காட்டி எவ்வளவு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் போகிறது. தொழிற் கூடங்களை உதாரணம் போகிறேன். பிரேஞ்சு அரசாங்கத்தின் இளைத்து 60 ஆகக் கூறத் தொழிற்சாலைகளும் கூறித் துவை அயையும் தொழில்கள் முடிவு செய்கிறார்கள். விவசாயத்தை ஒழிக்கப் போகிறேன். விவசாயத்துக்குத் தூக்கத் தண்டிப்பை வரலாறுகள் என்று உட்படுத்தத் திருத்தப் போகிறேன்...”

திப்புக்கதான், முடிக்கவில்லை. அப்போது மிகவும் அவசரமாக உடனே நுகர்த்து கொள்ளுகிறதான் உத்தரவுகள் பண்பாளன் தரப்பிலுள்ள. அவனுடைய கையின் புவி முத்திரைவிட்ட முடிக்கத் துவை.

அதன் நிரம்பவும் பங்கமாகப் பெரிய கந்தாரு போகிறதில் நீட்டினான் தரப்பிலுள்ள.

முத்திரைவிடுத்து அது மகாக்கதான் கந்தாரு அறிவிக்கிறது வந்திருக்கிறது என்பது புரிய வந்தது.

முடிக்கவில்லை பிரித்து மெனையாகப் படித்து முடித்தான் பெரிய கந்தாரு போகப் பக்குவம் வந்தான். அவனது முடி பாவனைகள் அதிர்ச்சி

“என்ன வேலை?” துதி நீட்டித் தனது உத்தரவுகளைப் பதினா”

“தனாவிலை, நெருங்கு மானே எவ்வளவு உட்படம் கொடுத்திருக்கிற அருமை நீட்டித்திருக்கின்றன. எவ்வளவு பணம் கண்டிருக்கிற அருமை குத்து போகிறதுப் பார்த்தேன். தலை வேலை, குமாருதான் இருக்கும் போதே சட்டம் நிபந்தனைகளை எதிர்த்துக்கொண்டேன்!” - மறு

திருமாவிலை. அதன் மெனையாகப் தனது குமாருதில் நீட்டினான்.

ஆளுநர் அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட திப்புக்கதான், வேலாகப் படித்தான். அவனது கண்டம் எங்கோ சிலந்தியாகப் திவ் குத்தி நின்றன. என்ன திறந்துகொண்டு தந்தையார் இல்லத்தில் பிள்ளை விளையாட்டு விளையாடுகிறார்!

விவரம் புரியாது தனித் தனது கையத் முடித்துவைக் குதிப்பாது என்று கொண்ட திப்புக்கதான், “நீங்காரம் இதனைப் படிக்கலாம். இன்றைய தீரங்கப்பட்டினம் இருக்கிற திவ்விடம் எங்கேகூட இருக்க தங்க விடாமல் கிரட்டுகிற மகாக்கதான். தங்க: இதில் யோசிக்க ஒன்றுமே இல்லை. தந்தையார் உத்தரவுப்படி இன்று பார்ப்பிய தன் பையர் உத்தரவு நோக்கிப் பணம் மாவென். தந்தையர் காவலிலை, மகா கந்தாருக்கு, எவ்வளவு அதன் கெற்றியும் முக்கியமாக விட்டன. அதற்கு பற்றிய தந்தை நம்பப் பிட்டுள்ளான் கொட்டத்தை உட்போது வேண்டுமன்றதுமே அடக்கித் கொள்கையோடு தீரங்கப்பட்டினத்து எல்லா முக்கிய அதிகாரிகளையும் அழைத்துக் கொண்டார். தான் மட்டும் ஏன் இருக்க இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணி விட்டார். போதுமே!” எனது கூறி திறத்திலிருந்து பிள்ளை அங்கையாக வந்தது. “இது எந்த உதார தந்தை நோக்கிப் பாவனாக்கொண்டேன்?” என்று சொன்னிக் கொண்டே தனது கவனமாக உட்கொடுத்திருந்த ஆனத்து முன்னங்கையில் பிணத்துத் கொடைகள் ஆட்டிக் கொண்டே சித்தனை உட்பட்டிருந்த திப்பு கந்தான். இருமென்று தன்னை மறந்து எழிய, ஆக தந்தை மரக்கால் இடறி, பிழை திறந்தானிதி தெத்திய மக்கைக் கண்டு அரசாருப்பான பெரிய கந்தாரு பெரும் பக்குவம் வந்தான் “திப்பு!” என்று அழை விட்டான்.

தொடக்கி ஒரு தனது தனக்கி எழுத்த ஆளுநர் கையத் முடித்து. எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டார் திப்புக்கதான்.

பகவான்கள் வந்த பொறி கங்கைப் பொருள் திப்பு கந்தான். [தொடரும்]

4* Permit

5* காரும் இன்றைய கண்டமாவது யாக்காவிலை உட்க. இவ்வளவு அங்கு இருக்கிற திப்புக்கதான் அருவ மத்திய நீட்டிக்கலாம்!

6* இன்றைய மெனையார் பெரியபுது அங்கு திப்பு கந்தான் முடித்திருக்கிறார்.

இந்திரகார் சேஷத்திரத்தில் புனித கல்
அவன் நீராடச் சென்றிருந்த போது கால்
அவன் எதும் எதிர்பாராத விதமாக அல்
லா சத்திக்க தோங்கது. அது சங்கு ஈர்
தான். சத்தேவமே இல்லை! அவர் திராசை
கலந்து என் விழிப்பதற்காகக் காத்திருத்
தான்.

சிறிது நேரத்துக்கெனவும் அவர் விழித்த
கவாயிழி. எட்டு-வது எழுத்து திரை. பௌவரின் பார்வை கண் பக்கம் இருப்பது
என்ப ஆவதுடன் விட்டுத்தான் மோதல்
முடிந்தது. பின்னர் திரைக்குள் அல்லாத
விழித்தான் தொலைவில் கங்கை. பிரகாரம்
தொடுக்காததோடு இயைத்து கங்கை
சாட்சியைப் பார்க்கவாது சேஷ கங்கை
திரை. பின்பு சேஷமாத அங்கிருந்து சென்
ஆரம்பித்தான். அங்கு அங்குடன் பௌவரின்
டாம் மங்கு எழுப்பியது. அவன் ஆரம்ப
மோதல் கவாயிழிப்பின் கடைத்து சேஷ
மாதத் தன் கண்-கைத் திரைப் படுத்தியவாறு
அவரைத் தொட்டத் சேஷ சங்கு. படித்

வன்? மதுதானை அவர் வழக்கம்போல்
அத்தக் கங்கைத் துறைக்கு வந்தாலும் வர
வான். மதுதான் அவரைத் தவறவிடக்
கூடாது எனத் தீர்மானத்துடன் கங்கை மற்ற
கோணத்தில் கங்கைக்குச் செலுத்தினான்
மோதல்.

தாழ்த்தாதார அடுத்த சாணிப்பு என்னும்
இடத்தில் அமைத்த கங்கை மின்பத்திரத்
தொழிற்சாலைக்கு ஒரு வாரம் பரிசீலிக்காக
அவன் இருப்பிலிருந்து வந்திருந்தான்.
இருபது இருபெரும்புரி தொழிற்சாலையில்
இருப்பினாலும் அவர் வந்திருந்தான் அவன்.

தேவதாரின் பிள்ளை ராமதாஸ் இருப்பில்
பெரிய சத்தியாகத்தில் இருந்தான். ராம
தாஸ் மோதலால் பிள்ளை கடைசியில்
முன்பு படித்தவர்கள். ராமதாஸ் இரு
பத்த மாதங்காலம் இருக்கிறான் என்று தெரி
ந்து சேஷ வறுமையில் கங்கைக்கு பின்பு
செய்துவிட்டு அவனுடைய விட்டுக்குப்
போனான் அங்கே சங்குதானைச் சத்திக்க
முடியும் என்று அவன் எதிர்பார்க்கத் தீர்
பெய்தது.

வானது அங்குக்குக் குழப்பு வேலை
சிறித்து ஒப்ப பெற்றதைத் தொடர்ந்து
மணிகளையும் இழந்து கவையிலாதி விட்
படுத்த அவர் கமது சிறி பிள்ளையான ராம
தாஸை வந்துவிட்டிருந்தார். மோதல்
ராமதாஸின் விட்டுக்குச் சென்றபிறகு ராம
தாஸ் காலியாவலத்திலிருந்து திரும்பி வத்
திருக்கல்கி. சங்குதான் மட்டும் வெளிவராத
தாஸைப் பெயர் படித்துக் கொண்டு எட்
காத்திருந்தார். மோதல் வரப்போவதைப்
பற்றி ராமதாஸ் அங்குக்கு முன்பே தகவல்
தெரிவித்திருக்க வேண்டும். மோதலில் கண்
டதும விவரப்பெறும் கொள்ளாமல் இல்லாத
தான் அவன் வரவேற்றார்.

சங்குதான் அவனுடன் கங்கையிட ஆரம்
பித்த சிறிது நேரத்துக்கெனவும் ராமதாஸ்
வந்துவிட்டான். தன்னுடைய இடம் மனை
வதானது அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.
அவனும் மோதலுடன் கலகப்பாசப்
பெய்வாரை எப்போதும் சிறிதுகூடியும்
காப்பியும் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

அங்குடன் கத்தல்.
வதா ஒரு பெண் குழந்தைக்குத் தாயான
போது சங்குதாஸின் மகிழ்ச்சிக்கு கவையில
இல்லை. பெத்தியிடம் அன்புபலி ஆகை
காட்ட ஆரம்பித்தார். மோதல் எப்போது
அவர்கள் விட்டுக்குப் போனதுடன் சங்கு
தான் பெத்தியை அன்புடன் அணைத்துக்
கொண்டு கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் காட்
சியைக் கவையிலும்கூட.

இத்தினியில் ஒருதான் ராமதாஸ் காலிய
முத்துடன் மோதலையிடம் வந்தபோது
மோதல் விவரப்படைந்தான்.

"என்ன ராமதாஸ்? என் ஒரு மாதிரி இருக்
கியா?"

"அப்பாவுக என்னும் புனித கொள்ளுவை
முடியவில்லை!" என்று பெருமூச்சுடன் கூறி
யும் ராமதாஸ்.

"ஓம்! என்ன நடந்தது?"

"இப்போது கொஞ்ச நாட்களாக அப்பா
குழந்தை கொண்க கண்டாலே கிளங்கு



துறைப் பாவத்தைக் கட்டும் போது சத்திர
பத்தர் கோஷ்டியொன்று ஆரவாரமாகத்
தானையின் முழுவெய்வாது தாமசத்திரம்
செய்து கொண்டு வந்தது. அத்தக் கட்டத்
தின் இடையே புத்தது அவன் மதுபக்கம்
சென்று கவாயிழிப்பின் தொடர் திரைத்
செய்ததில் அவர் மாயமாக மாற்றத்திருந்
தார். எப்படியோ அவன் கங்கைக்குத் தப்பி
அத்தப் புனித கங்கைக்காரைக் கவையிலாகிக்
கொண்டிருந்த துறை சங்குத்திரத்தில் கத்தல்
பொலிந்தார்.

அத்த கவாயிழி சங்குதான் தான் கவையில
மோதலுக்குச் சத்தேவமே இல்லை. அவரை
தேடுக்குறியி பாரக்கும் கவாய்புத் தொடர்த
தும் அங்குடன் ஒரு வாரத்தைகடப்பேசாமல்
அவரைத் கவையிலுமிட்டுமே கவையில
மோற்றத் தவிர்ப்புடன் அவன் கண் கொட்ட
டக் அறைகை அடைந்தான்.

இன்று இரண்டு நாட்களாகத் துறைத்
கவாயில் தங்க வேண்டிய வேலை அங்குக்கு
இருந்தது. அத்ததன் அத்த கவாயிழிப்பைச்
சத்திக்கும் கவாய்ப்பு சேஷமாத் போதும்

கொட்டுமீனார். குழந்தைகளைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கொஞ்சா விட்டால் போகிறது. அதுவரை அவரிடம் தயங்கித் தந்தால் கூட அதை அடிப்பதும் செய்து விட்டு வேறு பக்கமாகப் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு இருர். குழந்தை தம்மிடம் வருவதையே அவர் விரும்பவில்லை என்று தோன்றுகிறது. குழந்தை அழுதால் கூட அவர் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை!"

"ஆச்சரியமா யிருக்கிறதே!"

"அவருக்கு அதிகமாகவே வதர குழந்தைப் பொறுப்பைத் தன்னிடம் விட்டு விடுவதன் என்று மனத்தாங்குகிறா என்னவோ அவருக்கு அவர் மனம் தோளும்படி குழந்தைகளை அவரிடமே விட்டிருந்தோமே என்று வதர அடைந்த கருத்துக் கொளுத்தப்பட்டது. என்னிடம் சொல்லிக் கொய்கி ஆற்றுவதைப் பட்டான். இனிமேல் குழந்தைகளைப் பார்க்கத் தக்க கொள்ளும் பொறுப்பை அப்பாவுக்குக் கொடுக்கவே மாட்டேன் என்று அவன் கொல்லப் போது அவனுக்கு அருகாமையாகத் திரும்பியால் இருந்தது."

தம்பலிடம் தன் ஆற்றுவதையே சொல்லிக் கொண்டதையேயே ஆறதல் பெற்ற தம்பலோடு ராமதாஸ் எழுந்தான். "வேலை விடுத்து ரிடைவராகி விட்டோடு இருப்பவர்களுக்குச் சாதாரணமாக ஏற்படும் பணம் கொடுக்க அப்பாவுக்கும் ஏதாப்டிருக்கிறதே என்று சொல்லு. அவர் குழுவாரியுப்பதை தாங்களே கட்டிக் காட்டுவதும் பற்று தர்பாக நினைத்துவிட்டாரோ என்னவோ! இனிமேல் தாங்களே கவுப் ஐக்கிரைதையாக இருக்க வேண்டும்!" என்று பெருமூச்செடுத்தவாறு தன் காரர தோக்கிச் செங்குன்.

ஐக்கிரைதையாகத்தான் இருந்தார்கள் என்று தெரிந்தது. அதன்பிறகு இரண்டொரு தடவை மோதலில் அவர்கள் விட்டுக்கொடுப்போன்போது ரங்கராஜர் குழந்தைப் பொறுப்பு இல்லாமல் திம்மிவிரகத் தான் உட்கார்ந்திருந்தார். குழந்தை அவருக்குத் தொத்தவெ கொடுக்காமலிருக்க வதா எவ்வளவு பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தான் என்று மோதலில் கண்கடமாகக் கண்டான். கிண்பாட்டுப்பிளக்கில் கூட குழந்தை தம்மை நெருங்குவதை ரங்கராஜர் விரும்பவில்லை என்பது அவனுக்கு விப்பாகவோ இருந்தது.

இந்த சச்சு சாருக்கு வசை தெரிந்த விட்டது. சச்சு திப்பை மீறி கட்டினார்.

குதிரைக்குத் தனிதன் பித்ததால் வந்து வரவில்லை. அதைத்தான் 1887-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 9-ம் பத்திரிகையே வெளியிட்டது.

"மத்தகத்தின் திண்பு என்ன தெரியுமா?"

"On the Origin of Species by means of Natural Selection or the preservation of favoured races in the struggle for life."

அதன்பிறகு சிவ வாரங்களுக்கு மோதலில் திரும்பிக் இவர்க். என்னுடைய அலாய்மீனார திண்புதில் கொடுக்கவில்லை ஏற்பட்டிருந்த கொணாறு எதையோ பழுது பார்ப்பதற்காக அவன் சென்னைப்பேயை தங்கி இருக்க வேண்டி இருந்தது. அந்த கொண்பெய்காரம் முடிந்த அளவு திரும்பிக்குத் திரும்பியதும் முதல் ஐக்கிரை ராமதாஸின் விட்டுக்குத் தான் செங்குன். ராமதாஸும் வதரவும் அவர்க் கரசேற்றல்தம் அவனுக்குத் திண்பு வை அளித்தது. எதையோ பறி கொடுத்தது போன்ற தொத்தத்தாடல் உத்தரவியிந்தது காணப்பட்டதால் இருவரும்.

"ராமதாஸ் என்ன கிண்பு! தான் வதர்க் இணாதபோது அமைபாலிதம் ஏதாவது..."

அழமாட்டாத குதிரையாக ராமதாஸ் நடத்தை விக்கிவினார். தன் தந்தை வானி வாத் தினர போக வேண்டுமென்று பிடிவாதம் பிடித்தது. அவனும் வதரவும் அவர் காலில் விழுத்து மல்லுயக் கெட்டுக் கொண்டும் மனம் மாளுசல். அது மாதத்துக்கு முன்னால் புறப் பட்டுச் சென்றுவிட்டாரென்று அவன் வதிய போது மோதலில் அறிந்து போய்விட்டான்.

அது கூடவது ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் ஆனவிட்டது. போலிசைத் தகவல் கொடுத்து விஷயத்தை ராமதாஸிடமாக ராமதாஸ் விரும்பவில்லை. தந்தையைத் தெரிக் கொண்டு பிடித்து அழைத்து வர வசல் எவ்வளவு





சுந்தரம்

மகன்: நேர்மையே நான் உன்னை
கூட்டினேன்.
அவன்: தான்மே பரிமாறல உன்
தங்கம் வயலாடா?...
மகன்: உன் வந்தேன். நான் வந்தேன்
உன்னைவாடி!"

உ. ராமன்.

மனோ முயற்சிகள் செய்தும் பலவற்றைப்
பொய்யின்.

நீக்கு சான்ற நேருக்கு நேர் பார்த்த
பிரமய நழுவவிட்டு விட்டோமே என்ற
விடாந்தம் மோனமே வந்ததது. மறுதான்
வாழை நதிக் கங்கைத் துறைக்குச் சென்றான்.
ரங்குசாரி வரவில்லை. அதற்கு மறுதலும்
அப்படித்தான். கங்கைச் சத்திக் கிருப்பயில்
வாழ்வார் ரங்குசாரி வேண்டுமென்றே
வெளி. தங்குதல் வெளியுக்கு வெளியே
மேயு மோனமே சென்றவன் விட்டது.

வந்த வேலை முடித்து விட்டதான். அவன்
பெரிக்கவாரிவிருந்து புதிய வேண்டியதா
வீற்று. இவ்வளவு தான் வந்து விட்டு நீதி
கேசகதைப் பார்த்தாமல் இருப்பைக் கூடாது
என்று எண்ணத்தான். பண்ணைப் பிடித்து
நீதிசெய்துக்குச் சென்றான். மறு பண்ணை
மேயே திரும்பி விட்டவாறா என்று திரைத்து
வரு. அந்தப் பண்ணை இடம் விடைக்காத
தான் அங்கு ஒரு தாளாவது தங்கி ஆகவேண்
டும் என்ற நினைப்பதும் ஏற்பட்டு விட்டது.
அந்த நினைப்பதும் நன்மையாக முடித்தது.
வங்குசாரியைவருக்கு நேர் ரங்குசாரி அவனைத்
தனித்துச் செல்ல முடியாத விதத்தில்
நேருக்கு நேர் எதிர்ப்பட்டார்.

ஹரிக்காரிக் செய்த மாதிரி அவனைக்
கண்டு கொள்ளாத வார்போல் அவர் அவனைத்
தாண்டிச் சென்று விடவில்லை. தின்று அவனைக்
கவிரவுடன் பார்த்தார். கண்ணில் நீர் மல்க.
தாண்டிவருவதாக அவரை துண்டித்து எழுந்த
தான் மோனமே.

"என்னைத் துறந்திச் சென்று இங்கேயும்
வந்து விட்டாயா?" என்று கேட்டார் அவர்
புன்னகையுடன்.

"உங்களை இங்கே சத்திக் கிருப்பயில்
என்று தான் எதிர்பார்த்தேன் இங்கே!"

"உன்னை என்ன தெரியுமா மோனமே?
உன்னை நேருக்கு நேர் சத்திக் கிருப்பயில்
வாழ்வார் தான் ஹரிக்காரிவிருந்து புறப்
பட்டு இங்கே வந்தேன்" என்று கூறிவார்
பெருமூச்சுவிடுத்தவாறு அருகிலிருந்து ஒரு
பாறை மீது உட்கார்ந்து கொண்டு மோனமே
வும் உட்காரும்படி கூறினார்.

நிமிர்ந்து மோனமேக்கு எப்படி அந்தக்
தனியே வந்தேன்! நேரடியாக அவரைச்
கேட்டே விட்டான்! -

"பந்தத்திலேயெல்லாம் அறத்தெறித்து
விட்டு வருப்படியாக உங்களுக்கு ஏன் தோன்ற
வேண்டும்? குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்
வது பொறுப்பு உங்களுக்குக் கஷ்டமாக
இருக்கிறதென்று சொன்னால் யார் உங்களைக்
கட்டாயப்படுத்தப் போகிறான்! அதற்காக
அவர்களைக் கொடுத்தும் கொண்டு வந்தது
வந்த விதத்தில் தயாயம்!"

மேகைச் சிந்தைப் பெரியவர்.

"உங்களுப் புரியாததான். கிண்கிணக்க
சொக்கிதேன். ஆனால் அதற்கு முன் ஒரு
நிபந்தனை. இதைப்பற்றி நீ யாரிடமும்
எதுவும் சொல்லக் கூடாது. ராமதாஸும்
வதாவுட என் விஷயமாக என்ன நினைத்துக்
கொண்டிருந்தாலும் சரி, தான் சொல்லப்
போகும் உண்மைக் காரணம் அவர்களுக்குத்
தெரியவே கூடாது!"

"உங்கள் நிபந்தனையைக் காப்பாற்று
கிறேன்!" என்று உறுதியளித்தான் மோனமே.
சந்திர தனியைத் தாழ்த்திச் கண்களை
மூடிக் கொண்டு இரு புருவங்களையும் கிரை
கனாக அழுத்திப் பிடித்தவாறு சிந்தையின்
ஆழத்திலிருந்து ரங்குசாரி சட்டென்று கண்
களைத் திறந்து திரைமீறினார்.

"உங்களை நேரிலும். ஆரம்பத்தில் என்
பெற்றோன். தான் எவ்வளவு ஆகையா
விரும்புகிறேன்!"

"அந்த ஆகை பின்னால் எப்படி அவ்வளவு
வந்தியாக மாறிவது என்பதுதான் புதிர்
விரும்புகிறேன்!"

"இதையெல்லாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டு
மென்றால். தான் என் கண்ணியைப் வந்து
சேர்ந்தபோது எவ்வளவு எப்படி இருந்தது
என்பதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்
மனைக் காமாட்சி மறைத்து எப்போது சிவ
மாதங்களை ஆகிவிருந்தன. காமாட்சியைப்
பிடித்து என்னால் வாயிலே முடியாது
என்னால் அண்டிக்கு அண்டிப் கூவிரா
விரும்புவது தான். அவன் மறைத்த பிறகும்
அவன் தினையாகவே இருந்தேன். அடிக்கடி
என் கண்கள். நோன்றினான் அவன். ஒவ்
வொரு தடவையும். 'நீங்க வருத்தப்படா
நீங்கோ, தான் சிந்திரமே உங்கவிட்டே வந்த
துப் போனேன்' என்று அவன் எனக்கு
ஆதரம் சொல்வது போல் இருந்
தது. உதா ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகப்
போகிறான் என்ற செவ்வியை அறிந்ததும்
தான் எனக்கு என் கண்கள் அந்தம் புரிந்
தது. அதன் பிறகு என் கண்கள் காமாட்சி
தோன்றும்போது அவளுடைய வார்த்தைகள்
அதையே வதுப்படுத்தவதாக இருந்தன. -
"உதாவின வயிற்றில் நான்தான் வளர்ந்து
கொண்டிருக்கிறேன். இரண்டொரு மாதத்
திக் உங்களுக்குப் பெத்தியாக வந்து பிறக்கப்
போகிறேன்..."

"உதாவுக்கும் பெண் குழந்தை பிறந்த
போது தான் அடைந்த சந்தோஷத்துக்கு
எங்கியே இடம். காமாட்சியே மறுபிறவி
எடுத்து வந்திருக்கிறான் என்று மனம் பூரிந்
தேன். அதற்கென்றுபோல் ராமதாஸும்
மப்பிதாய்ப்படி கன் தாயாகப் பெயரையே

ஆஸ்ப்ரோ இதுமட்டு விநாவாக வலியுறுத்து
நிவாரணமளிக்கிறது. ஆம் இதுமட்டு விநாவாக!



மெக்ரோபைன் ஆஸ்ப்ரோ,
கிரோலி, கிரோலி, மெக்ரோ,
மெக்ரோபைன் கிரோலி கிரோலி
மெக்ரோபைன் கிரோலி

மேரியவர்களுக்கு
2 மாதத்திரைகள்

மெக்ரோபைன்

ஆஸ்ப்ரோ

Microbain

காரணம்
ஆஸ்ப்ரோ ஒன்றுதான் மெக்ரோபைன். செய்ப்பட்டது.

© 1964, 1965, 1966, 1967, 1968

Who Makes Most Trusted Yarn?
CENTURY ENKA, of course!

World-famous Enkalon nylon yarn made in India
to the highest international standards by

CENTURY ENKA

Fast, flawless, fabulous for the exciting world of fashion

The quality yarn that weaves faultless fabrics

அது கணிசமான அளவில் வேட்டையாட்களின் மதிப்பை உயர்த்தியது.

சென்னை கவராஜ்யக் கட்சியினர் சிலி வாக் ஸ்டம்புகள் தலைமையின் கீழ் ஜூன்மீயப் பட்டுத் தீவிரமாக இயங்கியதில் தேர்தலில் தங்கள் முடிவுகளைக் கண்டனர். ஆனால் தாட் யின் பிற பகுதிகளில் கவராஜ்யக் கட்சியினர் தீவிர இப்படி இருக்கவில்லை. உத்தரப்பிரதேசத் திலும் பஞ்சாபிலும் கட்சி பகுதிகளில் அடைந்தது. கருடாத்திர மகாத்மாடுக்குக் கால்கிரஸ் கொண்டாத்தியில் கடியப்போது சட்டசபைப் பிரசேச மோகம் ரொம்பவும் குறைத்து போய்விட்டிருந்தது.

சென்னை சட்டசபையில் ஸ்டம்புக் கட்சி யினரை விட அதிகமான இடங்களில் கவ ராஜ்யக் கட்சியினர் பெற்றனர். ஆனால் அவர்கள் மத்தியசபை அமைப்பதில்லை என்று பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஸ்டம்புக் கட்சியினரின் ஆட்சி அமைத்து விடக் கூடாது என்பதற்காக இவர்கள், கபேச் கசர்கள் அடங்கிய ஒரு மத்தியசபைக்குத் தங்கள் ஆதரவை அளித்தனர். இந்தக் கபேச் கசவாட்களின் தலைவராக விளங்கியவர் டாக்டர் ப. கப்பராயன். இவர் வி. ஆர்த் தன்பர், திருச்செங்கோடிய பக்கத்திலேயே வாழ்ந்தார். கவராஜ்யக் கட்சியினர் இந்த முடிவை வி. ஆர்., எதிர்க்கவில்லை. புதிய அரசு மதுவிலக்கை அமல்படுத்தும் என அவர் நம்பினார்.

இரண்டு அல்லது மூன்று மாவட்டங்களில் பூரண மதுவிலக்கு அமல்படுத்த ஒரு திட்டத்தை வி. ஆர். ஸ்வயஸ் மாதம் வகுத்துத் தந்தார். இதைப்போட்டி சட்டசபையின் தாக்கல் செய்ய ஒரு மசோதாவையும் அவர் தயாரித்தார். ஏப்ரலில் அது பல் இத்தியாவின் பிரகடனமாயிற்று. ஆனால் இம்மசோதா சென்னை அரசாங்கத்துக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கவில்லை!

அன்று நடந்த இரட்டை ஆட்சியில் மக்க ளால் தேர்தெடுக்கப் பட்ட பாரதியேன்

அதிகச் செலவாக்குப் பெற்றிருந்தனர், அவர்கள் மதுவிலக்கை எதிர்த்தனர். மக்க ளால் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருந்த கபேச்கசை கனோ மதுவிலக்கில் நன்மைகள் பற்றி அவ் வப்போது பேசி வந்தாலும் அதனைச் சட்ட பூர்வமாக அமல்படுத்தும் அளவுக்கு அதில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களில்லை.

28. விடுமுறையில் மகாத்மாவுடன்

எரி. ஆளுடன் வைத்தானோகித்த பிறகு, மகாத்மா, 1927ம் ஆண்டின் ஒரு கணிசமான பகுதியைத் தென்னிந்தியச் சுற்றுப்பயணத்தில் எழிக்கத் திட்டமிட்டார். அதர் பிரசாரம் அவரது நோக்கமாக இருந்தது. மிகக் கடின மாக உழைத்து வந்த காந்தி, தெற்கே வரும் வழியில், மாரீச இறுதியில் செயலற்று உணர்வற்றுப் போகிறார் ஆபத்தான உடல் நிலையிலிருந்து அதிர்ஷ்டவசமாகத் தப்பினார். பம்பாய் மாகாணத்தில் நிபாவி என்ற ஊரில் மகாத்மா டடுத்திருந்த கட்டிலுக்கு அருகே வந்து சேர்ந்த வி. ஆர்., அவர் மைசூர் ராஜ் வத்தில் ஒப்பெடுத்து உடல் தேறலாம் என்று யோசனை கொண்டார்.

மைசூரில் மகாராஜாவுடன் திவானும் திச்சயம் தங்களை தப்புறவுடன் ஸர்வேற்று உபசரிக்கத் தயாராக இருப்பார்கள் என்று வி. ஆர். கருதினார். யோசனையை ஏற்ற மகாத்மா, அந்த சமூகத்தத்தில் மூன்று மாதங்கள் தங்கியிருந்து ஒப்பெடுத்துக் கொண்டார். முதலில் பெய்லூரிலிருந்து 33 மைல் தொலைவில் இருந்த தந்தி குள வுடன் தங்கினார். பின்னர் பெய்லூரிலேயே தங்கியிருந்தார். இரு இடங்களிலும் அவர் மகாராஜாவுடன் விருந்தினராகியே இருந்தார். வி. ஆரும் உடனிருந்தார். நாளில்மூன்று மணி யிலும் அவரோடு வந்திருந்தனர்.

காந்தியுடன், கந்தாடீயா, மகாதேவ் தேசாய், தேவதாஸ் ஆனியாரும் இருத் தனர். எக்காரமுகம் ஏப்ரல் பாதம் பிற பகுதியில் தந்தி குளவின் அடைத்தனர். வரும் வழியில் தங்கி நின்ற இடங்களிலெல்லாம் மகாத்மாவுக்கு ஆட்டுப்பாக் கிடைக்கு மாறு வி. ஆர். பொறுப்பேற்றாக் கவனித்துக் கொண்டார்.

1906 அடி உதரமுள்ள தந்தி குளவ்களில் குடியாக் தயானத்தில் கொது பேசு பண்டை யங்கள் அற்புத அழகுடன் விளங்கின. 90தொண்ட நிறு பகம் தருவதாக இருந்தது. இரண்டு வாரங்களில் காந்தியின் உடல்நிலையில் அனிகிருத்திக்கான திருப்பம் ஏற்பட்டது. தடைகள் ஒரு துணைக் காணப்பட்டது. வி. ஆர். ஒரு நேர அகிலாரி பாதிசி இருந்து அவரைப் பாதுகாத்தார். மகாத்மாவைக் களை வருயோகரத் தடுத்தார். ரொம்ப அவசியமாகும் பட்டுயே களை அனுப்பித் தார். பெட்டிகளைச் சேகரியாக முடிக்கச் செய்தார்.

(தொடரும்)

தமிழாக்கம்: **சி. ராஜேந்திரன்**
(Copyright Reserved)



பெரியவருக்கு முன்னால் சத்தியம் பண்ணாத
வாழ்காது. பூராவும் தினம் ராத்திரி
பார்பாயஸ் கொடுவாந்திச் கருள்
கொடுத்து வேண்டி!



கொண்ட
சிரமும்,
ஊதுமாக:-

பார்பாயஸ் கொடு
வாந்திச் கருள்.



பார்பாயஸ்
கொண்டதில்
குக்காயும்...

பார்பாயஸ் கொடு
வாந்திச் கருள்.

தூக்கமின்மையா? சிரமத்தோறும்
சாப்பாட்டுக்குப்பின் ஒரு பார்பாயஸ் கொடுவாந்திச்
கருள் (கொடுத்துங்க... விழுந்திப்பாதிங்க!)



சிரமத்தோறும் ஒரு
பார்பாயஸ் கொடுவாந்திச்
கருள்- பறந்து போகும்
கொக்கைமொன்று.

பார்பாயஸ் கொடு வாந்திச் கருள்.

நயாபிப்பாள்:
பாம்பே வெயில்கல்ஸ் பன்னேன். விவிபென்.
தொலைபேசி-400 023 தொலை 273831



கனவா-நீ ஜமா? 10

கல்து:
வாணிகுமாமா
சித்திரம்:சசல்லம்

தனது மனம் விரைந்திருக்கும் போதுதான் கிணங்கலம் மார்புடன்

[illegible]

உள்ளுயர்தான் சீரான வாழ்க்கையின்
மாணம் என்பது உயர் புறநிலை
என்பதை நினைக்க வேண்டியதில்லை.
யாருக்கு எதிராகவும் எதற்கு
புறநிலை வைத்துவிடுவதில்லை.



பிள்ளைகள் மருத்துவப் பரீட்சை

[illegible]

ரதநாதன்
சிதா-திருச்சிதம்பரம்
வழிநடையும், சிவன்
வசந்த சிவகுமாரன்
வசந்த சிவகுமாரன்
யின் புகழை கீழ்க்க
புகழ்ப்பதற்காக
கருநாடக சிவநாதன்
கீழ்க்க

[illegible]

தன் மூன்று நாட்கள்
அன்பு தூதராகச் சென்ற
இந்த மூன்று நாட்கள்
தான் மூன்று நாட்கள்
மற்ற மூன்று நாட்கள்
மற்ற மூன்று நாட்கள்
மற்ற மூன்று நாட்கள்
மற்ற மூன்று நாட்கள்



தமிழ்நாட்டில் இவ்வாறு மாசுபட்டும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கப்படுமா. இல்லாவிட்டால் காரணம் என்ன?





(முதல் பாகம் முடிந்தது. திரண்டல் பாகம் அடுத்த இதழில் தொடரப்படாது)

மும் முகம் எங்கள் மோகம்

ஒட்டிநின்ற நாம் இருவர்...

உறவுக்கொரு கடல், ஒன்றுபட்ட உணர்வு.
கடலுக்கர் அவர் வநஞ்சம் கடலாழம்;

சுடையோ கடல் நீலம்... அதற்கு
ஒட்டி இசைந்திடுதே என் உயிர்;

தொட்டணக்குதடி அலைக்கரங்கள்.



வற்றும் அவன் ஆவ... தூய்மைக்காய் வந்தவன்.

யுத்தவால் துணிவகைகள்:

சூட்டி • ஒப்பி • சேவைகள்
• கிழிஸ் மெட்டிரியல்ஸ் • ஷாட்



திருண்டன்

ராஜேந்திர குமார்

"ஆத்தா!" பின் தொடரித்தான் வகர வன். "ஐய். ஆத்தா"

"என்...என்டா?" எட்டி நின்ற விசி விட்டரத் திரும்பினான் வள்ளியம்மா. "எண்டா நானு முக்கடும் என் பிச்சாடுவியே அப்படிதா என் னெனுமாம்!"

"ஆறு ரூபாய் பணம் கொடுத்தே..."
"ஆறு ரூபாயா?" தின்று திரும்பிப் பார்த்தான். "அதென்ன புள்ளே அப்பட்டுப் பணம் செட்டுறே! நேத்துத்தான் முடிசெட்ட முக்கா ரூபா கொடுத்தேன்?"

"அது இருக்குது-ஆத்தா. எனக்கு வேறே ஐடு செலவு இருக்கு. எனக்கு மாண வாய் கணும்-ஆத்தா."

"மாணவா? எதுக்கு?" - விவத்தான்.

கீட்டட்டம் ஒற்றுமைவாகக் கூதட்டிவது. மாண போட்டுக் கொண்ட தலைவர் தமிழ்ப் பெருங்கோர் போட்டோவுக்கு நுட்பம் வட்டிச் சிறித்தார். வட்டச் சுருட்டிச் கூத்தாடுவது போலத்தான் பட்டது.

நாய்க்கிழவன் பெருங்கோர் என்ற வகை இருந்து ஒரு நோட்டஸ் சென்று ரங்கோன் லும் திரிங்கலிசை காட்டி ஒரு க்கு வி வகைவட்டிக்குகிறார். எதற்கு? ஒரு வக் அபத்துக்கு ஆகப் கொடுத்தும் பத்து நிமிஷம் கணக்கும் பிறகு டியூன் வந்து நேத்துதான் அது கூவாக்கு இவ வகை!

"வாழ்க்கை" - ரமேஷ் ராமச்சந்திரன்.



முதலில் (அழகு) குழந்தையை வரங்கி 'வடிவம்' என்று பெயரிட்டார். முதலமிட்டு விட்டுப் பத்து ரூபாயை திடுக்காகப் பெற்றுக் கொண்டார். என்ன சிறி போசித்துத்தான் சொக்க வேண்டும். அவரது வகுத் திடுக்கின் பட்டியல் மிகவும் துணமானது.

கட்டம் முடித்ததும் படி இறங்கினார். ஒங்கோரு குடிவாசலாக குடிமுத்து கும்பிப் பார். குடிவாசலாக் கேட்டுக் கொண்டார். ஈழங்குடிகள் பெற்றுக் கொண்டார்.

தனக்குக் குடிக்கக்கொடுத்தபால் தம்மரை வைத்து "எழுப பாட்டாளி வர்க்கம் சொற்றுக்கு அம்வாடும் பொது எனக்கு ஈட்டும் பாவா? தாழ்த்தப்பட்டோர் இனமும் பாக் குடிக்கும் திடு வத்தாத்தான் கடைசிக் 'குடி'மனது தான் பாக் குடிப்பேன்" என்று செக்கரடித்தார்.

பாணப் பதமாக ஆற்றி, குடிவை வாசலில் தின்ற ஒரு திரிவாசலி மிறுவகை அம்வா. வகைத்துக் குடிக்க வைத்துப் போட்டோ திரிபரைப் பார்த்தார் - அரித்தத்துடன்.

பாரைக்கம் மின்னின், மின்னின் மின்னின் அடங்கின.

"தமிழ் முகங்கு அதுப்பு" என்று ரகசிய உத்தரவிட்டுக் காசில் மூத்தி கொண்டிரு சேலித்தார்.

"வாங்க வாங்க" இரைச்சலுடன் அவரது குடிவாசலி உறப்பவணம் பிண்டும் தொடங்கி விட்டது.

"இது...கடத் தொறத்து போட்டு எவ் வாகைப் போலித்தோ ராசா. தாச் வேள னை போலி மொன்கா அர்த்துப் போட்டு வடுதேன்."

"ஆத்தா"-தவங்கினும். "கேட்டேனோ?"
"என்னை அது?"

"ஆறு ரூபா."

"கட போனாகக் பாட்டாதவனே, எவ் கிட்டே ஏதுபா அப்பட்டு ரூபா? எதுக்குப் புள்ளே இப்ப மாண வாக்கணும்?"

"எனக்குக்கொற தலைவரு வராது. தலை மனுசன். எனக்கு தின்று நல்லது பண்ணி இருக்கா. பெரிய தமிழ்ப் புலவரு. அவருக்கு மருவாதி காட்டத்தேன்!"

"மருவாதி காட்டணும்னு காசித் தாட்டுக் கும்பிடு புள்ளே. அதுக்கு மிஞ்சி மருவாதி வணை இருக்குதுங்கறேன்? நான் போலிட்டு வாரேன். பராக்ரும் பாரிக்கப் போலிடாம கிட்டைப் பார்த்துக்க."

அவன் போனதும் அதுப்புடன் குடிவை வாசலிக் அமர்ந்து சாய்ந்து கொண்டான். சொல்ல தட்டிப் போன முத்துடன் பார்த்தான்.

செம்மண் பாகது. கண்ணுக் கெட்டிய தரும் வகர வெறுவிய குடு பரப்பிக் கொண் டிருத்தது.

இவாடி அமைத்தது. போன வகுமும் மன்கி ஆண்டு கிறாமின்...

அத்தத் தமிழ்த் தலைவர் புண்ணைப்புடன் சாய்த்தவாறு இருக்க... பக்கத்தில் நெட் ம...என்டா வகைத்துடன் காந்தாவி துயிலித் தொத்தியவாறு அமர்த்திருக்க...

சைமன் இங்காமிலியே 'கோனம் வேளதக் கிரியே சொல்லிப்பட்டுப் போது புன்னே'... பாடினான். அவர் மிகவும் பூரித்தார்.

நாட்டுத் தெய்வாருப் பாடக்கூன் இன்ன லும் உயிரோடிருப்பதையும், பள்ளி மாண வர்கள் அந்தப் பெருமைபுடன் பாடுவதையும் பாராட்டுவதாகக் கூறிச் சொற்பொழித்தார். எங்கிலோரும் நெளித்தார்கள். இவன் உன் பட...

பாடிவது கிளியாப்பாட்டு... நாட்டுப் பாடும் திரைவு கவத்துப் பாடிவதில்லை என்று அவருக்கு யார் புரிய கவப்பது? எப்படிச் சொல்வது?

பாராட்டி முடித்ததும் தனது வீரப் பேரறி ரங்களில் ஒன்றை - திருப்பதினில் ஒன்றரை ரூபாய் கொடுத்து அவர் மனைவி வாங்கியது - எடுத்து மேடைமேலே இவன் கையில் போட்டுவிட்டு அணித்து உச்சி முகந்தது... முத்தமிட்டு...

அன்று திருக் முகவாடிவதை இன்று திரைத் தாழும் இவனுக்கு ஸ்கைத் திரைத்திரை. அந்தப் பெரியவந்தான் இன்று மாடிகேயா இரையா இத்தக் கிராமத்துக்கு வகுமினார். அவருக்கு மாடிக் போட்டு மரீயாவதை பண்ண வேண்டும். தன்னோடு படித்த தாச்சி லுத்தவின் கைகிலிள வாங்கி லுத்தர வபக் மிடுத்து டயுமில் பூக்கடைவைத் தெடிப் பிடித்து விசாரித்ததில் 'மாடிக் ஆறு ரூபாய்' என்றான்.

ஆறு ரூபாய்கள் வேண்டும். எப்படிச் சம்பாதிப்பது?

தீட்டப்படும் வெட்டிவாணிகிடுத்து தீப்பொறி பறத்தது.

"கத்தமா ராவுடா?" என்றான் கனப்பன் சாமி. லுரட்டுமேனி, அச்சுத்தலும் கண்கள்? "ஒரே வெட்டியே தான் தண்டலாவிட்டான்."

"என்ன கனப்பா?...?" என்றேனது வந்து தீர்மானம். "யாரை வெட்டப் போறீ யாம்?"



இரு நடுமுக உட்கத்தின் "நாதி வெதம் இளியக் களவன் இரும் வதை கனவுத்து தேருதுகரக்க களவையக் கனவுக்கு அகிது அழகை தாக்கமா அமைத்துடன் அழகிடுதன்" என்று முழக்கினார் உட்கத் திவனா.

- செ. வெங்கடேச சுவாமி.

"உச்சித்தான் கதிரு. கைத்தர தான் லுத்து பிடி வச்சிலுத்தே. வெட்டா லுத்து உட்குக்குக் காட்டினேன்வேனிக்மே?"

"அடடாவி பகலே!" கொலியாசம். வத் தான் கதிர்வேனா. "ஒத்ததப் பிடிக்காவ வச்சினைக் கொத்துதே?"

கித்ததார்கள். கதிர் வேனா சொன்னான்: "திருதா, திரைவான்று வத்தாத்தான் உச்சி. டட்டார வினே வேனியே துச்சுது. கோனி வெட்ட ததும் அரு டாவி கொடுக்காதும்... செ. கனங்க மாறவேனிக்மேயா." - ஒரு பிடிவா திட்டினான். "இத்தா தீயும் லுத்து பத்த வச்சிக்க."

"அதான் இத்தத்தடவை திவனரு வந்து உச்சிப்பைக் காதுன்னு மரீயைப் பண்ணப் போனாருவாமிக்கே?"

அதைக் கேட்டுக் கதிர்வேனா முகம் மாறி லுன். கனவு திரைவ கோடாய் பாட்டிக் கூடாக வந்து திவன லுர் ஆன் இவனைச் சேவித்தான்.

"கொத்துட்டியா? சரி. நீ போ லுக் குட்ட. நான் அகிலாசை வாங்கிட்டுக் கருக்க வாரேன்."



அந்த ஆள் போனதும், "என்ன கதிரு? இந்தக் கோடா எதுக்கு? கடை போடப் போறியாக்கும்?" என்று.

"அக்ஷாங்!" தகுமாதினும். "திருவிளா நெரம் காச நாலு பாரிக்கவாம். தே, அரு வாணிக் கொடு. தான் போவனும்."

நீட்டி முடித்து நீட்டிய வெட்டிப்பாணிக் கூர்பார்த்தவாறு வாணமரத்தை நெருப் பியவன் சரேசென்று விசேய...

ஒரே வெட்டிய மரம் சரித்து விழுந்தது. வெட்டியுடன் சரித்தவாறு போய் விட்டான் கதிரு.

"பாவி மகனே! குல தம்பரிக் கிடபுருத்த குல மரத்தை வெட்டியிட்டானே. உருப்படு வானு!" வேதசையுடன் சாய்ந்த மரத்தையே பார்த்துக் கண்களில் கனல்பவன்.

"ஏ வகரலா, சோறு நின்றுட்டுப் போ புள்ளே!" கன்னேயிருந்து வன்னியம்மை எத்தினான். "அதுக்குள்ளே எந்த ஊரைப் புடிச்ச இந்த வேசம்?"

"எனக்குச் சோறும் வானும் ஒண்ணும் வானும். மாலை மறுகாதி காட்டத்தான் வழியில்லாம போச்சு. என்னுலேயாவது பார்த்துட்டு வாரேன் ஆத்தா!"

"அட அதுக்கேள் புள்ளே பறக்குதே? அல்லாம் வந்தபிசேய வெவரம் கொசாரிக்கப் போட்டுத்தான் வாரேன். அவரு அடுத்த ஊரு திரு வெணாவுக்குப் போயிட்டேயேன் வரா துறாம். நீ வந்து சோறுண்ணு புள்ளே."

"அவரைப் பார்த்தாதான் சோறு!" வெளி யேறி வந்து காப்போன் போக்கில் நடந தான்.

"தம்பி!" என்ற குரல் கேட்டதும் நின்று திரும்பினான்.

மசம்கலென்று அத்த வீட்டு வாசலில் தின்றி ருத்த அம்மாள் கூப்பிட்டாள். "வா தாய் தான் கூப்பிட்டேன்."

வந்து நின்றான்.

"பயனுய்க்கை காணோம். கொஞ்சம் டவுனு கடைத் தெருவுக்குப் போயி குங்குமப் பூவும்

ஏவக்காவும் வாங்கி வரவா? ஊக்கின் தரேன். போயிட்டு வந்துரு. காச தாரேன்."

அவன் சூவல் கிவிர்ந்து எழுந்தது. "எம் புட்டுக் காச தருய்ய!"

"ரன்? எவ்வளவு வேணும்?"

"ஆறு ரூபா தருய்யன்?"

அதிர்த்து போனான். "ஆறு ரூபாயா? எதுக்கு அம்புட்டுக் காச?"

"மாலை வரங்கணும் - தலைவருக்கு மரு னாதி காட்டோணும்."

"மாலைதானே. நீ போயி வாங்கி வா. தாரேன்."

"டவுனியேருத்தே வாங்கி வாரேன்."

"மாலைதானே வேணும். இது பாகு. காணே கட்டி வச்சிருக்கேன் நாலு மாலை. ஒண்ணு கணக்குத் தாரேன், போ."

ஒருவியில் பார்த்தான். கிண்ணக் கூடலில் திணறு மாலைகள் பொருந்திருந்தன. அவன் கண்களில் பூச்சி பறந்தது.

திருப்பிய வேகத்தில் ஒரு பெண்ணின் மேல் மோதிக் கொண்டு திணுள்.

கத்தி போலக் கொளுகொ ள்ளிருந்தான் அவன். பெரிய கண்ணால் பார்த்தான். பள்ளவயின் கொணம் மாறுவதை அவனாக் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

ஊக்கின் எடுத்துக் கொண்டு தெருவின் பாய்த்து ஏறியவனைத் தெருவின் பாய்க்கில் மாலைக் கணவன் வழிபறித்து நிறுத்தினான்.

"அவசரமாப் போவுதேன். வழி விடுங்கள் கறென்."

"அந்த வீட்டுக்குள்ளே ஏண்டா போனே! பாவி மகனே!" அடித்தான்.

"நாரு போல்கலே. அவர்கதேன் கூப்பிட் டாது. கடைக்குப் போயி வந்தா மாலை தரேன்கறென். வழி விடுங்கறென்."

"ஆக்காமிட்டே கொணுதேன் படவா!"

"கொல்லிச்சு. பாய்கலே" என்றவன் ஊக்கின் விடுவித்துக் கொண்டு பாய்த்து ஏறி விடுபுயில் மனநிறுப் போனான்.

அந்த வீட்டை அருகருப்புடன் பார்த்து வீட்டு மேலே நடத்தான் கோசம்மா லின் கணவன்.

கோடா பாட்டில்லன் பறந்து வானத்

தில் மோதித் திறிசு. கூட்டம் கலகலத்துப் போலிற்று. கூசாணும் குழப்பமும் தவிர்ந்த தாடிசு. திருவிழா அடிதடிமில் முடிந்தது.

மறியல் நடத்த வந்த தலைவர் தமிழ்ப் பெருங்கோலின் மூக்குச் சன்னாடி தளரவில் லிருந்து கூட்டத்தினரால் நொதாக்கப்பட்டது.

கலையாறு துறாயியவாது முன்செறினார். "டெ துரை. எப்போ போயிட்டோடா துரை?"

என்று கத்தியவன் மோதி திணார் - தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்தார். மூரட்டு உருவம்.

"யார்? யாரது?" எக்ஸர் கர்த்தக.

அடுத்த சில நிமிடங்களில் -

தபாணாயிலனில் திருப்பிக் கும்பவ் கூடிநின்ற டுரங்காலுக்காக மோய்த்தது!

சாத்திருக்கும் பொருளை திண்டாது சில திருபாக்கள் சாணியில் மோய்க் கொண்டிருந்த

வாரிகளை வழிநிறுத்தி ஏலிக் கொண்டார்கள்.

கொக்கிப் பத்திரிகை அலுவலகங்களில் பாரபரப்பு திரம்பியது. மோதே கூடப்புகளில்

அமெரிக்காவில் அடலாண்டா என்ற இடத் திருவிளா பிடுங்க கட்டி காணியில் ஏத கனிக் குங்கு இருக்கிறது. இதற்கு துடிக்கி ருது. வி. வயம் பண்ணித்திருந்தார். அனாதக் குங்கின் கண்ணிக்குப் பக்கத்திலு ள் வந்திருந்தார்கள். ஒருநாள் யாரோ அனாதக் திருங்குக் கொண்டு போய்விட் டார்கள். இத்தக் போய் மத்திரிசைகளில் வந்தது. சில நாட்களிலேயே "குங்கின் குங்கு கருகு வெருகு யு. வி. வாக்வித் தரு கிறோம்" என்ற கமர் 50 பேர் குங்குவத் தார்கள். இப்போது குங்கின் கண்ணிக்குள் வேக ஏர் கனாதக் கமர் 15. வி. இடம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது!

"கடம்" - அதுதான்.



செய்தி படிக்கத் துவங்கியது. மருள்
பேர்கள் காத்திருத்தார்கள்.

மத்திய செய்தி திரவணத்துக்கு செக்கம்
பறித்தது.

"தலைவர் தயிர்ச்செய்தியைக் கொண்டு
செய்யப்பட்டார்." "அரசியல் களப்பினரைத்
தனிப்பட்ட பணம் காரணமாகப் பறி காக்கப்
பட்டார்" என்று அது.

செய்திகளை இரண்டு போட்டியில்
தீட்டியது கைகள். "மேல் குடி ஆதி.
எனப் போகிறது."

"மேலேயே! அதை மூன்றுகளில் அதன்
போன்றது கொண்டு போய் கட்டுகிறது.
போ. போய் காக்கிக்." சொல்லிக்
கொண்ட போய்விட்டார்.

தயக்கத்துடன் உயர்வு போனது
அடுத்த போது. அப்படி உடையினரைத்
விடவில்லை ஒரு செல்லம் அவன் பார்த்ததில்.

"என்ன இது!" இருப்பீர் கொண்டார்.
"என் கொம்பு செல்லப்படுதே இப்ப
திருப்பிய் பாரு."

"மட்டென்.. அப்படியே இருக்கிறது."
"போனது போதவில்லை இருக்கிறது.

அப்படியே இருக்கிறது. திருப்பி."
செல்லம் திருப்பிய் பார்த்தார்.

"மேலே எதற்கு இந்த கட்டுக்களம்
வந்தி?"

"தான் வந்திருக்கிறது. உங்களுக்குக் காட்டி
பட்டி."

"இந்த அளவுக்குள்ளே ஏன் வந்தி?"
"மேல் எடுத்துப் போய். நீ ஏன் இதை
உன்னை கொண்டு வந்தி?"

"எதற்காகத் தொடுத்திருக்கிறது அதைத்
தெளியிக்கும் வேலை. அதற்குள்ளே."

"ஆறு எதற்குத் தெளியிக்கு. நீன்
கொண்டு போய் என்ன பண்ணப்
போடு?"

"தலைவர் உன் போலார். அவருக்கு ஒரு
காதி..."

"மேலேயே!" சித்தாரம். "அவருக்கே
இனிமேல் உன் காதி இன்னும் கொஞ்சம்
தேரத்திலே அது மேல் இந்த காதி வந்தி
காத்தான் செட்டரன் போனார்!"

"என்ன சொன்னாய்?" என்று



இப்போது... என்னவோ இந்த மூலம்
கொண்ட கையிலே காத்திருக்கிறோம்!
கொண்ட பெயரோடு காத்திருக்கிறோம்: என்
போலார் திரவணத்து மூலம் பண்ணினதை
காத்திருக்கிறது திரவணம் செய்தது
கொண்டது!

மே. ஆ. அனாதா

"அ... அங்கு செத்துப் போய்விட்டிருப்பார்.
கொண்ட கையிலே காத்திருக்கிறோம்.
செய்தி அங்குமே... காத்திருக்கிறோம்.
அது செய்தி தயிர்ச்செய்தி அவரைப் பாரி
காத்திருக்க. தான் ஏன் சித்திரித்துப் பாரி
செய்தி? தான் பட்டுக்கொண்டார்-செய்தியைப்
அப்படியே போனது உங்களுக்குத் தான்
இந்த செய்தியைக் காத்திருக்கிறோம். இப்ப
செய்தியைப் பட்டி இருப்போம்!"

மேல் பார்த்துப் காத்திருக்கிறோம் மூலம்
காத்திருக்கிறோம் பார்த்திருக்கிறோம். "அதை
பத்திரங்களுக்கு எப்படியோ காத்திருக்கிறோம்
காதி. என்னோடு காத்திருக்கிறோம் அவர்
தான். என்னோடு பார்த்திருப்பீர் கொடுத்த
திருக்கார். அது போலும் அவரை தான்
தலைவர் எத்தனை. விரை!" என்று காத்திருக்கிறோம்
காதி காத்திருக்கிறோம்

"இதை பார்த்து அவர் காத்திருக்கிறோம்
கொண்ட கொண்டு போனது. மேல்
காத்திருக்கிறோம் அவர் காத்திருக்கிறோம்
காத்திருக்கிறோம். மேல் காத்திருக்கிறோம்
காத்திருக்கிறோம்."

"கொண்டது!" சித்தாரம் காத்திருக்கிறோம்
காத்திருக்கிறோம். "கொண்டது காத்திருக்கிறோம்
காத்திருக்கிறோம். காத்திருக்கிறோம். காத்திருக்கிறோம்
காத்திருக்கிறோம். காத்திருக்கிறோம்."

சித்திரம் காத்திருக்கிறோம். காத்திருக்கிறோம்.



டி.ஜி.எல். கால்நடைத் தீவனம் தரத்தீவ் சீறந்தது



ஏனெனில் எல்லா
பகுதிப் பொருள்களையும்
மிகச் சீரிய முறையில் தயாரிக்கிறது.



பல ஆண்டுகளாக டி.ஜி.எல் நிறுவனம் தனக்குச் சொந்தமான பண்ணைகளில் பலவகைத் தானியங் களையும் தோட்டப் பயிர்களையும் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்து வருகிறது. பருத்திக் கொட்டை, நிலக்கடலை, எள், சூரியகாந்தி விதை இவற்றி லிருந்து உயர்தர எண்ணெய் வகைகளையும் தயாரிக்கிறது. மேலும் ஊட்டச் சத்து மிகுந்த தரமுள்ள கால்நடைத் தீவனத்திற்குத் தேவை யான முக்கிய பகுதிப் பொருள்களும் பண்ணையிலேயே தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இவையாவும் ஆண்டு முழுவதும் கிடைப்பதால் தான் டி.ஜி.எல் நிறுவனம் கால்நடைத் தீவனத்தைச் சுற்று ருளைந்த விலைக்கு விற்க முடிகிறது.

நாளுக்கு ரகங்களில் தூளாகவும், மணிகளாகவும் கிடைக்கின்றது. எங்கள் விற்பனையாளர் உங்கள் நேச்சிகளைக்குத் தீர்வுகாண உங்கள் வீடுதேடி வருவார்.



டி.ஜி. லக்ஷ்மய்ய செட்டி & சன்ஸ்
டி.ஜி.எல். ரோடு, ஆதோனி. 518301

maa HTGL - 39

உங்கள் தேவைகளை எங்களது டீலர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளவும்
டீலர்கள் இல்லாத ஊர்களில் டீலர்கள் வரவேற்கப்படுகிறார்கள்



பகவான் ரமணர் மெனைத்தராவேயே ஆம் சாத்தி என்ற மஹா உபதேசத்தைப் பொழித்தவர். எவ்வித சங்கடமும் அற்ற அவர் உலகுக்கு உபதேசிக்க வேண்டுமென உத்தேசித்து உபத்தியஸித்ததே இடையாது. ஆனால் அவரது இரு முகத்திலிருந்து வந்த ஒளியொரு சொல்லும் உபதேசமாகியிருந்தது. அடியாரின் வினாக்களுக்கு அவர் அளித்த மறுமொழிகள் மறைமொழிகளாகவே விளங்கின. அன்றாடச் சிவ்வரை நடப்புக்களைப் பற்றி அவர் கூறியவற்றிலும் சர்வத மஹா ஸத்தியம் உடர் விவையது. ஆக மனமே அற்றுப் போன மஹர்ஷி உரைநிலை வந்துதராத வித்தை எப்படி நிகழ்ந்தது? நம் பொருட்டாக சர்வரணை அந்த வானஸ்ரரவதிரின் இதய வெவியைத் தவறு விடப் பொய்களையாக்கி, அதில் அருளுமனம் என்ற பலவரத்தோற்றுவித்து, வாஸனை விடும் வாசகம் எழும்பிப் பரவச் செய்தான் என்றே சொல்லவேண்டும். அஞர் மனத்தைச் சில ஸர்க்கை உன்னிவருக்கலாம்.

தாக்கும் நாம் அதில் மாட்டிக் கொண்டிருப்பதாக்கும் சொல்வோம்!"

அருண்மை விரிப் பிரதானம் செய்கிறார் ஞான விரிபான மஹர்ஷி, அடியாரினுடன், இரு திரை இரவிலே, அடி அண்ணாமலை அடுத்த மண்டபத்தை அவர்கள் அனுபுகையில் முன்னை சில இரட்டை மாட்டு வண்டிகள் செய்வதைப் பார்த்திருக்கள். வண்டியிலிருப்பவர்கள் காங்களை நீட்டிப் படுத்தத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் பழக்க விசேஷத்தால், மாடுகள் எவரும் ஓட்டாமலே செல்கின்றன.

பகவான் பார்த்தார்: "ஞானி தூங்காமல் தூங்குகிறவன். வெளி தூங்குகின்ற பார்வை விக் அவன் சில சமயங்களில் காரியம் செய்கிற பொய்யும், சில சமயம் மனாநிலை இருப்பதுபோலவும், சில சமயம் தூங்குகிற பொய்யும் தோன்றினாலும் தன்னளவில் அவன் எப்போதும் அசையாத ஒரே ஆத்மா விக் தான் நினைத்திருக்கிறான். இதைத்தான் ஸதஜ நிஷ்டை என்பது. வண்டிக்காரன் தூங்கினாலும் வண்டி ஓடுகிறது போல, அவன் அந்த நிஷ்டையிலேயே இருக்கும்போதுதான் அவனும் நடப்பதாய் இருக்குத் தோன்றும் விவகாரங்கள் (வெளிக் காரியங்கள்) நடக்கின்றன. இப்போது இந்த வண்டி இக்கேசியே நின்று விடுகிறதென்று வைத்துக் கொள்ளோம். அப்போது வெளிக் காரியமும் இல்லை, வண்டிக்காரனும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். இதுதான் ஞானியின் ஸமாதி நிலை. இந்த வண்டி சேர வேண்டிய இடத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்த பிறகு வண்டியை அணிந்து விடுவார்கள். அப்போதும் வண்டிக்காரன் தூங்கிக் கொண்டே இருந்தால், அதுதான் ஞானியின் தூக்கம். வண்டி போகும் போழுதும், திரும்பு போழுதும் வண்டியிலிருந்தே வெளியில் எடுத்துப் போட்ட போதிலும், வண்டிக் காரன் ஒரே தூக்க நிலையில் இருக்கிறது போல, உணர்ச்சிபோல காரியம் செய்யும் விவகார தூசு, காரியமில்லாமல் உணர்ச்சி மட்டுமுள்ள ஸமாதி நிலை, காரியம் உணர்ச்சி

குழத்தைவொன்று பொய்கை மோட்டார் காரைத் தூக்கி வரக் காண்கிறார் மஹர்ஷி. "மோட்டார் கா் நம்மைத் தூக்கிப் பேசுகிற தென்றும், பலம் மோட்டார் காரைத் தூக்கி வருகிறோம்!" என்கிறார். சித்தனை பட்டித்து சிறக்கிறது. சித்தது நலிவ்வார்: "உம்! அது மட்டும் சித்தானு? 'கார்' நம்மைத் தூக்கி வந்தது' என்று சொன்னதும் அது வாகனம் தூக்கி வந்தது? நாம் ஓட்டினால் தானே அது ஓடும்? நாம்தான் அதைக் கடத்து விட்டோம். ஆனால் அது நம்மைக் கடத்து வித்ததாகச் சொல்வோம்! இப்படித்தான் லோக நடப்பும்! லோகம் என்பதெல்லாம் நம் மனலில் இருப்பதுதான், மனலே இல் லாமல் ஸமாதிநிலை, மயக்கத்தோ, ஆழ்ந்த நித்திரையிலோ உள்ள போது உலக நடப்பு என்று ஒன்று நம்மைப் பாதிக்கிறதா என்று? நம் மனலிலும் தாமோதர் லோக விலாபாரத்தை உண்டாக்குகிறோம். ஆனால் லோக நடப்புக்கத்தான் நம்மை நடத்துவிட

இரண்டாயிரத்த தூக்கம் என்ற நூல்திலம்
ஜாநியானவன் ஒரே சந்தை மந்திரியின் தான்
இருக்கிறான்."

வானம்மதனம் அகனி மனக்குப் பரவுபி
ரேகைம் செயல், மதராஸியும் அடிபசித்
வெந்த மனங்கனில் இப்படிச் சந்தை அபி
ரேகைம் செய்தபடி தரை எங்கில்கும் வருகிறார்.
நல்ல கோடை காலமாகாதால் எவ்வோரும்
தூக்கம்மன எல்லாம் திறத்து மேட்டு
விட்டிட உலங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
"தூக்கம்மன திறத்திருக்கின்றது. ஆனாலும்
தூக்கம் வறியே பார்த்தும் தூக்கம் தூங்கு
கிறார்கள். இதுதான் ஜாநியின் தூங்கு மந்திரி
ஜாநிக்குக் கண் (பக்கம்) தூக்கம் பாதி
தான். அது திறத்திருக்கிற மாதிரியே தீதரீ
யும். ஆனாலும் அவன் பார்த்த மட்டான்"
என்றார் சந்தையும் தூங்குதில் தீவந்த
புனிதர்.

அருளுக லீசின் பிரம்மாந்திரமாக
உள்ள வினியாஷம் கூட. பிரம்மபாசம் ஆதமா
னில் உருவமாகவே ஆகிறது தம் பகவானாக்ரு.
சத்தினை நுணுக்கமாக ஒப்புமை காட்டு
கிறார், பாருங்கள்:

"மெய்னித் திரைதான் ஆதார ஆதமா,
மனவிக் கணங்களை அதன்பேரில் ஒய்
மூலி - வினியா, வினியாவிட கங்க காட்
சிகள் வந்தாலும் திரை என்னவோ! வானத்
வந்தியி மெய்நியாவகிவதான் இருக்கிறது.

விழிப்பு, களவு, உதகம் சந்த நுணுக்கம் உத்த
"மூன்றுக்கும் ஆதாரமாக—உயிதின்.

திரைக் காட்சியில் தெருப்பப் பிடித்துக்
கொண்டாலும் திரை எவ்வளவு, மனமு
பெய்தாலும் திரை தூங்கிக் கூட கரமாவதில்லை;
புழுதி வீசினாலும் திரை அழுக்காவதில்லை.
மனவிக் கணங்களைக் கூடமா இப்
படித்தான் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆதார
மான திரைவிக் கணம் வினியாக் காட்சி
இல்லை. ஆனால் வினியா இல்லாமல் திரை
உண்டு. ஆதமா இல்லாமல் மனமும், கோக்
கிவகாரமும் இல்லை. ஆனாலும் மனமும்,
கோகமும் இல்லாத தீவியிலும் ஆதமா
கவசம்மாய இருக்கிறது. இருப்பினதான்
வினியா வெளிச்சமாக இருக்கிறது. மொட்டைக்
முழுதும் வெளிச்சமாகி விட்டால் வினியா
பாதி தெரியாத. அருளுக இருப்பினதான்
கோகம் வெளிச்சமாகத் தெரிகிறது. ஜாநம்
வந்த விட்டால் அந்தப் பெரிய வெளிச்சத்தில்
அருளுகும், கோகம் எல்லாம் தெரியாமற்
போய் விடும்."

ஜாநம் வந்தபிறகும்கூட, இப்பிறவியில்
பயன்பிக்கத் தொடங்கினால் பழைய வினியா
(பிராரப்தம்) இருக்கிற வளரவில் இருக்காவிடும்
காபா உண்டு என்று சொல்வதன்ரு. ஆதார
மந்திக் கிள் வினியை ஒருவர் அகிணத்தார்.
ஆனாலும் அதனவரை கழன்ற வேகத்தில் அது
செய்யும் சில விதாய்கள் வந்திக் கொண்டே
விர்த்தது. "ஆகவேயின் பிராரப்தகாரமாகவும்
கோகம்" என்றார், வினியையிப் பார்த்தால்
கொண்டேவிருத்த மதராஸி!

(தொகுப்பு: ரா. கணபதி)

தூங்கு தூக்கமும் தூங்கு நுணுக்கம் இன்னும்
கொழிப்பது நுணுக்கம் கொஞ்சம் அடியாகவான
வினியை இருக்கும் திரைதில் கோகா அகந்த
நித்தானம் 'மனவியே கோகாது' தூக்கம் ஜாநியு
நுணுக்கம் காட்டுவதாவது இருக்கிறது. ஜாநி
இரு கோகமாக வந்தபிறகு, ஜாநியின் இப்
பகந்தினைத் திரைம. வந்திய நுணுக்கம் நுணுக்கம்
பெறுகிறார். களவு? நுணுக்கம் பிராரப்தம் கொட்
தில் வரும் ஜாநி வந்த ஆகிவ் அகந்த நித்தான
ஜாநி பிராரப்தமாகவே திரைதில் அகக்கிறார்.
பாங்குக் காட்சித் தூங்குதில், தூங்கு. ஒரு ஆயிர
என்று கொய்ந்த திரைமனம் கொடி கொண்டு
விட்டது, பம்பாங்கு மாதிரி மனவியாக் கூட வந்த
வந்த பிறகுதான் பிராரப்தமில் காட்சி மனம்

காட்சிக்குத் தெரிகிறது. அவன் ஜாநியை விரும்பி,
கணங்களை அகந்த விட்டான் என்று தெரிகிறது
முழுதிலும். ஜாநி வுய் எவ்வோர் மனம் களவுமாக
காட்சிதூங்கும் அந்தரங்கத்தில் இன்னம்கூடவும்
களவு காட்சியிற் ஜாநி வுய், கட்டித், தூங்கிப்
பகந்தம் பந்து ஜாநியாக வந்தகிறார்.

காட்சி பகந்தினைத் வரும் ஜாநியை ஒரு
நினைவ் கிள நுணுக்கம் எல்லாவிடப் பல் சந்தர்ப்பம்
களில் திரைக்கிறார்.

ஆகந்த நித்தானம் காட்சிக்கு வரணம் களவி
இன்னமும் பெறுவதாய் சந்திக்க கொள்கிறக்கும்
மனம், கோ. கோகாவுகள் நுணுக்கம் களவுத்திரைக்கிறார்.
வினியாவாத பகந்தம் அகந்த காட்சித் அந்தரங்க
காட்சி - மட்டகந்ததரீ

மகிழ்ச்சி
கிடைப்பது



“புயல் பாக்ஸை மறந்து விட்டார்கள்”

புதுவைத் தலைப்பில் கவலைத் துடைத்துக் கொண்டு வந்தான், ராஜி. தெற்றியில் முத்து முத்தாக விபர்வைச் சரம்; சூக்குமக் கரை சலி சற்றே தூக்கிச் செருகிய மூன் கொகலம். அதன் கீழே சுற்றிப் பழுப்புக் கரை கட்டிய பென்னை பெட்டிகோட்.

வாகவக்கு இளம் தெரிவாத எச்சகை. குறுகுறுத்தது. மணி ஒப்பது. 38 தே. பன்! அந்த நிலையே எரிச்சலித் தந்தது. விபிலை பாட்டா, நித்தூர் பதியினி, அனூக்கவி... தே... தே... அவர்கள் செட்டார்கள்! அந்த ஏ. ஜி. ஆய்க் ஏஞ்சல்... ரயிக்கு ரதி. ஏன் பன்னி ஆசிரியை பத்மா கட்டத்தான் எத்தனை அழகு! பெண்கள் என்னால் அனாக்க அம்மவா? பண்பனவென்று பட்டு: மூட்டை வென்று வாலிய: திருத்திடுவென்று வாகவன்: வறழுவென்று வறவன்! வாக வெகவாக கட்டதான்.

இந்த ராஜியும் இருக்கிறோ! அபாவிக்கன் விபாவிக்க கட்டி செருகியோல் கருட்டிப் போட்டு... சூபிலா - பன்!.

ஒரு கோட்டையைப் பிடித்த வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் கம்பியில் தொற்றி, படியில் கவந்தி, உல்கை நுழைத்து தாடித்து. நுழையும் பெண்கள் பருதிக்குச் செல்லுருள் தன் செ. வல ஒரு முறை தீவி விட்டுக் கொண்டான் வாக!

பத்மா கவலி: 11
38 கட்டுக்கள்.

அதையும் பிடித்துக் கொண்டு நழுவும் வறவனையும் ஏத்திக் கொண்டு... பாவம், அந்த வெண்கு உதவ வாகவாவது கூப்பிடக் கூடாதோ? இவர்க்க என்னாம் ஏன் இந்த வெண்குச் செருகிறார்கள்...? நாலுக்காக ஏதாவது பார்க்கலாகாதா? அவருடைய இனிவரன் துடிக்காதெனோடு கத்திக் கத்தி கமறிக் கெட்டுவிடாதோ?

அடுத்தது விட்டான். எல்லோரும் இறங்க வேண்டியதுதான். அவரவர் பாதையில் பிசை வேண்டியதுதான். வாக ஏக்கத்துடன் பெருந்தகை விட்டபடி டயம்பாக்ஸை மறைத்துக்கொண்டு கண்டனாக இறங்கினான்.

அன்று வாகவக்கு ஒரே தலைவலி. அவ ளுக்குப் பிடித்த தேங்காய் சாதம்குடக் கசத்த தற்றுக் காரணம் தலைவலியா... காலை தட்டத் பூசனா? ஏன் தலைவலியேபடப் பூசனின் எதிரொலியாகவும் இருக்கலாம் என்று தோன்றியது. ஒன்றுமில்லை, அன்று பொறுக்க முடியாமல் வாக ராஜியிடம் காலைவில் கூழி விட்டான். “ராஜி, கைமலக்காரி போய் வேஷமும் முஷ்ஷியமாக இடலாமல் ஏன் ‘பனி’ சென்று இருக்கக் கூடாது? இந்தக் கோதத்தோடு நீ என்னை வறியலுப்ப வாகவ ளுக்கு வரவேண்டாம்...”

அத்தே கோபம் ராஜிக்கு. “வாக! வேண்டிய கைமலத்துப் போட எத்தக் கைமலக்காரி எனக்கு இருக்கிறான்? நான் சினிச் சிங்காரித்து இனித்துக் கொண்டு நிற்க? அது டும் இன்று காலை யில் ‘காஸ்’ காலி!



அவனுக்கு ஒரு மனைவி வெண்டும்
புதுமுகியா

உடனடிக்கொண்ட, கண்ட பேரூ மிழைக்கெனப் பார்த்து விட்டு ஏதேனோ கற்பனையில் இருக்கிறீர்களாகும். அவரால் அருமை வரையில் செய்தால் தெரியும்" - அவன் விடவில்லை.

ராஜிக்குப் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. ஆனால் ஓர் எங்கிலில் தான் வரைய முடிக்கொள்வதுதான் விசேஷம் என்று அறிவு அவனை அடக்கியது. "காலைநில டிரஸ் செய்து கொண்டு திறை வேண்டுமாம். எத்த ஆபீசுக்குப் போக வேண்டும் எனக்கு அப்படி தான் கிளம்பினால் இவருக்கு வக்கீலாயாக மாந் பண்ணிப் போடுவார்களாம்... எது ஒன்றும் இவரில் குறையில் கூடாதே மதராஸு பாங்குக்கு..." அவன் உடனடிக்குக் குழுகினான்.

அவருக்குப் ஓர் ஆத்திரம். இவன் படித்தவன். பெரும்பாலும் போனான் என்று எத்தனை பேர்கள் உபயோகம், கண்டவர்களைச் செல்ல



குருவர்: அதோ போனேன் அவர்
நொம்ப எதிர்ப்பில் போனார்!
நான்: எப்படிச் சென்றோ?
குருவர்: குத்து குத்துதில் வல்
அவரில் விட்டு விடுவான் வல்
பார்த்துக் கொள்ளினார்.
அவர்: எதிர்ப்பை.

விடவில்லை. பணம் மட்டுமா இதற்குக் காரணம்... "எப்போக்கு ஒன்று..." என்பதை எழுதத்தில் ஒரு பெருமையாகவோ இப்போது... அவன் எதையோ நினைத்தது போல் தவித்தான். ஆக முடிவு அவர் புடவ் உட்குத் தந்த அன்னம் செத்தது. தலை வல் ஆபீசிலிருந்து சீதிரம் வீரடிவது. அவனை!

"தேவா கட்டான், தேவா கட்டான்" - இவ் சென்ற அந்த குறையில் கேட்டு எழுப்பார்த்த தான் வாக. "அட, இந்த பந்தாது திசைப் பார்ப்பில் நீ பிடிப்பது!" அதோரது ஒரு வரு இருள்... அவனுக்கு ஒன்றாகப் பதமா... உட்கார்த்திருத்தான்.
"என்னடி, மேட் இன்று... ஒரு நிமிஷத் தில் மிஸ் ஆகிவிடுகிறது..."
"அதை ஏன் கேட்கிறாய்? அந்தப் பொதுவிலி இன்று வேலை விடவில்லை..."

"விடவில்லை என்று?"
"ஏன்... போகட்டே விடவில்லை! ஒரேவது கற்பனையே ஒட்டாதே... ஏதோ ஊர் வாய் போயேன், ஊர் இவ் டிரைவட் இவ் திசை கட்டாரில்? என்ன செய்யுது தலை எழுத்த..."

"உன் டிரைப்"க்குத் தெரியுமா இவனை?..."

"ஐயோ... எத்தென். தான் மிஸஸ் டிரைவ் காண்கிறதது மிஸ்டர் வக்கீலிடம் மாற்றி வந்ததே அவருக்குத் தெரியாது. அது ஒரு எத்தென் பிராணி!"

"அப்போது போய்க் கிணைச் செய்து விட்டான்!"

"சே... சே... இப்போது பார் டிரைவர்க்கு காலை உட்கார மணிக் குக் கிளம்பினால் மாலை வரை வக்கீலிடம். இவ் பார் மிஸ்! விட்டி கிருத்தால் அந்தச் சிதிலிக்கு. அதற்குத் துரைத்தே தலை துரைத்த கிரும் எனக்கு - சேயான் 'போர்' அது ஒன்று விட்டிய..."

வாகவக்கு ஆதரவமாக இருத்தது. விட்டு வேலிக்குப் பஸ்து ஆபீசில் குறுவதுக்கு ஹார்வா போட்டுக் கொண்டு அவன் செங்கட கிளப் பொறுத்ததுக் கொண்டு... வாக எட்டிப் பார்த்தான். ரதிலில் புடவல் வல்வி, தலை கிளத்தது, முகத்தில் கோவலில் மேலேயே வரும் அவரைதில் பூசிய பவுடர் திட்டுத்திட்டி, டாக் பூத்தப் போய்... காலைநில பார்த்த திருக்கவாய் இது?

மொத்தத்தில் அவன் வல்வல் தெடித் தழுவியது எங்கே? ரெக்க விழத்தது எங்கே? வக்கீலிப் புடவல், வாகவ மலர், இது மட்டுமா? கண்கள் கோர்ந்து இமைகள் வந்ததுத் தொத்த உட்க, உள்வத்தில் கோர்வெக்கவாய் முகத்தில் பிரதிபலிக்க, "போய்க் வக்கீல் எழுக்கொண்டு படுக்கையில் விழ மட்டுமாய்" என்று வல்வல் கெடுவது போல் உதடுகள் வறண்டு தெரிய...

"விட்டிய் குட்டிப் பிராகவல் என்ன செய் திருக்கிறாய்? இதுவல் வேறு ஏன் பிராணிகை வாகவ ஏன் பிரத்ததடுவோ..." என்று ஒருத்தி.

"உடம்பு கெடுக்கிறது... கட்டப் அடித்து, அடித்து வீரவல் ஒடித்து விட்டான்... இன் வத்க்கென்று பார்த்து விட்டுக்கொரர் கிணைப் போவாமா என்று கேட்கப் போகிறார்..." என்று ஒருத்தி.

"இந்த அம்மா இவ்விதக்குப் பார்த்து வக்கீலி மாகவல் பிசைத்து விட்டு என்னைச் சப்பாத்தித்தடுவது ஆர்டர் பண்ணிவிட்டுத் தான் அப்பாவுடன் 'மனி' பார்த்தல் போய் விடாமல் இருக்கவேண்டும்..." இது ஒருத்தி.

"ஏன்... திசைக்கென்கவாய் கோவல்கள்... உதடுக்குப்போது 'சுரட்டி' கேட்கத் தெரி யாதார்கள். வீ ஆக்போ திசை ரெக்ட் அண்டு கிளாக்கென்க..." இப்படி ஒருத்தி...

"சே... என்ன கிளிப் வல்வலில் ஏறவும் குடிவாய்க் இதற்குமில் முடிவாய்க் ஒரு பிசைப்படி..."

விட்டு வாகவல் ராஜி பூ வாக்கிக்கொண்டு இருத்தான். "ஒரு இன்று இதற்கு சீதிரம்? உடம்பு சரிக்கியமா?" திருக்கிட்டான்.

அவன் உற்று நோக்கினான். சிவப்பு ஆரக் கண்ணா பிளையும்... தனிமையில் ஒரு சிவப்பு ரோஜா. ராஜி சிம்பிளாக ஆனது... இதுமரம்...

"இன்று ஒரு நல்ல சேய்தி..."
"எது? என் தலைவனியா?"
"ஓ... வெயி ஸாரி... முதுகின் கலப்பி குடாகத் தருவிறேன் - பின்பு பேசலாம்..."
அவன் உள்ளே ஓடினான்.

காப்பி குடித்தபின்னர்த் தெம்பாகத்தான் இருந்தது யாகவுக்கு. மாலைமீது அனுகூலம் மாக தெமாட்டமில் ஒரு தண்ணியை ஊற்றிக் கொண்டு ஏரிக் கரையிலும் வேறு இடங்களிலும் நின்று பராக்ரூப் பார்ப்பதைவிட, வீட்டுக் காப்பி, உபகாரம் தவறாமலே இருக்கும் போல் இருக்கிறதே!

"மறுக்கச் செய்த ஒரு கம்பென்கிபிக்குத் துடப்பிச்சை" வேலைக்கு "ஆர்டர்" வந்திருக்கிறது...

"என்னது? நியா? எப்போது 'அப்பி' சொந்தாய்! சொல்லுகிறாயே எனக்கு!"

"இடைக்கட்டும் பார்த்துக்கொள் என்று இருந்தேன். இனிமேல் தானும் காலைமீது 'மக்'ளாக டிரஸ் செய்து கொண்டு 'ஹாண்ட் பாக்'கும் டிபன் பாக் கமாக உலகமூடல் செய்து - மாலைமீது..."

"வேண்டாம்... வேண்டாம் ராஜி..."
சாக பதறினான்...

அங்கு ஏதேனோ பேசும் 'பாஸ்'! ட... லிக்கும் ஒருவர்! இது மட்டும்தான்... காலியை மறக்க, எடுத்த புடையமாக, துண்ட உடமாக தான் முழுதும் உழைத்து - சேரில், மென்டல் கட்டுரையிலுடன்... அவனுடைய ராஜி மாலை வேலைகளில்... ஊதா - முடி யானது! அவனுக்கு கற்பனையுடன் செய்ய முடியாது. பணங்களுக்கு காத்து, கண்கள் கரந்து... பார்த்து விட்டான் அவன் காலை வழிகளில் மாலைக் கோதாத்தா! அவனுக்கு வேண்டிய ராஜி, அவன் மனைவி காலைமலையிட மாலை வேலைகளில் 'மக்'ளாக உடுத்து, காப்பி டயனுடன் நின்று, வயிற்றிந்து பரிமாறி, உணமித்து பேசி, குணமித்து நடந்து இடமிருந்து குவாலி பிசுமிக்கும் மனைவி அவனுக்கு வேண்டும், உடனடியும், உரிமையும் என்னுக்குத் தெரிபாமல் கரந்து இழையும் உலர்த்த தாய்ப்பால் வேண்டும்... வேலும் எப்பாதிக்கும் பணம் எமலத்துக்கு உதவும் மனைவிமேல் தருமா? சே நியா கக்கிசர் செய்ய அவன் தயாராய்க்கலை. ராஜிக்கு வந்த வேலைக்கான 'உத்தரவு' காத்திருப்பதற்கு...



சென்னை சிறைத் துறையில்... லி பிடியும் ஒரு ஊழியர்களிடையே ஒரு வினோத பத்தியம்!

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கிய இப்பத்தியத்தின் முடிவு தேதி 3.3.79! இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் தனது ஏதேனும் ஒரு விரலில் எவரால் அடிக்மான நேஸ் உடைய தகவதை வளர்க்க முடிவிறேனா அவரே பத்தியத்தில் வெள்துகர். ஆனாக்குப் பதிர்த்து ரூபாய் போட்டுப் பத்தியத்தில் வெற்றிபெறும் தயாக்கு நூறு ரூபாய் பரிசு, மீதியுள்ள பணத்தின் வீடுந்து!



அங்கு நே நகத்துடன் தான்தான் முன்னணியில் இருக்கிறேன். எனக்கு எடுத்தபடியாக இருப்பவரது நகம் என்னுடைய உதவிட 0.3 அங்கும்தான் குறைவு. போட்டி முடிவாக சில நினைவுகள் இருப்பதால் அவரால் என்னை வெல்ல முடியாது. போட்டியில் பங்கேற்ற ஒரு பேசில் இரண்டு பேருடைய நகங்கள் பா தியிசே உடைத்துவிட்டன. எங்கோரும் என்னை சத்திக்கும் போது என்னை விசாரிக்காமல் 'நகம் நமமா?' என்று கேட்கிறார்கள்.

நக வளர்ப்புக்காக இது வரை சுமார் 25 ரூபாய் செலவுகித்துள்ளோம். இரவில் படுக்கு முன் நகத்தின் உட்புறமாக எதுமீசைச் சாறு தடவுகிறேன். வெளிப்புறத்தில் தேய்க் பாலிஷ் ஹரத்துக்கு ஒரு முறை தடவுகிறேன். இதனால் நகம் உறுதியாக இருக்கிறது.

எனக்கு இருக்கும் ஒரே கணை மார்க் சிம் தேதி வரை நகம் உடைவாமல் இருக்க வேண்டும் என்பது தான்!

பிப்பி: சொகுஸ்

நகம் நமமா?



"இதுதான் என்கு கட்டிட விரலில் நகம் வளர்க்க ஆரம்பித்தேன். கட்டிட விரல் நகம் அகலமாகவும், உறுதியாகவும் இருக்கும் என்பதால் சீக்கிரம் உடைவாது என்பதே நோக்கத்தினதான் கட்டிட விரலினைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். சுமார் 75



சமய வழிபாட்டின் ஒரு
அங்கமாக இருந்து வருகிறது
இத்திய பாரம்பரிய
கடனம். அகாலிகே
அறகு, இகாலிகே எழிக்-

எக்கமம் இகறவனுக்கு
அப்பணம், பண்ணும் இகாலும்
பாரதக் கலைக்கு பெருமைதேடித் தருகின்றன
எல்லாம் இகறவனின் இருவடிவகையில்
சாணகடலின்றன. சிலவே கத்தினம்
புகித்த கடனக் கடவுள்தானே. சிலதான்கடவும்
கடனத்தின் அகாலுக்கு ஒரு சின்னமல்லவா?

இகறப் பேராலே தாவண்கரே பருத்தி
ஆலையில் காங்கன் கற்பனைக்கும்
எட்டாத தரலுள்ள துணி
மணிகளை பாரம்பரிய கலை
கயத்துடன் வடித்துத்
தருவிலேயும், ருங்கலொருவரின்
சாணக்கேற்பாழிதான நெசவும்
இகறவின் கைதேர்ந்த இரண்ப்பும்
எக்கலோலையும் சிவப்பில் ஆழ்த்தும்.

புகழ்பாடிக் கடலிழைப்பு பருதியில்
தொன்றிய மணியுரி கடனம் பெண்களுக்கே
சில கணிலும், அன்னம் சிக்க விரைத்து
அழகு தூண்டித் தரு, கடலுமணிக் அணியும்
கலைத்தொழில் நுட்ப போன்ற பாரம்பரியம்
காலஞ்செய்த நெய் வான மேகமென
மணியுரி கோலில் கடனத்தின் பாரம்பரிய
சிறப்புக்கு எழிலும் கணிலும்
காட்டுகிறது. கி.மு. 1100-ம் ஆண்டில் பி.பு.
100-ம் ஆண்டில் புகழ்ப்பய கம்பக இருந்தாக
பெண்கள் புகழ் கடன பாணி.

சமயிக்க துணியணிக் எங்காது பரம்பரைச் சொத்து

தாவண்கரே

தி தாவண்கரே கரட்டன் கில்ல விவிடெட், தாவண்கரே-577 002.

தோளும்:

காஜிபாபேட், ஹாபுல் 580 020, சித்ரூர்க் கோடு, துகள்கரே-577 002.

காலேரி பவன், பெங்களூர் 560 009,

[illegible][illegible][illegible][illegible]

— **புகளாழிதம்** —

அமெரிக்க மாட்கப்ஸன்!

நீதிசக்தி நிறுவனம் இரண்டு நாள் நான் அமெரிக்கா போயிட்டு வந்துட்டேன் என்பதைத் திரைக்கும் போது எனக்கே சொல்ல ஆச்சரியமாய் இருந்தது. 1970ம் ஆண்டும் இந்த தடவை போன போது தனியாய்ப் போய்ரே மென்று சொல்லப் பட்டபடியா இருந்தது. பாணை தெரியாதென்று பயல் அமெரிக்க நாட்டுப் பெண் எம்.டி. இருப்பாணென்று பயல் பூனை புனங்காத்திராடு இருந்து பழக்கப்பட்ட நமக்கு அங்கு சரிப்பட்டு வருமா என்று பயல்.

ஆறு நாள் பயல்களெல்லாம் சொல்ல அடர்ந்த தன்மையெல்லாம் சிக்கிரமே புதிர் எண்டேன். நாட்டுப் பெண் மேரி தங்கமான குழந்தை. எனக்கு என்சொன்ன தென்கன்று புதிர்களுக்கு என் பிள்ளையும், நாட்டுப் பெண்ணும் நடந்துண்டதாய் பது இடம் எவ்வித தயக்கம் இருக்கலை. மேரிக்கும், எனக்கும் பாணை தெரியாத சந்தகம் இருந்தாலும், என்னை ஒன்றாக நான்கு சந்தையும் பேசக் கத்துண்டுட்டோம்.

சுதந்த் குழம்பு, மிளகு குழம்பு, என் பார், பிணத்த சாத வகைகளின்று தினம் தினமாய்ச் சமைப்பேன், மேரி சொல்லப்பிரிய மாள், விருமிச்சி சாப்பிடுவோம். நம்ம பசி கத்துச் சமைப்ப வகையாம் நன்று அகவே சமைக்கிறேன். ஆங்கடாய் புதிர்காய்ச்சம், மணத்தக்காளி, கண்டக் காய் வந்தம் எல்லாம் அவளுக்கு அமைதி ஆகா. அந்த ஊர்ப் பெண்ணுக்கு இதெய் வாம் பிடிச்சது எனக்கு சொல்லப் ஆச்சரியமாய் இருந்தது.

என் 18 வரு புடவையின் அழகாய் மிஷின்சு தெரவத்து மடித்துக் கொடுப்பான். வாய் ஓவாமய் அம்மா, அம்மா எனது உபயிதி எந்தவாறு சொல்குமா?

மடிசார்ப் புடவையாகக் கட்டிக் கொண்டு கொஞ்சமும் கொட்கப்படாமல் தெருவில் வன் கூட நடப்பான்.

1975ம் மேரிகு இரண்டாவது பிரசவ எவைய் போய் உட்பிரசவமாய் இருக்கலா போன்று நான் மறுபடியும் அமெரிக்கா போய் நாளையாம் இருந்துட்டு வந்தேன். குழந்தை சைம் மாந்தித்துக் கொண்டு, சைம்பிளையும் கொடுத்ததான் எனக்கு அங்கு 'மேரி' அடிச்சாள்.

அருக்குத் திரும்பி வருப்போது ஒரு நாள் திரையாசை சம்பந்தம். எந்தத்தியாய் புதுசாகக் கண சம்பாதி விக்கிரகென்கி தான் எடுத்தும் போயிருந்ததை ஒரு நாள் மேரிக் தனி யாய்ப் பாக். மெனி இருந்தேன். என்மேட்ட சைமான்சன். இத்தியானில் உள்சு குழந்தை களுக்கு என், மெனிசில் என்னை என்சொம் மாந்தித் தனி இருந்ததாய் கங்கித்து என்மேட்டியாய் குத்து புஷ்டு இருந்தது. ஓர் மேரிக்கு வந்து விட்டோம். உபரி என்மேட்டி எக்கச்சக்கமாய்ப் பைன் கட்ட கொள்முதித்தது. பிச்சினை உணம் செய்வித்த தவாராக இருந்தான்.

மேரி என் சம்பாதி பெட்டியைத் தூக்கிப் பார்த்து "உங்க சாயிஸின் கணம் நான் பூப்பது புஷ்டு. அதை வேணுமானால் இங்கே விட்டுவிட்டுப் போய்ச்ன்" என்று கேயுக்கை செய்தாள்.

"என் சம்பாதி வழி காட்டுவார் பார்" என்று அவனிடம் சொல்பேன். அடுத்ததாய் நாய்கள் பரும் அவ்வளவையப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இத்திய இரிலும் அருவிச் வந்தான். "என் பெயர் போல், நான் இத்தி வாய்க்குத்தான் போகிறேன். என்மிடம் குப்பது புஷ்டு என்மேட்டியாகக் கணது. அம்மான்சன் கங்கிசென்று வள்ளுடைபகைவ சிணைடு சொத்துவிருப்பன்; என்மேட்டி சரிவாரி லிரும், பம்பாய் கரை நான் கவனித்து அரைத்துப் போகிறேன்" என்று.

அவரேறு வக்காளி: நான் தமிழ். அநிக் என்மேட்டியை அபிதேர்ப்புஷ்டு அபுஷ்டுக்குக் குறைவாக இருப்பார்களே? நாய்கள் போன அபிதே திரி ஷ்டுஅவனும்கு வருவார்களே? இது தெய்வக் செயல் இய் வாய்க் வேறு என்ன?

என் பிள்ளையும், நாட்டுப் பெண்ணும் அரத்து கிட்ட சொன்ன. எனக்கு ஒன்றும் இது பெரிய அநியமாய்த் தெரியவில்லை. நான் வணக்கம் சொல்ல, என்மேட்டி, கவி சிவ சிவதயா. தெய்வம் உணவு எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

சொன்னவர்:
ராஜலட்சுமி நாரி
மேட்டு எழுதியவர்:
சுந்தர.



FOR TOTAL RELIABILITY IN HIGH TENSILE FASTENERS: **'TVS'**

Yes, for years, the name 'TVS' has been synonymous with total reliability in quality high tensile bolts, screws and nuts.

Precision engineered, cold forged and heat treated—the standard and special fasteners are manufactured to meet specific requirements.

What's more, Sundram Fasteners plans production to suit delivery commitments which will optimize your procurement efficiency. The result: a big saving in inventory costs.

Cars, trucks, buses, three-wheelers, scooters, motorcycles, tractors, industrial engines, tillers, diesel locomotives and earth-moving equipment are fitted with TVS fasteners as OE. They are also used in other non-automotive engineering applications.

'TVS' high tensile fasteners conform to Indian, ISO, American, British and DIN standards. Fasteners are also made to customers' specifications.

Available in diameters from 6 mm (1/4") to 24 mm (1"), and in lengths from 12 mm (1/2") to 200 mm (8").

Sundram Fasteners—a single source for all your standard and critical special fasteners needs.

**Where fastening is critical
'TVS' the first choice**



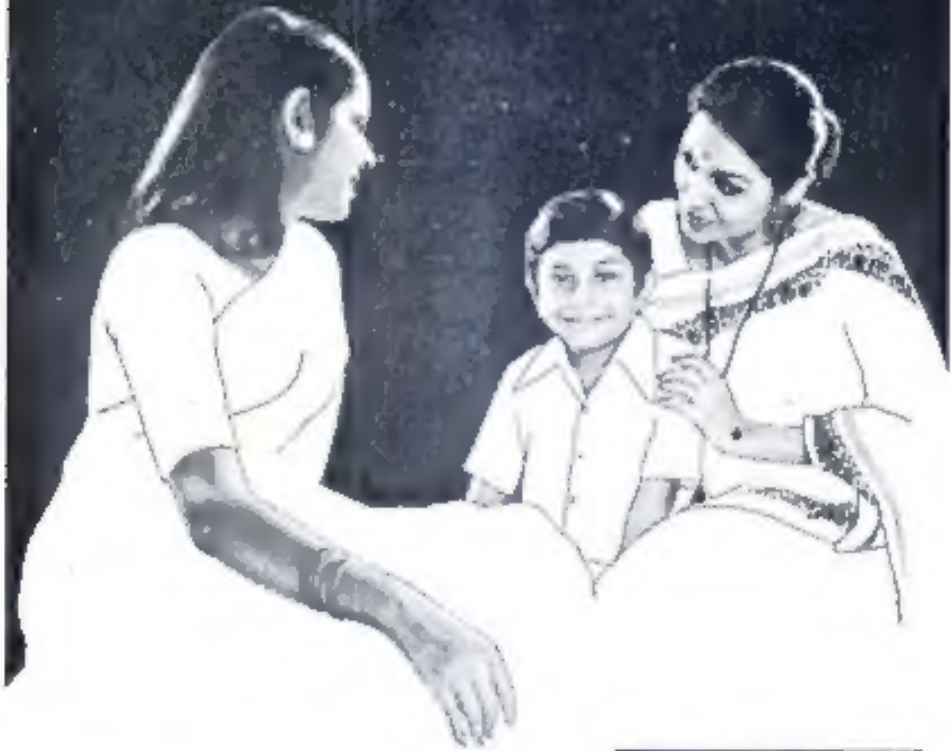
Manufactured by
Sundram Fasteners Limited
P.O. BOX 100, MADRAS 600 050

PHONE: 60001 CRAMS, 600100
TELEX: 641-3549 PAIN IN

544/01/318



வெண்மை ஒளிவீசிப் பளிச்சிடும் பார்த்தவரெல்லாம் கூறுவர்...



இது

டெட்

டிடர்ஜெண்ட்
கட்டியின்
சலவை

